

ဝါဆို

BURMESE CLASSIC

အိမ်ထောင်စွဲ

အိမ်ထောင်စွဲ
အိမ်ထောင်စွဲ

၁၉၅၀ ခုနှစ်

ဘုန်းချို အဘိဓမ္မာ ပြဋ္ဌာန်းခြင်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၂၀၁၀၃၀၇
 ၃၀၀၁၁၅၀၂၀၇
 မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၅၃၃၀၇၀၇

❖
 • ပထမအကြိမ် •
 ၂၀၀၇-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
 အုပ်စု - ၅၀၀
 တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်

❖
 • ထုတ်ဝေသူ •
 ဦးကျင်ဝမ် (မြ-၀၄၂၁၀)
 နွေမိုးဆောင်းလစဉ်
 အမှတ်-၃၉၊ ၃-လမ်း၊
 လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

❖
 • မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ •
 ဒေါ်ခင်နွဲ့ (၀၆၅၆၇)
 နွေမိုးဆောင်းပုံနှိပ်တိုက်
 အမှတ်-၈၇၊ အထက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်းမ၊
 ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတော်
 သုတ္တန် ပိဋကတ်
 ဗေတာ ဝတ္ထု ပါဠိတော်
 မြန်မာမြန်မာ...
 သံဝေဂရဖွယ်...
 ဆင်ခြင်ဖွယ်...
 ဗြိတ္တာတို့ အကြောင်းကို
 ထုတ်ဖော်ရှေးသား
 တော်ပြုအပ်ပါသည်။ "

BURMESE
 CLASSIC

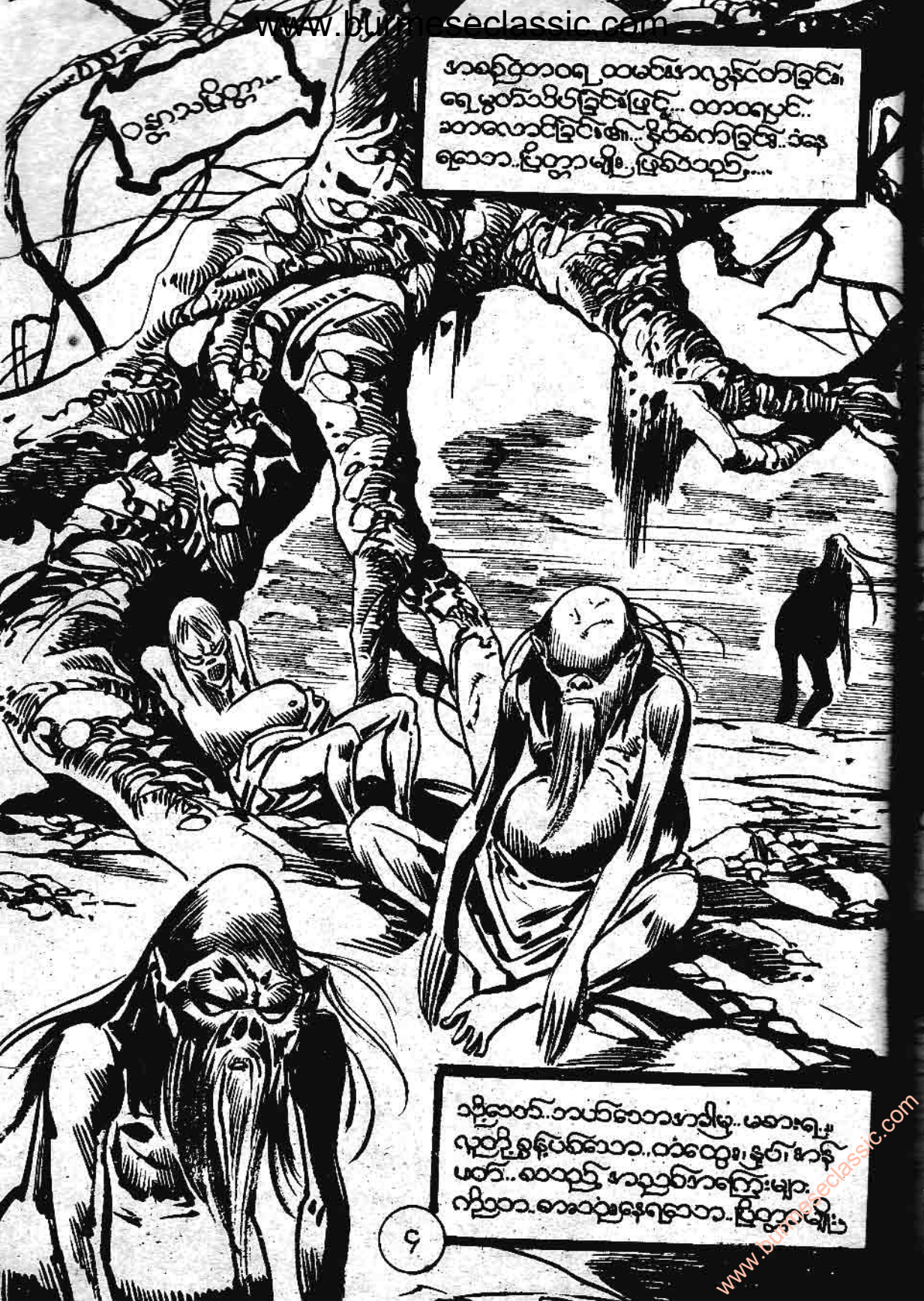

BURMESE CLASSIC

ဟိဝေန္တာတောင်၏ နံပါး ဂိဇ္ဈကုဏ္ဍာလောင်း
တောမုတ်ကြီးသည် ဣဉ္ဇဂုဇရေကပ်ပါကရန်
ခဲယဉ်းသော အရပ် ဖြစ်သည့် နှစ်အညှီ ပြိတ္တာ
တို့ စုဝေးနေထိုင်ရာ ပြိတ္တာမြို့တော်ကြီး ဖြစ်
လေသည်... ထိုမြို့တော်တွင် ပြိတ္တာမျိုး
ဆယ်နှစ်မျိုးတို့ နေထိုင်ကြလေသည်...

အစဉ်တစ်ခုထပ်မံအလွန်ထင်ရှား၊
ရှေ့ဖွတ်သံပိတ်ခြင်းဖြင့်... ထာဝရပင်..
ဆာလောဝင်ခြင်း၏... နိုင်စက်ခြင်း.. သံနေ
ရေတာ.. ပြဿနာမျိုး.. ဖြစ်သတည်း...

သို့သော်.. ဘယ်တော့မှာ.. မစားရ..
လူတို့ နှစ်ပတ်တာ.. ထံထွေး၊ နှုတ်၊ အန်
ဖတ်.. စသည့် အညွှတ်အကြွေးများ
ကိုသာ.. စားသုံးနေရတာ.. ပြဿနာမျိုး

ကုန်ပါသလား

ဆိုသည်မှာ.. အဆာ
ကောင်ပုတ်ကို, ဓားရ
လာ.. ငြိတူကျိုး ဖြစ်သည့်
မွေးဆာကောင်ပုတ်, ဂုဏ်ဆာကောင်
ပုတ်, တိရစ္ဆာန် အဆာကောင်ပုတ်
ထပ်သည့် အစားများ ကိစ္စအား ဓားရ
မေးရဏအား အင်... လက်ဖွတ်ခတ်
ရဲ့ နေ့ရလေသည်...

ကုန်ပါသလား ငြိတူ
ကျိုး မှာ... မင်ကို
အဆာရလာ
ငြိတူကျိုး ဖြစ်
သည်.....

အင်္ဂါလေးမှာပြိတ္တာ... ဆိုသည်မှာ.. ရှေးရော့ သူပါ ခံတွင်းမှမီးတောက်ဖီးလျှံ
ပို့ ထွက်နေသော.. ပြိတ္တာဖြစ်သည်... ..ထို မီး တောက်ဖီးလျှံတို့သည်.. ပါး
ပျား၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်းတို့ကို လောင်ကျွမ်းကာ.. အပြင်ပို့ တစ်ပညာနာခန့်
ပျက်လေသည်... ..

...ဆိုတဲ့အခါမှာ
ကလေးတစ်
ယောက်...နေရာထဲ
...အထဲမှာ...အားခို
...အားဖြစ်

သုခိမုခပြေတာ...ဆိုတဲ့
မှာ...ဦးမားရှည်လျား
တော...ကိုယ်ခန္ဓာရှိတော်
လည်း...ခံတွင်းမှာ...အား
နဖါးပေါက်မျှသာ...ရှိတာ
ပြေတာ...ဖြစ်သလို...အစာ
ကို...စားတာအား...ခံတွင်း
က...အားလုံးနီးပါး...ဖြစ်...
မြဲမြဲချန်ငြိဖြစ်ရာ...နား
ပေါက်...နားခေါင်းပေါက်ကို
မှပါ...သွတ်သွင်းရလေရာ...
အင်မတန်...ခင်းရဲဒုက္ခ
ရောက်ကာ...အမြဲ...ခား
လောင်မွတ်သိပ်နေရတာ...
ပြေတာ...ဖြစ်လေသလို...။

တကယ့်ဦးက ပြောတယ်...
ဆိုတဲ့အခါမှာ... တစ်ခါတစ်ရံမှ... ရေ
မသောက်ရဘဲ... အခြား... ရေ
သာလောက်... မြတ်သိပ်နေတာ...
ပြောတယ်... ဖြစ်သတဲ့

အင်္ဂါကလေးမှာ...
... ထွက်နေတာ
... လျှာ... နှုတ်
... နှုတ်လေသတဲ့

ရေတွင်း... ရေကန်... မြစ်... ရေကန်...
သမုဒ္ဒရာများ... ကြီး... မြစ်...
ရေသောက်ချင်တာ... တကယ့်
ဖြင့်... ချဉ်းကပ်သွားလျှင်...
အနားရောက်သတဲ့နှင့်... အကူ
သိပ်ကပ်... အကျိုး... ပေး... ကြောင့်...
ဖြင့်... ထွေး... ကျပ်... ကျပ်
ပေး... ဖြစ်ကန်ကိစ္စ... ထင်
ရတာ... မသောက်နိုင်ဘဲ... ပြီး
လေသတဲ့... ..

သန့်ရွာမကပြီတော့... ဆွဲသတ္တိမှာ... မိ...
လောင်းခြေတိုင်း... ပြီးတော့မျိုး
ဖြစ်သင့်... ..

ပဗ္ဗတင်ပြီတော့... ဆွဲသတ္တိမှာ
မ... ဆောင်းပမာဏာလေးတင်
ကိုယ်ပိုင်ပုံရိက္ခာ... လူတွေ... သူ
ပါ... လောင်းခြေတိုင်း... အာရုံ
ထွက်နေတာ... ပြီးတော့ဖြစ်
သင့်... ..

သတ္တန်ပြီဟော...ဆိုသည်
မှာမူ... ဓား၊ လက်နက်
တို့နှင့် တူသော အင်္ဂါ
အပိတ်အပိတ်များ...ရှိ
သည်... ပြီး...ဖြစ်
သည်... ..။

သတ္တန်သည် ဓားသွား၊
ငါးများချိတ်နှင့်တူသော
လက်သည်း... ခြေသည်း
အင်္ဂါတို့ဖြင့်... မိမိကိုယ်
အင်္ဂါတို့ကို ကျွတ်ဖဲ့
ဖြတ်တောက်၍... အ
သွေး အဝတောက်... ဓား
တောက်ရေခူများ...ဖြစ်
သည်... ..။

အထက်ရင်ပြိတ္တာ... ဆိုသည့်
မှာ... အလျှံတပြောင်ပြောင်
တောက်လောင်သည့်... ဝပါး
ကြီးကြွေးနှင့်တူညီတ... ကိစ္စ
ခန္ဓာရှိလျက်... ..

ဤ လှည့်လည်
သွားလာနေကာ...
လျှိုး... ဖြောင့်မျိုး
မျိုး... ခံစားနေရ
သည့် ပြိတ္တာမျိုး
ဖြစ်သည်... ..

လောကီကပြုတာ...
 ဆိုတာဆိုတာ... ကမ္ဘာပိုက်၊
 အာကုသိုလ်.. ရော့ဇာ..
 အာကုသိုလ်.. ပေးကြော့ဆို..
 နတ်မိမိနှင့်... နတ်မိမိ...
 မိမိ.. မိမိရော့ဇာလဲလဲ...
 တစ်ပါးတစ်... အုက္ခလဲ...
 မိမိရော့ဇာ.. ပြုတာမျိုး

မဟိန္ဒါပြိတ္တာ... ဆိဒ္ဓဓာတ်မှာ... တန်ခိုးကြီး၍... ပြိတ္တာတို့၏...
ဘာကြီးအားဖြင့်... မြစ်ရေဓာတ်လည်း... ဘောဇဉ် မစားရ... ထမင်း
အာပျော်ကို... ရေဓာတ်လည်း... သံဃာ့ဘဝခွင့်မရ... ဣန္ဒြာဓိပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးသော... ပြိတ္တာမျိုး... ..။

ထင်ရှားရောက်... ခွဲ၍... ဆယ်နှစ်မျိုး... ဟု ဆိုသော်
လည်း... ပြိတ္တာတို့... ကာမျိုးကား... များပြားလှစေ
သမည်... ..။

မြတ်ဗွားဘုရားသခင်...
ဝေဠုပုန်ကောင်းတော်
ဖွားပါဆိုတော်မူခဲ့...
ကာလ...မြစ်ပါတယ်...

ပေတာကျားတစ်ပေတာကျားနှင့်
ကြုံတစ်စည်းကို...တစ်ဖျံ...ကြုံ
တစ်ချောင်းကို...တစ်ကာ...ဝတ္ထုတယ်...

ဒါပဲနောက်က... သီလ
ရှိတဲ့... အနောက်က...
တဲ့... လောကီက...
လောကီက... ကလေး
ကို... ချီငြီး... လျှောက်
လာတယ်...။

ကလေးဟာ... ကြိုက်
ခြင်းတို့အင်... ချစ်ချစ်
တယ်... ဆိုပြီး... ငိုယို
တယ်...။

ကလေးချီတဲ့... လောကီက... ကြုံရဦးတင်
လာတဲ့... လောကီက... အလား... သူ့မှာ
ပြောဖို့... ကြုံရဦးတင်... လောကီ
အရှက်... ကောင်းတင်... မပြောဘူး... ကလေး
ကို... ကြုံတင်... မပေးတော့...။

အောက်ဆုံး...
ကလေးက...ငါ့
လှန့်မက...ငါ့
တို့အတွက်..
ကလေးရှင်က.

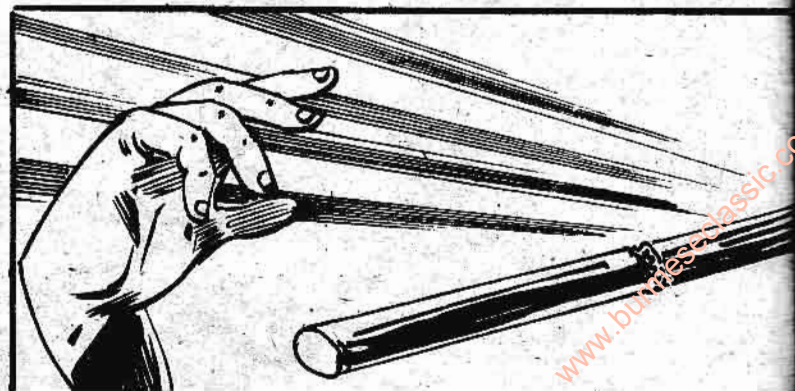
ကလေး
အတွက်.. ဤ
တစ်ခါစလောက်
ပေးပါ.. သိချာ.

လျှို့ဝှက်တစ်ပုဒ်..

ဤစဉ်တွင်ပေဘက်မှာက.. ခေါ်ပွကာ.. ပြောဆိုကြိမ်မတိုင်မီ.. မရှိမှသာ..
ဤတစ်ချောင်းကို.. အောက်ပြန်ပစ်ပေးတယ်.....

၁၆

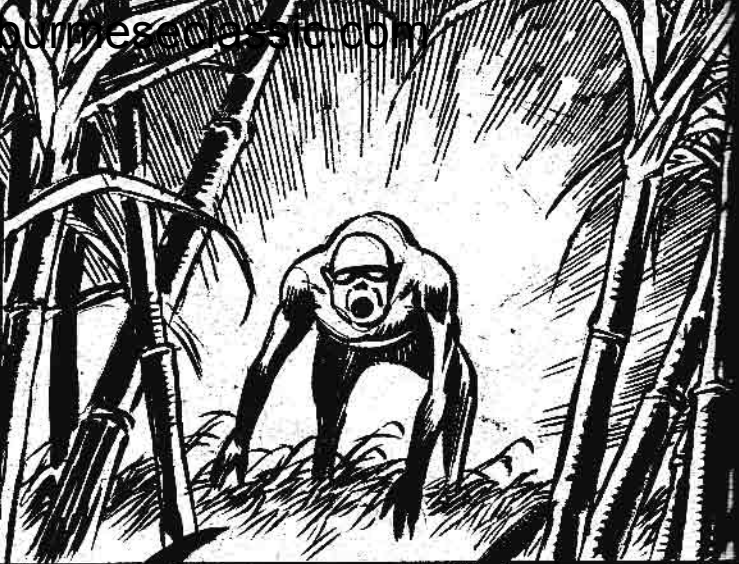

ဒါဟိ... ခုနစ်လောက်က... ဆာလွန်က... ဒါ...
ပြောတာပဲ... မြစ်ကမ်း... ..။

ဒါဟိ... ပြောတာပဲ... ဆာပတ်ပတ်
လည်း... ခုနစ်လောက်က... ဆာ
လွန်က... ကြံစင်... မြစ်
နောက်... ကြံစင်ဟာ... ကျွန်
ပွေလွန်... အဆင်ပြေ...
တို့... ..။

ဝိဇ္ဇာတိဗ္ဗာဟာ..ကြံ့ပွတ်
မညာ.. ဆိုတာပင်တော့
နဲ့.. ကြံ့တော့နားကို..
ကလိပ္ပာတော့နဲ့.. ကြံ့
တော့က.. ဆီ.. ကြံ့.. ရိုက်
နှက်.. ပုတ်ခတ်လို့.. မှု
မေ့.. လဲကုန်ရတာပင်.. ဝနိုး

ဝဂ္ဂ.. သတိရတာနဲ့..
ကြံ့ပွတ်ကို.. ဖြစ်ပြီး..
ကြံ့ပွတ်ချစ်မိတ်..
ပေါ်ပြန်တာပင်...
ကြံ့ပွတ်နား.. ကပ်
ဝပွားတို့အင်..
စာရေးကြို.. စာရိုက်
မုဒြက်.. သရုပ်
တယ်... -->

တိတ်နေတော့... အရှင်မဟာမောဂ္ဂလန် ကိုယ်
တော်မြတ်ဟာ.. ရာဇဂြိုဟ်ကို ခွေခိတ်ပြုလာ
ရင်.. လမ်း၌ သိပြီဗျာကို တွေ့လေသည်..

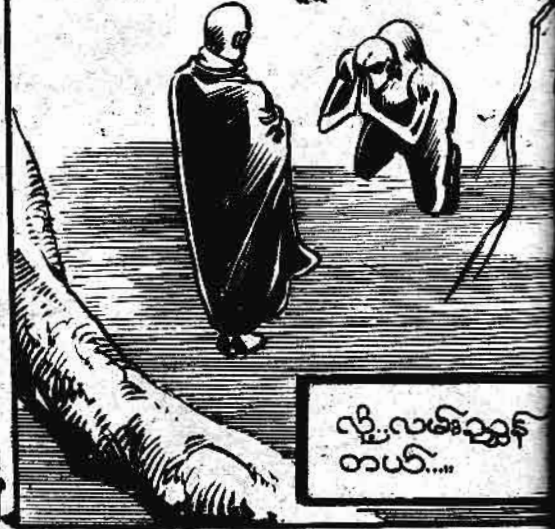

ပြီဗျာသည်.. မထောင်စဉ်
တွေ့လျှင်... အရှင်သာဝက..
မိမိ၏ အဖြစ်ကို လျှောက်
တင်လေသည်....

အရှင်မြတ်က

သင်အရှင်
ဘဝက...မြတ်တဲ့...အ
ကုသိုလ်ကံ...နဲ့ပဲ
တာ...ခံနေရတာပဲ...။ ဒီ
တုန်းက...သင်ဟာ...ငြိ
ကို...အောက်မြန်ပစ်
ပေးခဲ့တယ်...

ဒါကြောင့်...
အရှင်အရှင်...ငြိ
ကို...သင်...အောက်မြန်
နဲ့...အောက်မြန်...
ရလိမ့်မယ်...

လို့...လမ်းညွှန်
တယ်...

ငြိတော့ဟာ...
အထက်မြောက်...
ကျွန်ုပ်တို့...
ငြိကို...အောက်...
တယ်...

ဒါကြောင့်.. ဗြိတ္တာကာ.. ဤသည့်ကြီး..
တစ်ခုလွှတ်ပြီး.. မဝေဝါခြောက်ကို..
လှူပြီးတယ်... ..

အရှင်ခြောက်က.. အဖီဗြိတ္တာကို.. ချီးမြှောက်
လိမ္မော်ဟေတွက်.. ဗြိတ္တာကို.. ဤသည့်ဝမ်း
ပြီး.. သတ္တမာကာက.. ငြိတ်ခုပို့.. ဆေဉ်ထဲကာ...

ဝေဠုပြန်ကျောင်းတော်အထိ...
ဆီခေကပ်လာပြီ...ဘုရားရှင်
ထံ...ပေးလှူနိုင်တယ်...

မြတ်စွာဘုရားရှင်
နှင့်တကွ...သံဃာ
တော်တွေဟာ...အဖီ
ငြိာ်ကို...အေးစံစွာဖြင့်
ပြီး...အနုစွာပေးနာပြု
တယ်... ..

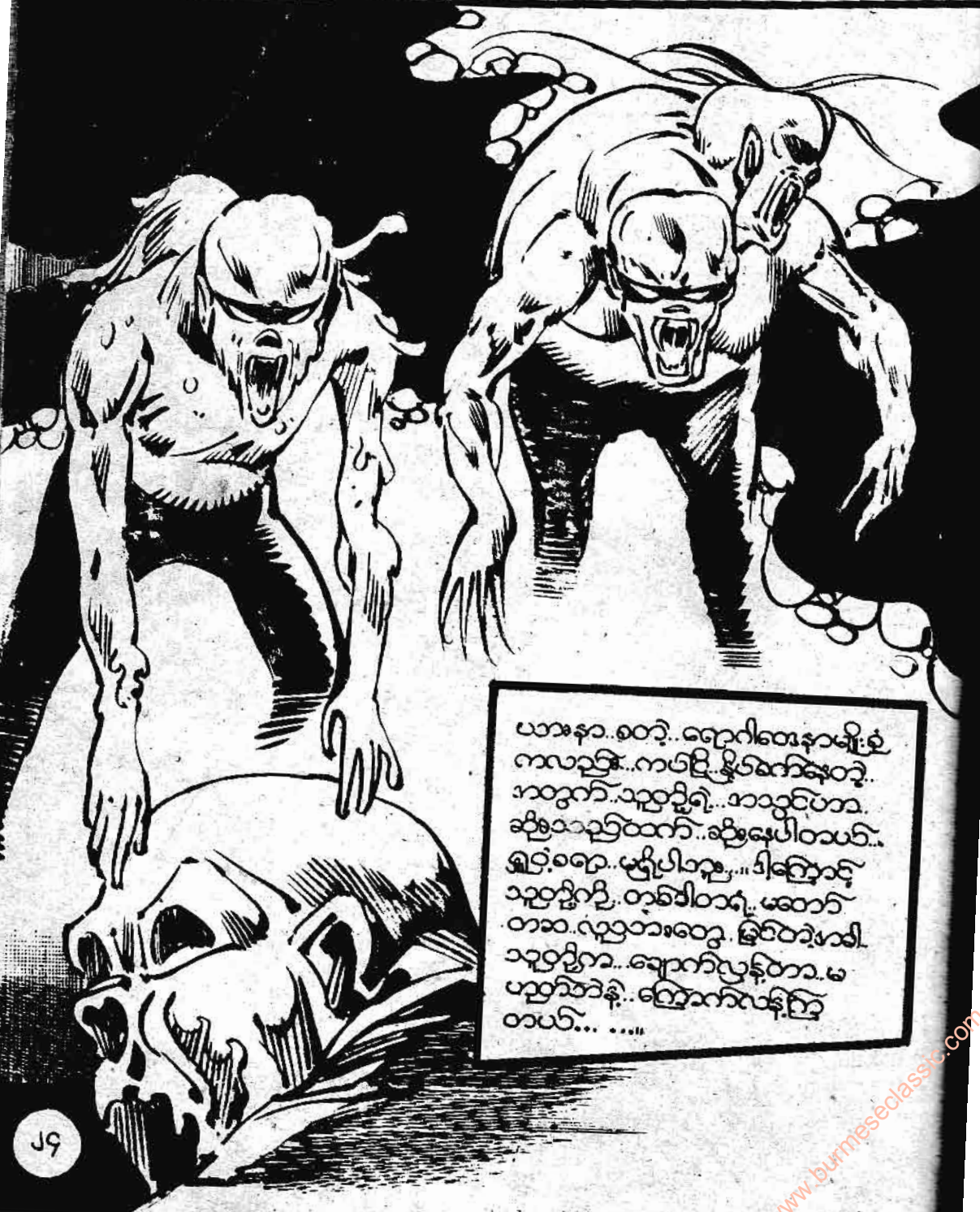
ပြေညာဟာဝမ်းသာအားရပြန်
သွားတယ်... မာဖီအချိန်ကဖြေ...
ကြွက်... ကောင်းစွာစားသောက်
ရတယ်...။

ဆလွန်တဲ့အခါလည်း... တာဝတိံသာ... နတ်ပြည်ရောက်တာပဲ...။

အပါပတ်ညာအား ဖြစ်တဲ့... ဗြိတိသေ့တွေရဲ့ အဆင်မဟာ... မမြင်တဲ့အောင်... ဆိုးရွား
တယ်လို့... လေတင်ထွက်တော်တွေမှာ... ပါ... ပါတယ်... အသေခံပြီး အသွင်က...
ဆိုးရဲတဲ့အသွင်မှာ... အကုသိုလ် အကုသိုလ်ကြောင့်... အင်္ဂါကြီးပေးတဲ့ကလေး...
ချီပြောင်းနေကြလား... တယ်... ..

ဟားနား... စတဲ့... ရောဂါတွေနာဖို့...
ကလေး... ကပ်ပြီး နှိပ်ခတ်နေတဲ့...
အတွက်... သူတို့ရဲ့... အသွင်ဟာ...
ဆိုးသွင်ထက်... ဆိုးပေးပါတယ်...
ရှုပ်စရာ... ဖတ်ပါလား... ဒါကြောင့်
သူတို့က... တစ်ခါတရံ... မတော်
တဆ... လူ့ဘေးတွေ... ခြင်္သေ့အင်္ဂါ
သူတို့က... ဆောက်လုပ်တာ... မ
ဟာ... နဲ့... ကြောက်လန့်ကြ
တယ်... ..

သတ္တဗျာ...လူငွေတွဲ...ရင်ခွာတွေထဲ...လူညို
လူညိုသွားလာပြီး...လူညို...ဆက်ဆက်ပွားပွား
ရာ...အညစ်အကြေးကို...ရှုမပေးဘူး...
နေကြပေမယ့်... ..

သတ္တဗျာ...ကမ္ဘာ့ဓမ္မ...တန်ခိုးကြောင့်
လူညိုကောင်း... ကိုယ်ပျောက်
ဆုံးရှုံးတဲ့...ဆေးမြစ်တန်ခိုးကြောင့်
လူညိုကောင်း... လူညို... မမြင်ကြရ
ဘူး...တဲ့... ..

အသီးအရွက်ကြာသကဲ့.. မေတ္တီပေလူ့ဘာသာ.. အဋ္ဌကထာ.. လာ..
သိဟိုဠ်ကွဲကွဲနား.. အနုရုဇာမြို့.. က.. အဖြူအဖြူကုန်ကြောင့်
သိနိုဠ်ပါဝယ်.....

အနုရုဇာမြို့မှာ.. ထုပ္ပါရုံ.. စစ်ဆေးသည့်အခါ
ရှိပါဝယ်... ..

တစ်နေ့မှာ.. ငြိတ္တာဘိလူးမှာ..
တစ်ကောင်ဟာ.. သားနှင့်
ယောက်ျားနှင့်အတူ.. အစာ
လို့ကုတ်.. ရှာဖွေရှာ.. ထူ
ပါရုံ.. သူ့ကားနားကပ်..
ရောက်လာတယ်.....

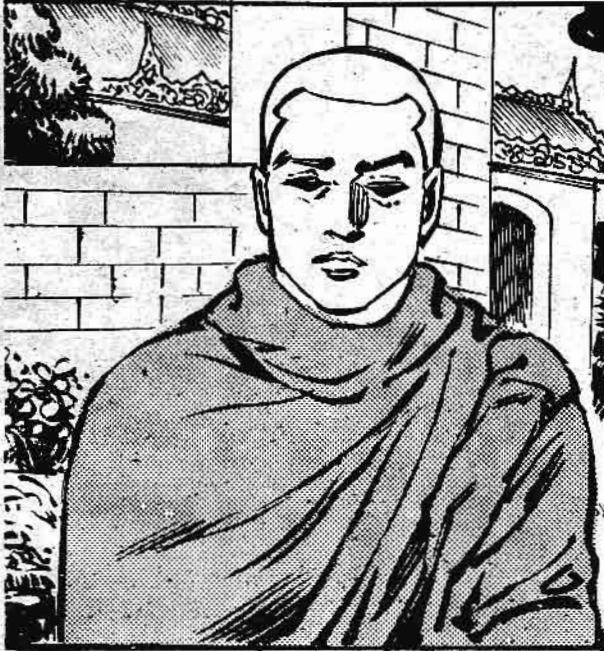
ဒီတော့.. အဖေ
ငြိတ္တာမက... ..

သားတို့
ဒီမှာ.. လျှင်မြန်..
အဖေ.. ခြံထဲဝင်ပြီး..
အစာရှာကြမယ်..

ပြောပြီး... သူ့ကားနားကပ်မှာ.. ထားခဲ့ကြ
တယ်... ..

ဗြိတ္တာလေး နှစ်ကောင်ဟာ...
သူတို့မှာမေတ္တာချစ်တဲ့အရာ
မှာ...ဆောင့်ရင်...ကျန်ခဲ့ကြ
တယ်... အချိန်က... ကြာလာ
တော့... သူတို့လည်း... ဆာ
လောင်သွားတာကို... ဆာ
လောင်လာကြတယ်... သူ
တို့... အမေကလည်း... တော်
တော်နဲ့... ပြန်မလာဘူး... ..

ဟေ့... အချိန်မှာပဲ...
ဆွမ်းခံကြွလာတဲ့...
ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို
မြင်တော့... ဗြိတ္တာလေး
နှစ်ကောင်က... အေး
တယ်... ..

အရှင်
ဘုရား... တယ်
ကို... ကြုံမလို့
လဲ... ..

မထေရ်ဟာ... အထဲကို
သာ... ကြွားရတယ်...
ရုဗိုကို... မမြင်ရပေမယ့်...
ဗြိတ္တာတွေမှာ... သိတယ်... ..

ဝါ...
မြို့တဲကို
ဆွမ်းခံဝင်မ
လို့... ..

အရှင်ဘုရား...
 တပည့်တော်တို့ကို...
 ကုညီပါ... တပည့်တော်
 တို့အဖော်က... မြေထဲကို
 အာဇာနည်ဖွဲ့ပေးမိပြီး... ထင်
 သွားတာ... တော်တော်ကြာ
 ပါပြီ... အခုအချိန်အထိ... ပြန်
 မလာသေးဘူး... တပည့်
 တော်တို့လည်း... အာ
 ဇာနည်ပါပြီ...
 အမြန်... ပြန်လာပါ
 လို့... ပြောလိုက်
 ပါ...

ရဟန်းတော်...
 မထေရ်ကြား...

ငါက...
 နှင်တို့... အိမ်ကို
 ဘယ်လို... မြင်
 နိုင်ပါ့မလဲ...!

ဆိုတာ... ပြိတ္တာပေးတာ
 က... အေးမြစ် တစ်နှစ်ပေး
 တယ်... ..

ဒီဆေးမြစ်ကို ကြည့်တာပါလျှင်.. တာရှည်သင့်ပြီ.. ငြိတွာတို့ကို မြင်ရပါလိမ့်မယ်..

လို့ ဆိုတာပဲ... ဒါနဲ့ မထောင်က.. ဆေးမြစ်ကို ယူလိုက်တာပဲ...

ဆေးမြစ်... သူ့လက်ထဲ.. ရောက်တာနဲ့.. ပတ်ဝန်းကျင်မှာ.. ရှိတဲ့.. ထောင်နဲ့ချီပြီတဲ့.. ငြိတွာတွေကို မြင်လိုက်တာပဲ...

သုတ္တံမှာမေ့ပြန်တာနဲ့လည်း.. ထောင်ချာချာ.. ပြောလိုက်တာပဲ...

မထေရ်သည်... ခြေထဲ
ရောက်တဲ့အခါ... ခြေထွာ
ပတ်တို့... သူ့နံရိုးကို
သေတ္တာအတိုင်း... အင်မ
တန်... အရှက်ခွဲစွဲပြီး...
ကြောက်ရွံ့... အာဝဏ်း
ရှိတို့... ခြေထွာမကြီးကို
အိမ်... တစ်အိမ်... အနီး... ဖြာ
တွေ့ရတာပင်.....

အဲဒီအိမ်က... ကြည့်ပင်ဝန်
ဆောင်... ခွန်ပစ်မေပသို့...
အညွတ်အကြေ... တွေကို
စားဖို့... ပညာမရှိ... စောင့်
ရတာ... တို့... ..

မထေရ်က...အဘိ... ပြဿနာမရှိ... မြို့ပြုလုပ်... ပြဿနာလေးတွေ... မြန်မာ...
လိက်တို့... စကားကို... ပြောပြတော့... ပြဿနာမက... တာရံတင်ပြန်
မေးတယ်.....

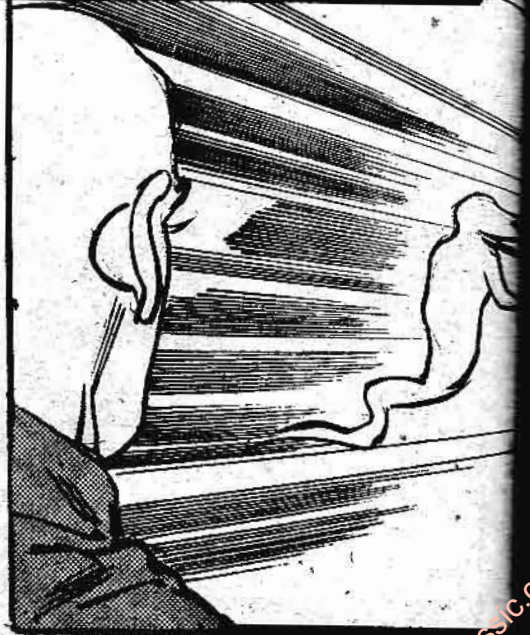

အရှင်က...
ကျွန်တော်မျိုးမ
ကို... ဘာကြောင့်
အရှင်... မြစ်
ရေကလေး!

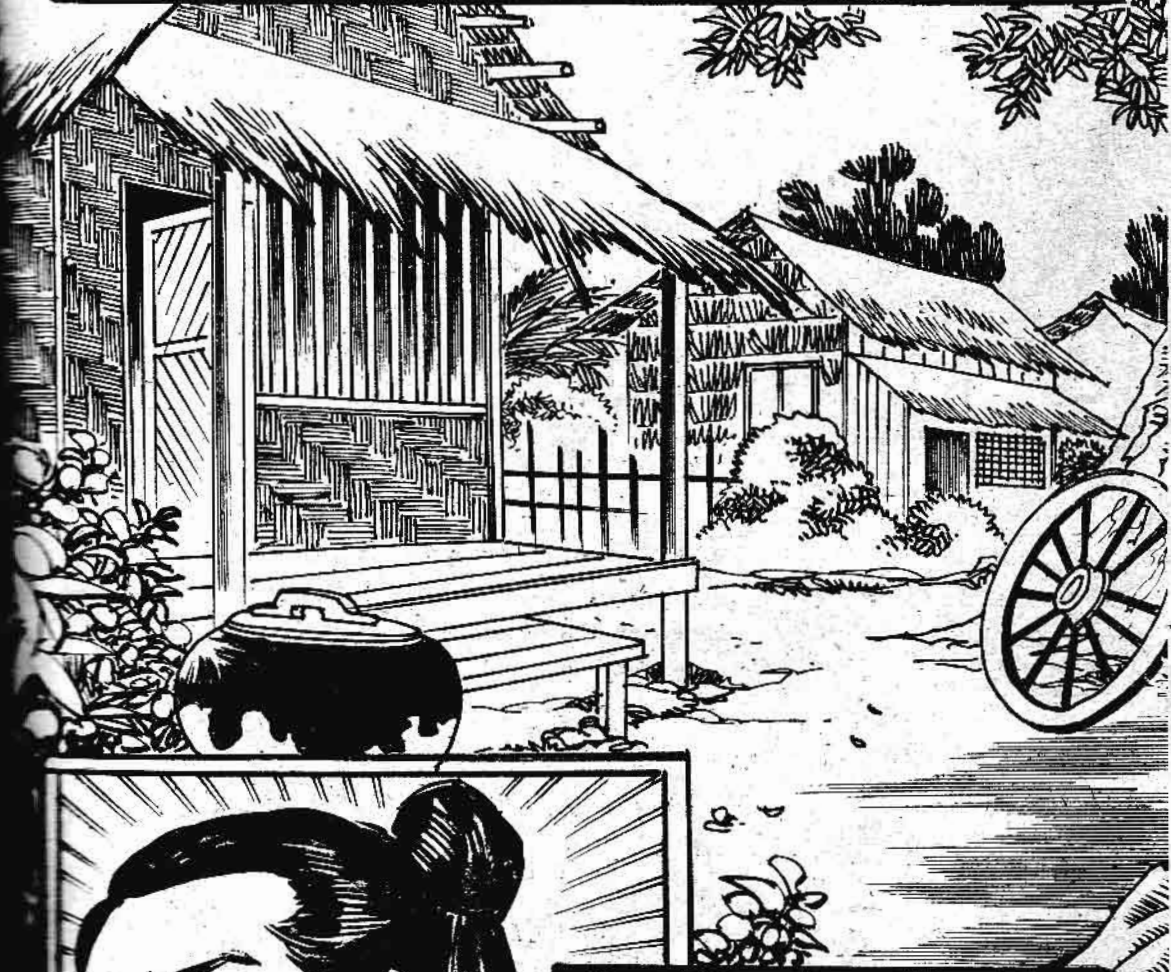
သင့်ကလေး
တွေ... ပေးလိက်
တို့... ဒီအေးမြစ်
ကြောင့်ပဲ...

လို့... ထုတ်ပြန်တဲ့အခါ... ပြဿနာမ... ဟာ... အဘိ...
အေးမြစ်ကို... မထေရ်လက်ဝဲက... လှူပြီး...
ထွက်ပြေးသွားတယ်... တို့...

မထေရ်က... တစ်ခုခု... တာ... မြစ်...
တို့... အေးမြစ်... ဆုံးရှုံးသွားတာ
ပေါ့... ..

ဒီ...ဝတ္ထုကြောင့်... ငြိတ္တာတွေဟာ..သာသာမီးလပ်တို့ကို..မွေးဖွားနိုင်
ကြောင်း..သိရပါတယ်... ဒီလိုပဲ..လူတွေနဲ့..ဖိမ်တောင်ကချတဲ့.. ငြိတ္တာ
တွေလည်း..ရှိပါသေးတယ်.. သတ္တုပေတ.. ဝတ္ထုတော်.. ဖဋ္ဌကတဗျာ.
ဒီလို..နောက်လမ်းမျိုး.. ပါပါတယ်... ..

မြတ်စွာဘုရား..ပွင့်ပွန်းတော်..
မမူဝင်.. အနှစ် ဥနှစ်ရာ ကျော်က..
ဖြစ်ပါတယ်.. သာဝတ္ထိ.. အနီးက..
ရွာကလေး..တစ်ရွာမှာ.. ရှိသော..
ကြီးစားတဲ့.. လူငယ်လေး..တစ်
ယောက်..ရှိတယ်... ..

တရား..မပွင့်တိုး..
ကာလ..ဆိုတာ..
ကိုးကွယ်ရောဆို
လို့ ပစ္စေက..ဗုဒ္ဓိတ်..
ရှိတယ်..။

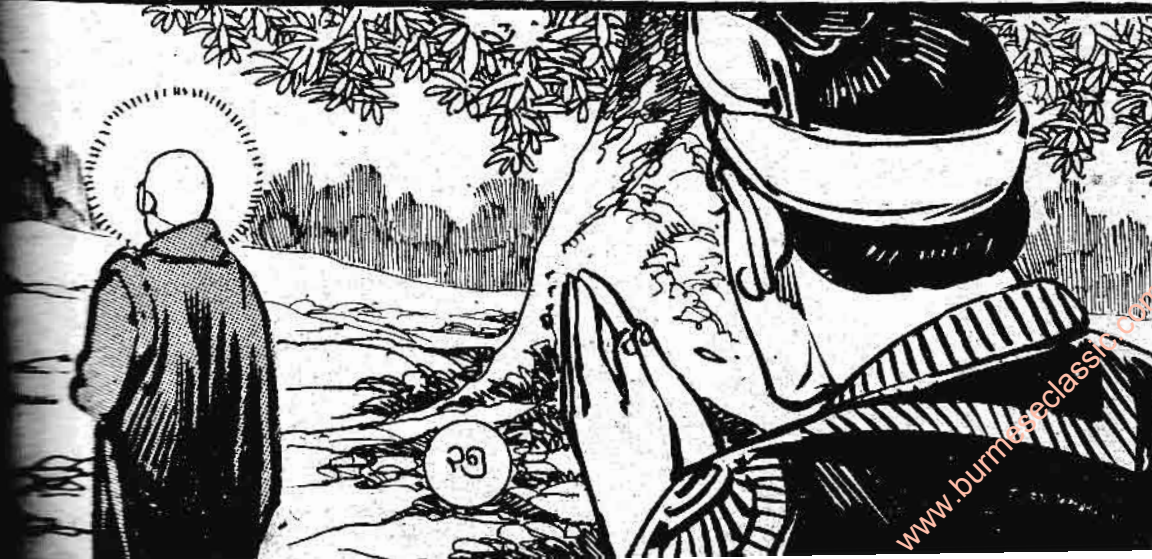
ပစ္စေက..ဗုဒ္ဓိဟာ..တရား
ရှင်ချာလို့..တခြားသူ
တွေကို..ကျွတ်တမ်းဝင်
မောင်..လမ်းညွှန်..ဟော
ပြောနိုင်သူ..မဟုတ်ဘူး..
ကုသိုလ်..အကုသိုလ်ကို
သာ...ခွဲခြားဟောပြော
နိုင်တယ်.....

သုက္ကိ... ဆည်းကပ်ကွဲကွပ်ရင်... အာကျီဥဝဇ္ဇေ, ရန္ဒင်တာပံ, ငြိတပယ်... ဒင်္ဂါ...
လှူပယ်ဟာ.. ပစ္ဆေကာဗုဒ္ဓါ တက်ပါးကို... မြင်ရဲအါ... ကြည့်ညှိဖွယ်အာသွင်
ကြောင့်... ဆည်းကပ်... လှူပယ်ကွဲချတပယ်...

အချိန်မှန် ဆွမ်းကပ်တပယ်... ရေပူချေချမ်း ကမ်းလှမ်းတပယ်... ဝတ်ကြီးဝတ်
ယယ်... မြူဝှာပယ်... ဒင်္ဂါ... ပစ္ဆေကာဗုဒ္ဓါ... ဟိမဝန္တာကို... မြန်ကြွားဖွားတဲ့အထိပေါ့...

တစ်နေ့မှာ သူ့ဟာ.. ချစ်ခင်နှစ်သက်တဲ့..
ဘာမျိုးသမီးနဲ့.. တွေ့ပြီး.. နှစ် ဖက်ဖိတ်
တွေကလပ်ပွား.. သဘောတူငြားနဲ့...
လက်ထပ်ပေးဖို့ မြှားခဲ့ ကြတာပဲ.....

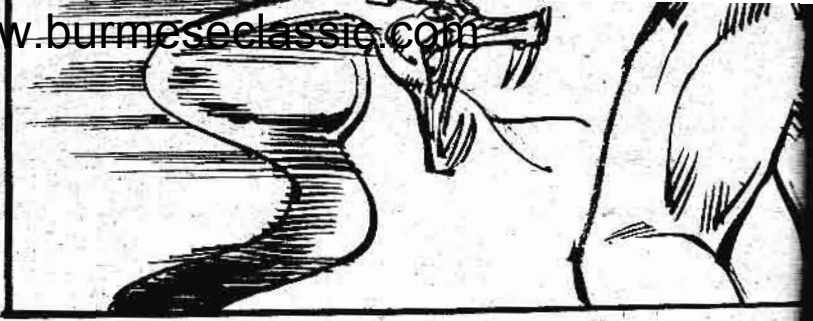
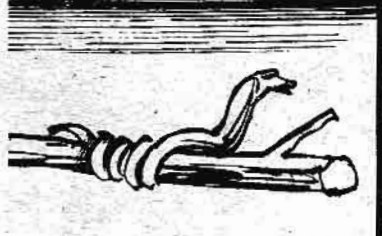

အဖို့လက်ထပ်တဲ့နေ့မှာပဲ... မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေက... မြစ်ဘီလ်ကွဲ၊ ရေချို
 သွားပို့... ခေါ်တော့... မငြင်းဝဘာဘာနဲ့... လိုက်သွားပါတယ်...

မြစ်ဘီလ်ကွဲ...
 ရေချိုစားနဲ့...

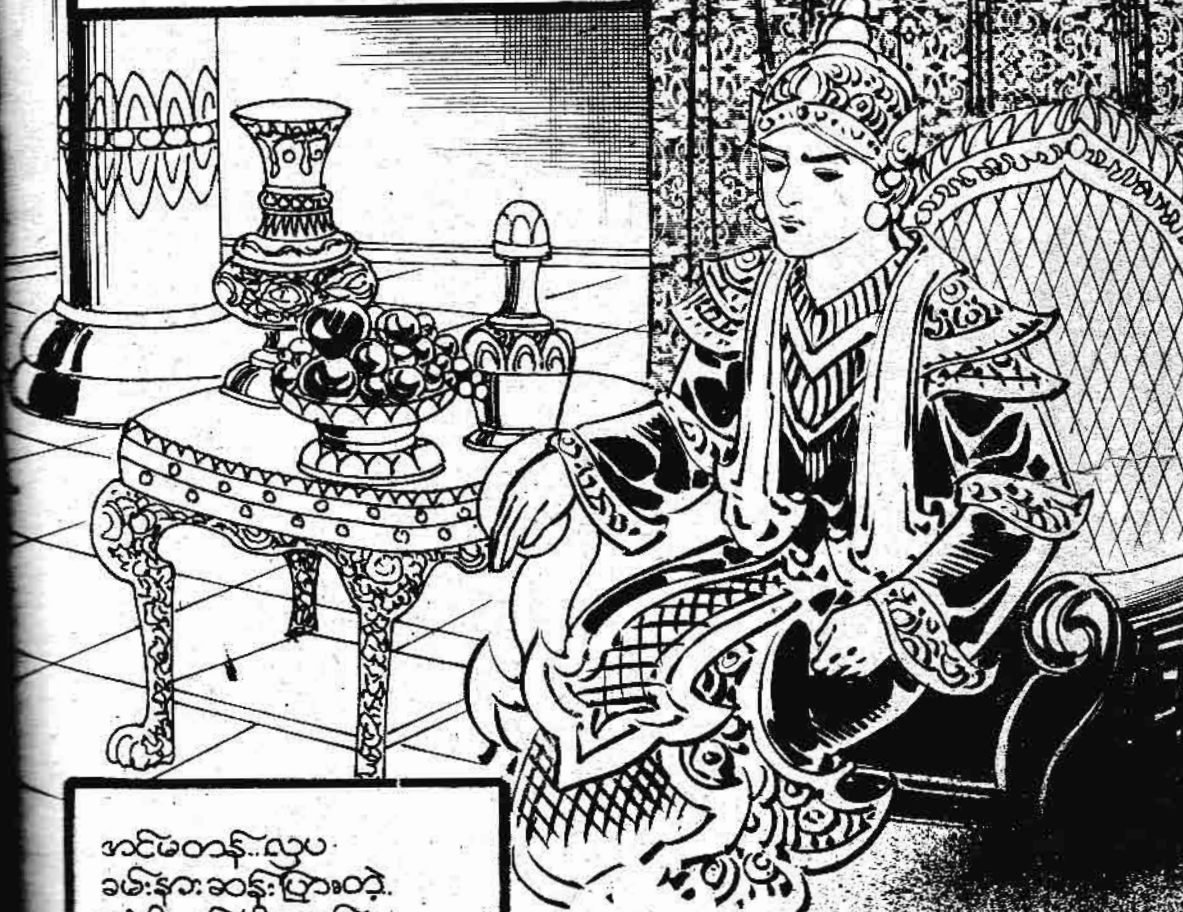

ရွှေဘဝက.. အကုသိုလ်ကံ.. ကာ..
 အကျိုးပေးဖို့.. မနိလာတော့...
 လူလုပ်ပာ.. အဆိပ်ပြင်းတဲ့.. ရေခဲ
 ဆိုင်တစ်ကောင်.. အကိတ်ကပ်ရပြီ...
 အဖို့နေမှာပဲ.. အသက်.. ဆုံးရှုံးခဲ့
 ရတာပဲ... ..

ဆာဝါနီးမှာ.. သူဟာ...
 လက်ဝတ်ဝတ်တာတွေ.. ဇနီး
 သေချာအတွက်.. ခွဲလန်
 တွယ်တာမိတ်နဲ့.. စုတေ
 မိတ်ကျသွားတဲ့အတွက်
 ပြုတူဘဝ.. ရေငှက်သွား
 ရတာပဲ... ..

ဒါပေမဲ့ ...ပစ္စေကာ..ဗုဒ္ဓါတို့..လှုပ်
ကျွေးခဲ့တဲ့..ကေများရေဗြဲကြောင့်..တန်ခိုး
ရှိတဲ့..ဗြဲတို့က..ဖြစ်ရတယ်.....

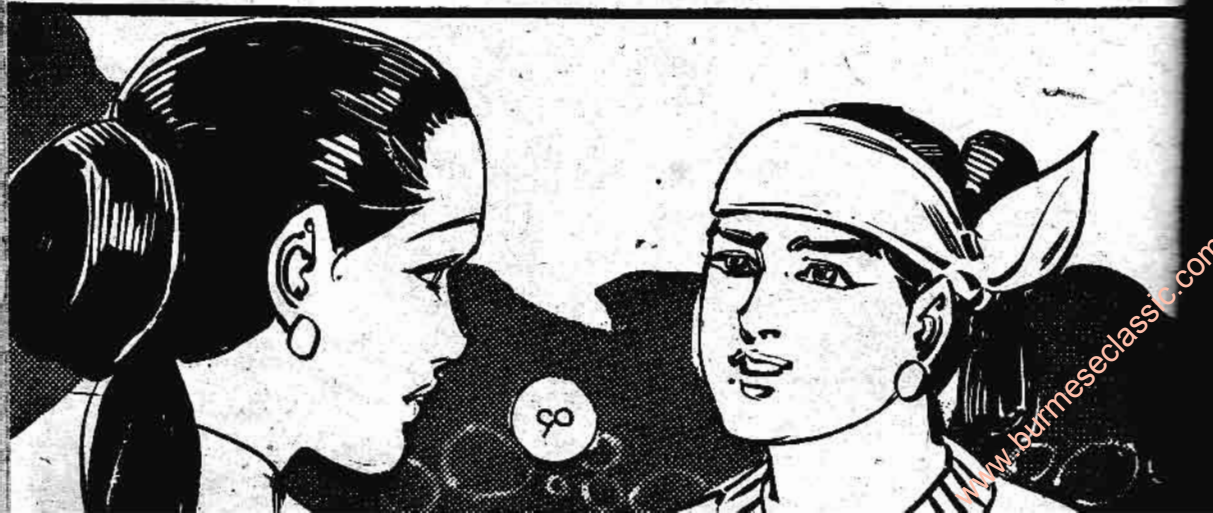
အင်မတန်..လှပ
ခမ်းနား..ဆန်း..လြားတဲ့..
ဘုံမိမာန်ကိုလှည့်ပြီး..
ရတယ်...ရွှေ..ငွေ..
ပစ္စည်းပစ္စည်း..အင်အာရုံ
တွေလှည့်ပြီး ရုပ်ပိုင်းတယ်..
ဒါပေမယ့်..သူဟာ..မပျော်
ပိုက်လှဘူး.....

ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတာ...
လူပြည်မှာကျန်ခဲ့တဲ့...
ဇနီးသားကိုလွမ်းဆွတ်...
သတိရနေလို့ပဲ... ဒါကြောင့်
အဖိုးဇနီးကို... သူ့ဘုံမိမိ
ဆီ... ဆီပဲခိုပြီး... ပေါင်းဖက်
မယ်လို့... စိတ်ကူးစွာပင်...

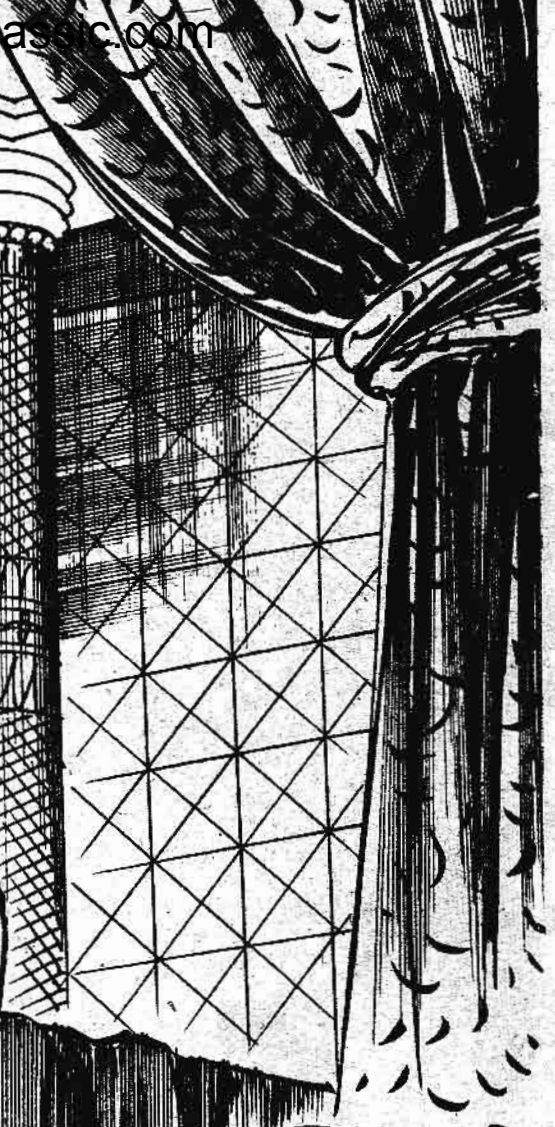
ဒါကြောင့်... လူပြည်သွားပြီး... ဇနီး... လောဘကို... ဆွေခင်ရှင်... အကျိုးအကြောင်း
ပြောပြတယ်... သူ့ဇနီး... ဖြစ်ရုံကလေး... သူ့ကို... သတိရ... တစ်ခါတနေ
တာ... ဆိုတာ... သူ့ဇနီးကို... လိုက်ချင်တယ်... ဒါပေမဲ့

အင်္ဂါနိန့်.. ဗြိတိန်ဟာ.. လူ
ဗြိတိန်က.. နန်းလောင်းအမျိုး
သမီးကို.. သူ့မိဘကို ဆီ
လာပြီ.. ပေါင်သင်းချင်ပြီ
တာ.. နှစ်ပေါင် ခုနစ်ရာ
စောင်.. ကြွားမြင့်လာတာပဲ..

ဒါက.. လူ့အသက်
နဲ့.. ရေငွေကိတာ..
ဗြိတိန်သက်နဲ့
တော့.. နှစ်ပေါင်ကြွား
မာနဲ့.. မတူညီဘူး..

ပထမဆုံး... အချို့သမီးဟာ
 အင်မတန်ကောင်းတဲ့... မိမိအဖေ
 နေရာပတ်... အင်မတန်ကောင်း
 တဲ့... အစားအစာတွေ... စားရ
 တယ်... ကိုယ့်ပိုချစ်တဲ့... သူနဲ့
 သတ္တိ... အတူတူနေရာပတ်... ခို
 ဆော့... ပျော်နေတာပါ... ..

ဒါလေယ့်ပဲ... နှစ်တွေ... ဒီလောက်
ကြာတဲ့အခါ... ကျတော့... သူ
လည်း... ပျက်လာတာပဲ... ထပ်
တပ်ပဲ... ဒါတွေပဲ... မြင်နေရတာ
ကိုး... ..

ပြီးတော့... သူ့မှာ...
လူ့ဘာသာတစ်ဦး
ဖြစ်ပြီး... နေရတာ
က... လူ့ဘုံမှာပဲ
တော့... တစ်မျိုးဖြစ်
နေတာပေါ့.....

မင်း... ငါ့မှာ...
နောက်လူ့အသက်
သက်တမ်းနဲ့... ဆိုရှင်... နှစ်
ပေါင်း... ဥနှစ်ရာ... ကြာပြီဆို
တော့... မင်းအဖေနဲ့... ဆွေမျိုး
ဆွေ... ရင်ဖို့... တိုသူတွေ
ကွယ်လွန်ကုန်ကြ
တာ... ကြာပြီ...

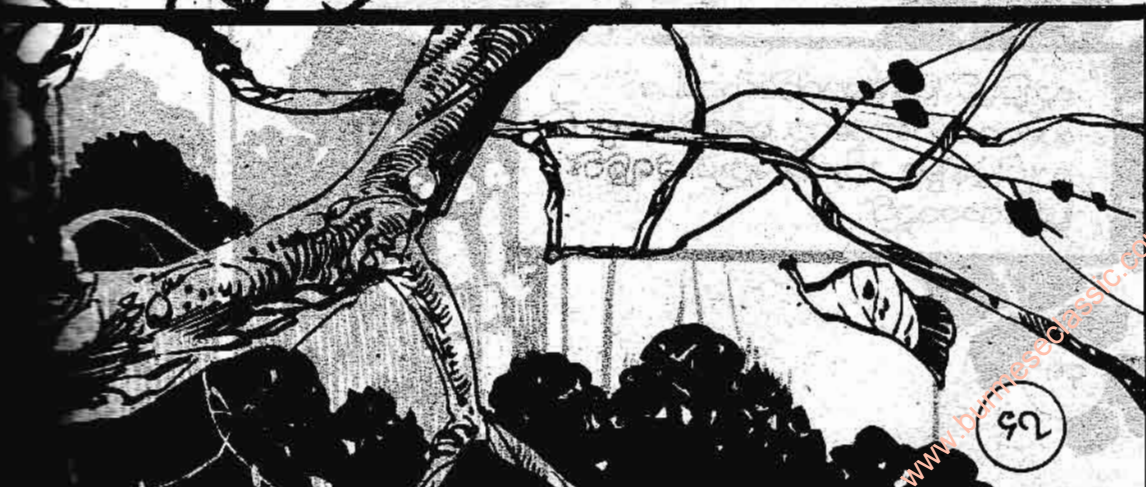
မင်းက...
သိတဲ့သူပညာ...
တစ်ပေသာကိ... ဖြူ
တော့မှာ... မ
ဟတ္ထိသုံး...

လို့... အမျိုးမျိုး... တား... မြစ်
ပေမဟုတ်... မရဘူး...

အိမ်ကြောင့်...နေထိုင်ဆုံး...လူပြည်ကို...
ပြန်ပို့ပို့တာရတယ်... ..

အိမ်အမျိုးသမီးဟာ...လူပြည်ကို...ပြန်ရောက်
တာနဲ့...ချက်ချင်းအိမ်ပြန်လာဖို့... (၇)ရက်
ကြာတော့...ကွယ်လွန်သွားတယ်... ..

နတ်ပြတိုက်တို့မှာ...နတ်တို့...အနှစ်
(၇၀၀)လုံးလုံး...နတ်တို့တာကာတော့...
နတ်တို့ရဲ့...အာဇာတေ...စားပြီး...ကောင်း
မွန်တို့...ဥတုအဟာရဓြေ့ကြာငါ့...ဖြစ်ပါ
တယ်...။

လူပြည်...ပြန်ရောက်တော့...အဖို့လို့
အထောက်အပံ့တွေ...မရဘဲအထွတ်
လျင်မြန်စွာ...အပြစ်...ဆွဲပါ...ခွဲရခြင်း
ဖြစ်လေသတည်း...။

အာခါတစ်ပါးက.. လိစ္ဆာ.. မင်းနဲ့..
တွေ့တဲ့.. ပြိတ္တာကတော့.. တစ်ချို့
ထူးခြားပါတယ်... သူ့ကြောင့်..
လိစ္ဆာ.. မင်းဟာ.. ကောင်းကျိုး
ချမ်းသာ.. ရှေးဥာဟယ်.. ဆိုတာ..
ပေတဝတ္ထုတော်.. မဟာဝင်္ဂုဏ်..
ပါရှိပါတယ်..."

ဝဋ်... တိုက်ခတ်တွေ့နေတဲ့.. ဝေသာလီမြို့မှာ....

အသက်ရှင်... အသက်ရှင်... အသက်ရှင်...
မင်း... ရှင်... အသက်ရှင်... အသက်ရှင်...
တာဝန်... အသက်ရှင်... အသက်ရှင်...
ဒီ... အသက်ရှင်... အသက်ရှင်...

တစ်နေ့... အသက်ရှင်... အသက်ရှင်...
အချိန်... အသက်ရှင်... အသက်ရှင်...
များ... အသက်ရှင်... အသက်ရှင်...

ပြိတ္တာ့တစ်ကောင်နဲ့
တွေ့တယ်... ..။

အဖိုး.. ပြိတ္တာ့..ဟာ..ကားစင်
တင်ဝားခံရတဲ့.. ရှာရတော်
ကောင်..တစ်ဦးပဲ.. အနီးမှာ
နေပြီး... ..

အသင်..အသက်
ရှင်နေပါလော့..အသက်
ရှင်ခြင်းက..မြတ်
တယ်...

ထို့.. ကြော့ကြော့နေတာ..ကြော့
ရတယ်... ..။

ဒါကြောင့် သူ့အနားတစ်ထပ်ပြီး...
အဖို့ ပြဋ္ဌာန်၊ မောတယ်...

အသင်ပြီဤက...
ဒီကာစင်တင်တားတို့
သူဗျာ... အိပ်မေ့... ထိုင်မေ့
ဓားထောက်မေ့... ခြေတို့...
နောက်ဆုတ်လို့... မေ့... ချစ်
ခင် နှစ်ထက်သူတွေ
နဲ့လည်း... ဆုံခွင့်မေ့

မာရ်ဇွာရ်
တွေကလည်း... ခွန်
ပစ်ခွာလို့... ကြည့်ရှု
မပိုင်... မြေ... နာကျင်...
ပြစ်ပြတ်... ထေးနားတွေ...
မပြတ်... သိစားမေ့တယ်...
မကြာမီ... ရက်ပိုင်းမှာ
တွင်... မှာ... ဆလွန်ရ
တော့မှာ... ဖြစ်
တယ်...

သူ့အဖို့..

ဒီလို..ခံစားနေရတာ
ထက်စားရင်..ဆာရတာ
က..ပိုကောင်းတဲ့ဖေပင်..
ဘာကြောင့်..သင်က..အ
သက်ရှင်နေရခြင်းဟာ
မြတ်တယ်..လို့..ကြွေး
ကြော်..နေရတာ
လဲ!...

မင်းကြီး...

ပစ္စည်းကားဆီထက်
ခံစားရတဲ့ခံစားမှုဟာ..အကူ
မရှိ..ခံစားနေရတာ..မှန်
တယ်...ပါပေမယ့်..သူ့ဆာ
ရင်..သူ့ပြစ်မှုတွေ..မကောင်း
ကြောင့်...ထိုမှ..ကျ
ဆက်လိမ့်မယ်...
ထိုမှ..ခံစားရမယ့်
ဆင်းရဲ..အကူတွေ
ဟာ....

အခု..ခံစားနေရ
တာထက်..အဆပေါင်း
များစွာ..ဆိုးဝါးတယ်...
ကျင့်ဖို့ဟာ..အခုနဲ့..အဝ
လောင်းက..အမျိုးတော်
မလိမ့်မယ့်..ဖြစ်
ပါဝင်မယ်...

ဒါကြောင့်...
သုသာန်ကြီး... မြောက်
ကိုးကွယ်... ပထမမြို့နယ်
ဟင်... သတိပေးနေ
ရတာပါ...

လွှဲ... လျှောက်ရာဟင်...
ဒီတော့... သူ့ရင်က...

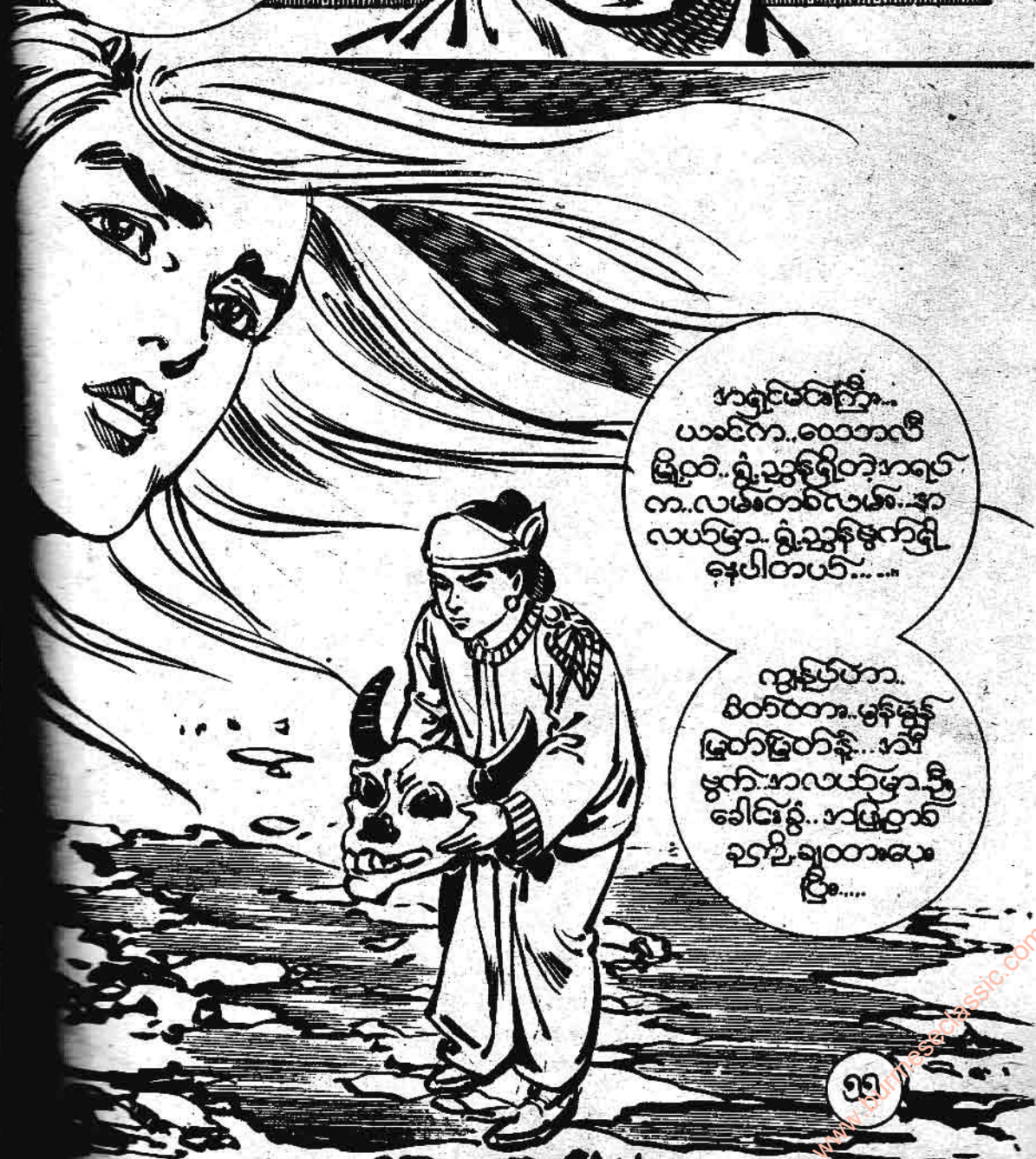

ငြိစွာ...
သင့်ကို... ငါ... တခြား...
မေးလိုတာတွေ... ဖြစ်
တယ်... သင်... မေးခွင့်...
ပြုလား...!

ခွင့်ပြုပါ
တယ်... အထင်
မင်းကြီး... သင်... မေး
လိုစဉ်... ကို... မေး
ပါ...

ဆင်ဟာ...
တန်ဆာဆင်တော့
တို့.. မြင်းမြင်ကွဲ... နီးလာ
တယ်... နီးမြင်းဟာ... ထွေ
ခြား... တင်တယ်တယ်...
ဘယ်လို... ကံအကုန်
ပေးကြောင့်... မြစ်ရဲ့
တာဝါ!

အရှင်မိတ်ကြီး...
ယခင်က.. စေတနာလီ
မြို့ဝတ်.. ရွံ့ချွန်ပြိုတဲ့ အရပ်
က.. လမ်းတစ်လမ်း.. အ
လယ်မှာ.. ရွံ့ချွန်ဗွက်ပြို
နေပါတယ်... ..

ကွဲပြားတာ..
မိတ်ဝတ်က.. မှန်ချွန်
မြို့ဝတ်မြို့ဝတ်နဲ့.. အင်
ဗွက်.. အလယ်မှာ.. မြို့
ခေါင်းပုံ.. အမြို့တစ်
ခုရှိ.. ချင်တာပေး
ပြီ.....

အာရိယိုတို့...
 သုတ္တရာတို့... တံတား
 သံပွယ်... နင်းသွားလေ
 ခါပါတယ်... အဲဒီ... ကဲ့
 သိလိက်ကြောင့်... ဒီ...
 ဇင်းမြင်တို့... ရရှိ...
 ပါတယ်...

ဗြိတ္တ...
 သင်ဟာ... နတ်ကဲ့သို့
 တန်ခိုးရှိတယ်... ထင်ရဲ့
 ဗြိ... သင့်ကိုယ်ပိုင်ရောင်
 ဟာလည်း... အာရိယိုတို့
 မျက်နှာ... တောက်ပ
 တယ်...။

၅၆

သင်္ဂြိုဟ်...
 ကိုယ်တို့ရဲ့ဟာလည်း...
 အာရပ်...အယ်...ကျွန်ုပ်...
 ရွေး...ဟို...တယ်...သို့...
 သင်ဟာ...အထက်...အစား
 မပါ...မလာ...ကိုယ်တို့...
 နှင့်...နေ...တယ်...တယ်
 ကံ...အကျိုး...ပေး
 ပါလိမ့်!

အသင်...
 ကျွန်ုပ်...အရှင်...
 အကျွန်ုပ်...အထက်...
 ကြည့်...လင်...အမြင့်...
 ဆက်...လည်း...အိမ်
 ဓမ္မ...ကော...
 အမြင့်...သို့...ပါ...
 သည်...

ထိုကဲ့သို့..အကျိုး
ကြောင့်..တောက်ပ
တော့..အဆင်း..ရေခဲ
ပါသလို့..

ထိုအခါက...
ကျွန်ုပ်တို့..တရား
သီလ..ပြုခဲ့ကြ၏..ကျောက်
ဆောင်တောင်ကို..ကြားယိ..
ချီးမွမ်းခြင်း..ပြုတယ်..ထို့
ကြောင့်..ယခုအခါ..သင်းဟဲ့
ဆရာ..ရန်တို့ကဲ့သို့ကဲ့သို့
ကို..ရှုပါ၏..အထူးအထူးကြီး..
အခါတစ်ပါးမှာ..ကျွန်ုပ်
ဟာ..သုလ္လင်ပျင်းတော့
နှင့်အတူ..မြစ်ဆိပ်
ကို..ရေမျိုးစောင်း
ခိုက်.....

သူ့ပတ်ချင်းတစ်ဦး
 ရဲ့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့
 တို့... အဝတ်အစားကို... နောက်
 ပြောင်း... ပြောင်း... ပြောင်း...
 ငှက်ထဲကနေ ချီပါတယ်... အသိ
 အကျိုး... ပစ္စည်း
 အဝတ်... အဝတ်...
 သူ့... ပြင်ပ...

အကောင်းဆုံး...
 မိတ်ဆွေ... အပူ... ကျွန်ုပ်
 လွန်တာတောင်း... အပူ...
 အပူ... အပူ...
 တယ်...

ကောင်းသော
စိတ်နဲ့.. ကောင်းမြဲ
ကို.. ကျားပွန်ရဲတော့..
လှော်ပို့.. လာမော့.. အ
သားအရပါပဲ..

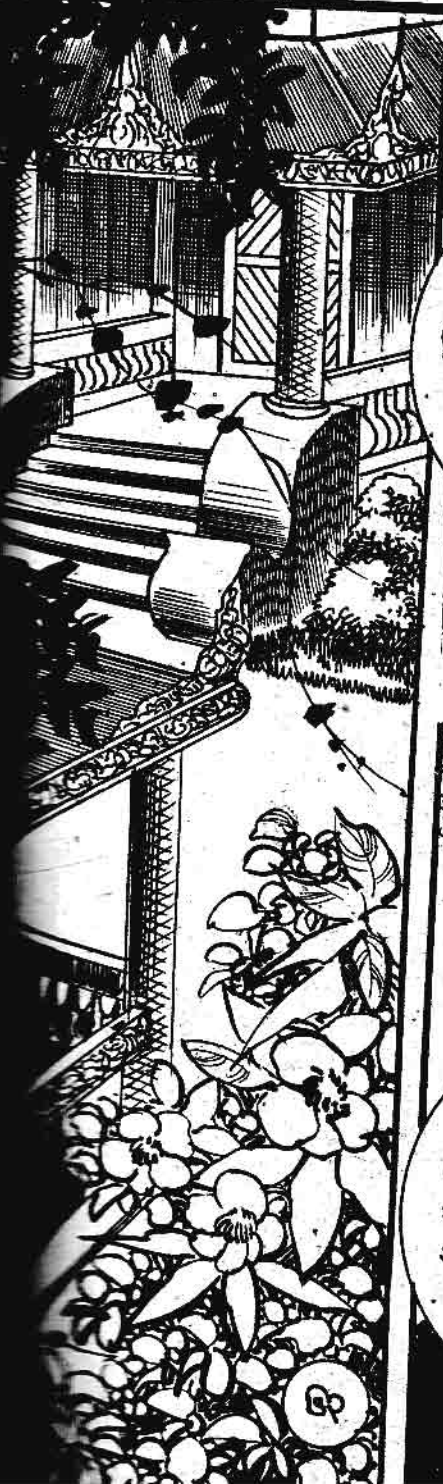
လို့.. ဆိုတယ်... ငါ့ကော့..
ကောင်းမြဲ.. ကောင်းမြဲ..
ကတ္တိုလ်.. အကတ္တိုလ်တို့
ရဲ့.. အကတ္တိုလ်ကတ္တို.. အ
ကျယ်.. မော့ပြောတယ်..

ဒါကြောင့် အဘိမထေရ်
မြတ်နိုးသွားပြီး.. လိစ္ဆာတီ..
မင်းဟာ.. ဗုဒ္ဓဂုဏ်စွဲကို
ကယ်တယ်..

ဟေ့ညီညွှန်...
ကျွန်ုပ်ဟာ.. လိစ္ဆာတီ မင်း
မြတ်ပါတယ်... ကျွန်ုပ်တို့
ရှစ်စွဲကို.. အလှူပြုတော်
မပြု....

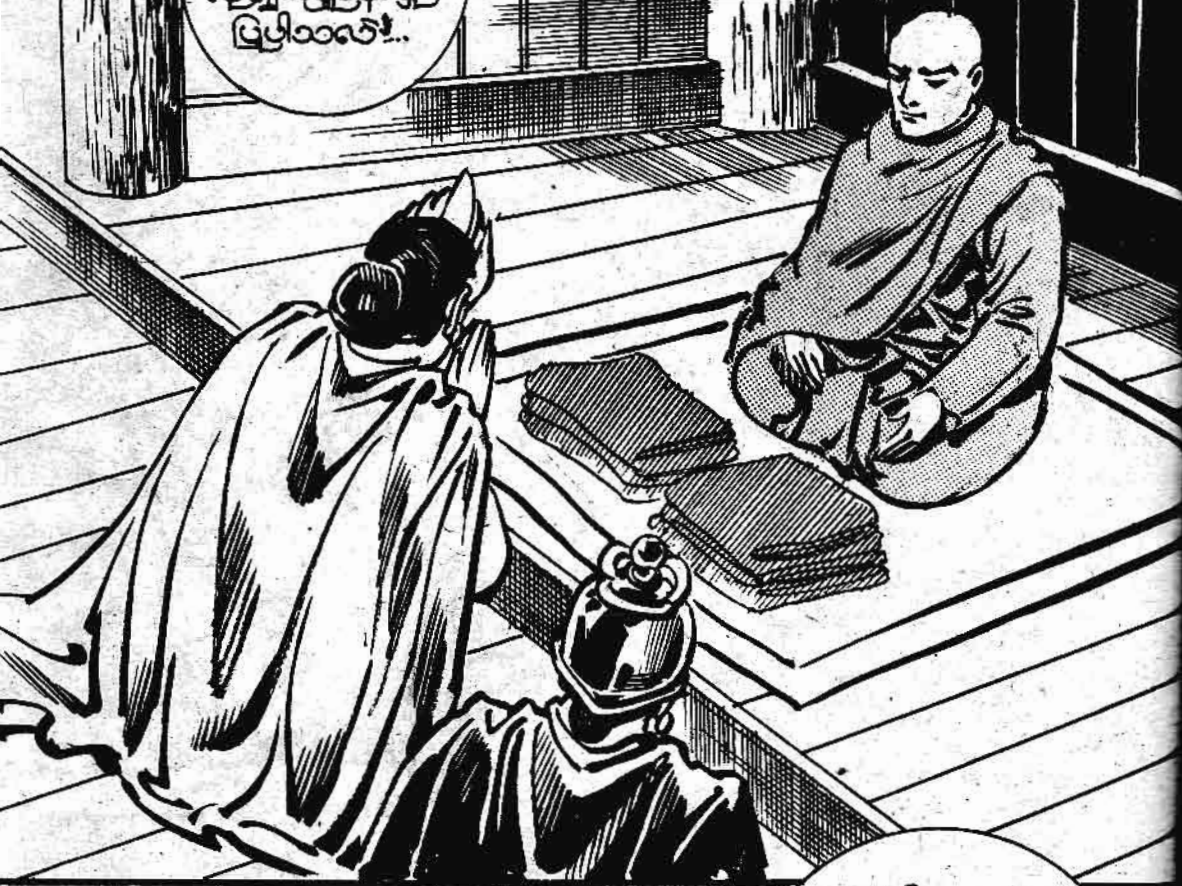
လိစ္ဆာတီကတယ်... မထေရ်က... ..

အသင့်ဟာ...
မြတ်နိုးဖူးဖြင့်.. ဆီဝ
ကိုတောင်.. မလှူရဖူး...
အလှူပြုပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟာ...
သင့်နန်းတော်ကို...
ရှေ့ခင်ကွင်းကြာ
တယ်...

ဟဟဟ
ဘာဟဟဘာကျဉ်း
လိၤရှ်..လျာ်နီၤဖျဲၤ
ပြီၤပါဝဝလဲၤ!

လိၤခဲၤတဟဟ...ဘုဂဉ်က...ဘာကျဉ်း
ဘာကျာ်လဲၤ..ပြန်ၤပြောၤပြကာ... ..

ဝိၤဗြဲၤတူၤကဉ်း
မြဲၤဝံၤဖြဲၤ...ဘဝၤဝိယံ
ဝေၤ..ရုၤဖိၤပါတဟဟ...ဒါ
ကျောၤဝိၤ...ဘာလျာ်ခဲၤတဟဟ
ပါ... ဂဉ်းဘာဝဝဟာ...
ဗြဲၤတူၤဘာဝွက်..မြဲၤ
ပါခဲၤ... ..

လိၤခဲၤတဟဟပန်တဟဟ...မတေၤဝိ
ကလျာ်ဖျဲၤ..လက်ခဲၤတဟဟ...မ
တဟဟ... ..

ဘဝီအကျိုးကြောင့်.. အဝတ်မရှိတဲ့
ဗြဲတ္တာလည်း... ချက်ချင်းလိမ့်.. ပုဒ်
အဝတ်ဝန်ဆောင်.. ရော့ဟ်...

ဘဝီတော့.. ဗြဲတ္တာဟာ...
မင်းကြီးကို.. ကိုယ့်ထံ
လာပြောဟ်... ကောင်းတဲ့
ကံရဲ့ အကျိုးကို.. ခုန့်
နောက်ပါးထင်ထင်.. မြင်ရ
တဲ့အတွက်လည်း.. ဝမ်း
ခြောက်တယ်....."

အိ၊ ဗြိတ္တာ...
အစွ အချိန်ကလေး...
ငါ.. အလှူဒါန.. ပြုပါတော့
မယ်... ငါ.. မလှူမလှူမလှူ
တု.. အရာဟူ၍ လှူပွဲ
မရှိတော့ပါ...

သစ်ဟာ.. ငါ
အတွက်.. ကျေးဇူး
ကြီးလှပါပေတယ်...

လွှဲ.. မြော်တော့
ဗြိတ္တာက.....

သစ်နှင့်
ကျွန်ုပ်.. ပထမကဲ့သို့
ဆုံတွေ့ရခြင်း၊ သစ်...
ပုံကြီးစွာဖြင့်.. သမို.. ပေါက်
ဖွားလာရခြင်း.. ရှိ...
အကြောင်းရင်းပဲ
ဟာ....

ကာ၊စင်...
 တာဝိတားခံရာ၌...
 ရှေ့ဝတ်ဘားကြောင့်
 ဖြစ်တယ်... ဒါကြောင့်...
 သူ့ကိုလည်း... ထို့အ
 ဖြစ်ကာ ခွင့်လွှတ်ခေ
 ချင်ပါတယ်...

လို့ တောင်းပန်တော့..
 တဉာဏ်လည်း.. ရှေ့
 ဝတ်ဘားကို အဖြစ်
 က.. ခွင့်လွှတ်တော်မူ
 တယ်.....

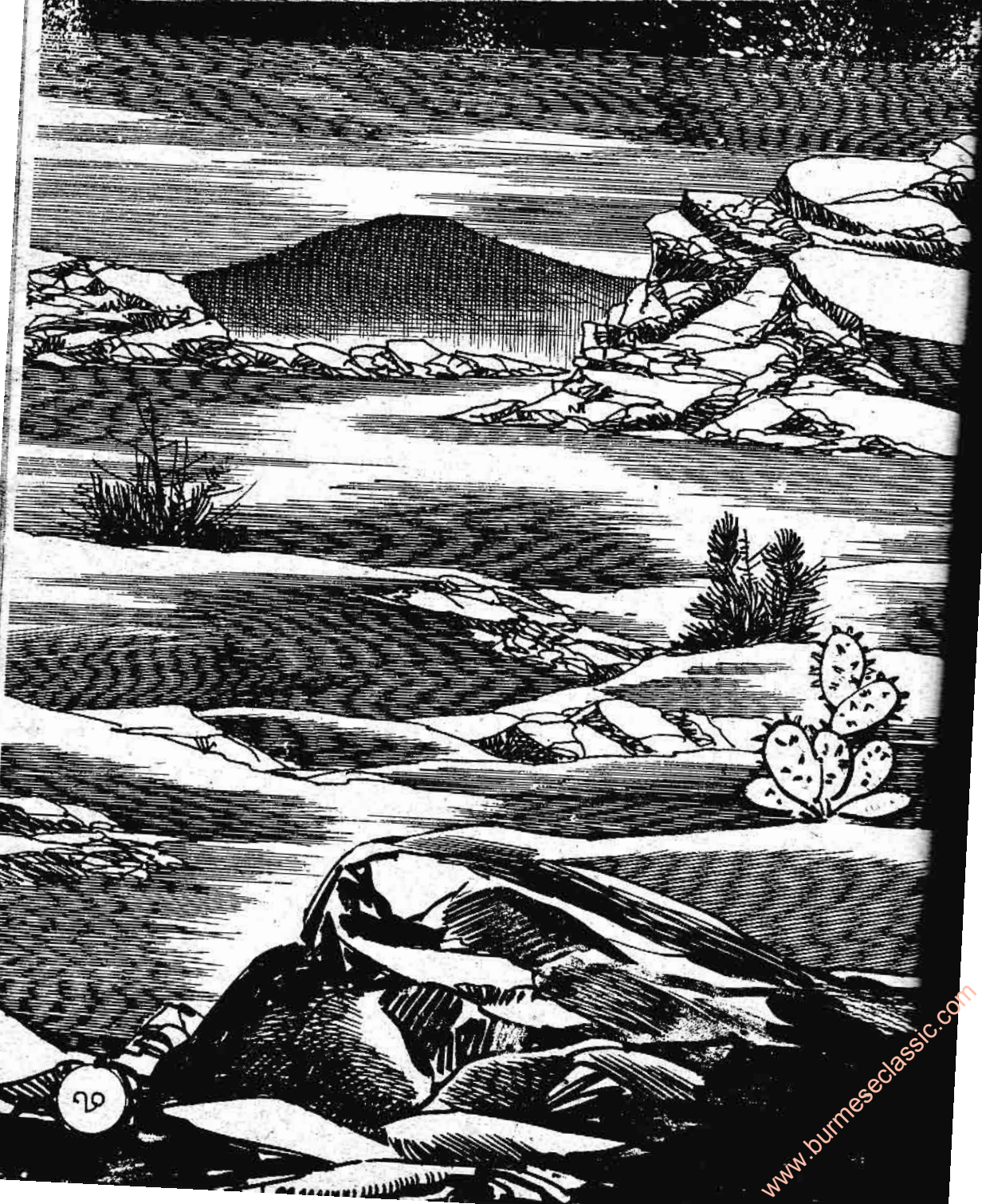

ပျောက်ကင်းတဲ့အခါ.. ရှေ့ဝတ်
သားဟာ.. ရဟန်းပြုတယ်... အခု
ဟာ.. ဆေးလျှင်.. ကျရောက်ရမယ်..
ရှေ့ဆေးက.. ကင်းဝေးသွားပါ
တယ်... ..။

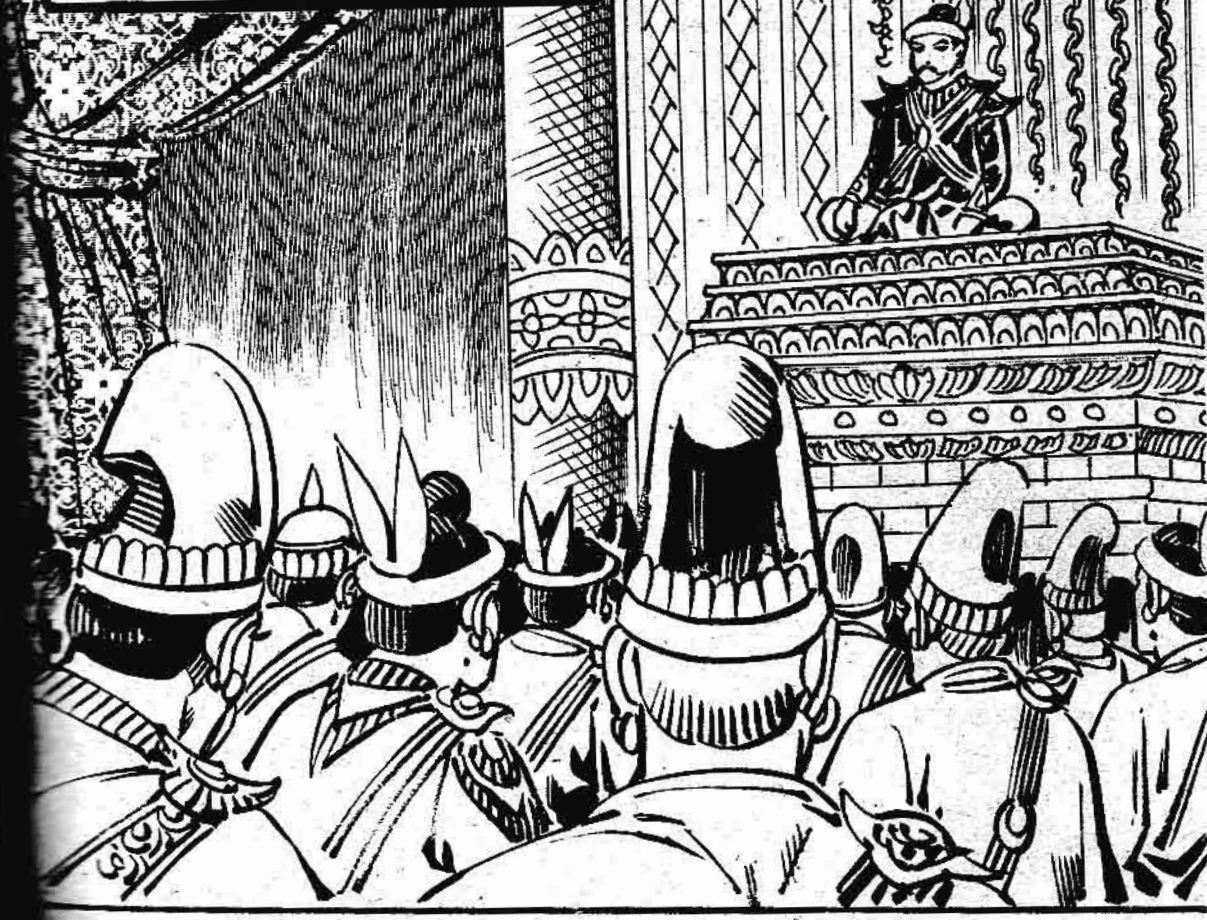
အဖို့...ဝတ္ထုပြား..ပြိတ္တာ..
တစ်ပေဘက်ကို, အဖို့
ပြုပြီး...ကားခင်တင်တာ
တံ့..ရာရဝတ်ကောင်းနဲ့..
လိမ္မော်..မင်းတို့,ဆာတာ
ပန့်..ဖြစ်ရတို..ကတ်ဖြစ်
ပါတယ်... ..

သေရီသလ...ပေတဝတ္ထုတော်မှာတော့...အဲကန္တာရထဲမှာ...လမ်းမှာ
လမ်းပျောက်နေတဲ့...လူဦးကုန်သွင်း...ငါ့ရေဟာ...ထူးခြားတဲ့...အ
ကန္တာရ...အဲဒီမှာ...တစ်ခု...ရေထဲမှာ...အကြောင်း...ပါပြီ
ပါတယ်... ..

တစ်ခါက..ကောသလတို့ငါ့မှာ...
ပါလာသိရာ..လူ့စင်ရိုးမှာဆို
ရှိတဲ့..မင်းတစ်ပါး..ရှိခဲ့တယ်...
ဘဝီမင်းဟာ..ဖိစွတ်ငြိ...ဖြစ်တယ်..

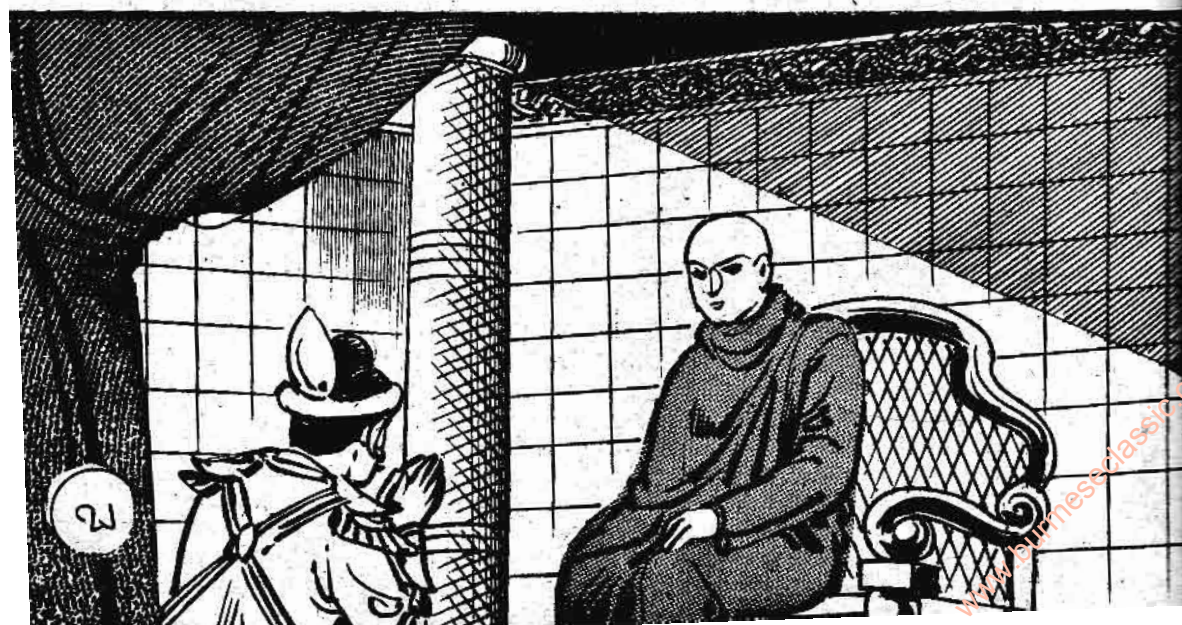

သညာက...ဒါမြောတုန့်တို့ကို
သူ...ဖြစ်တဲ့ဘဝက...
ကလူ့စင်ရိုးဟာ...
မကုန်ပဲဖိုလို့ပုဂ္ဂံ
ပြီး..ကလူ့စင်ရိုး..
ကမူတိုလည်း..မပြောနဲ့..

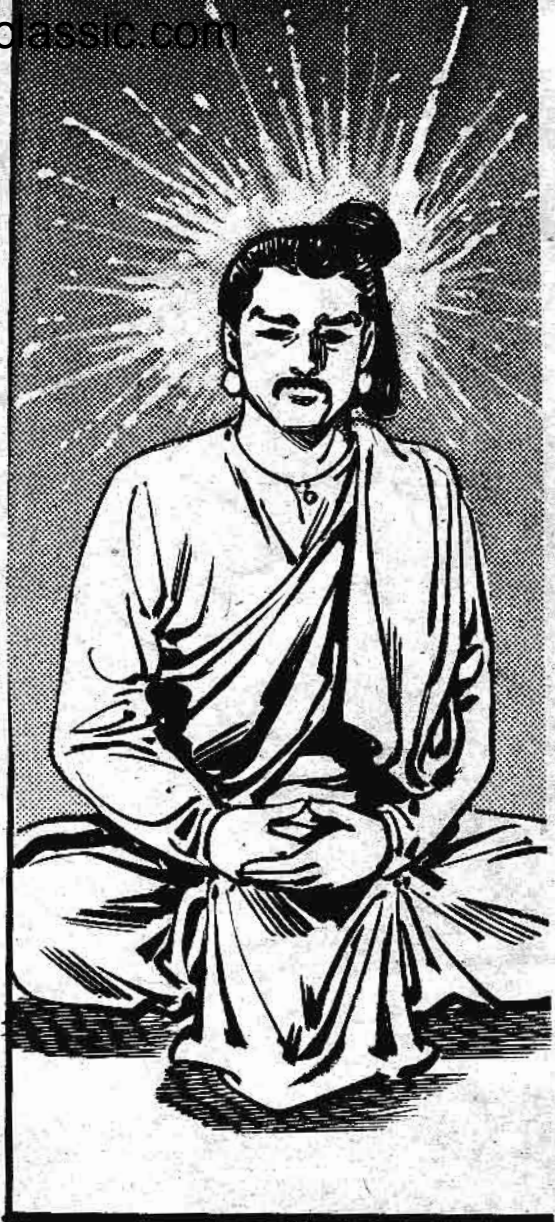
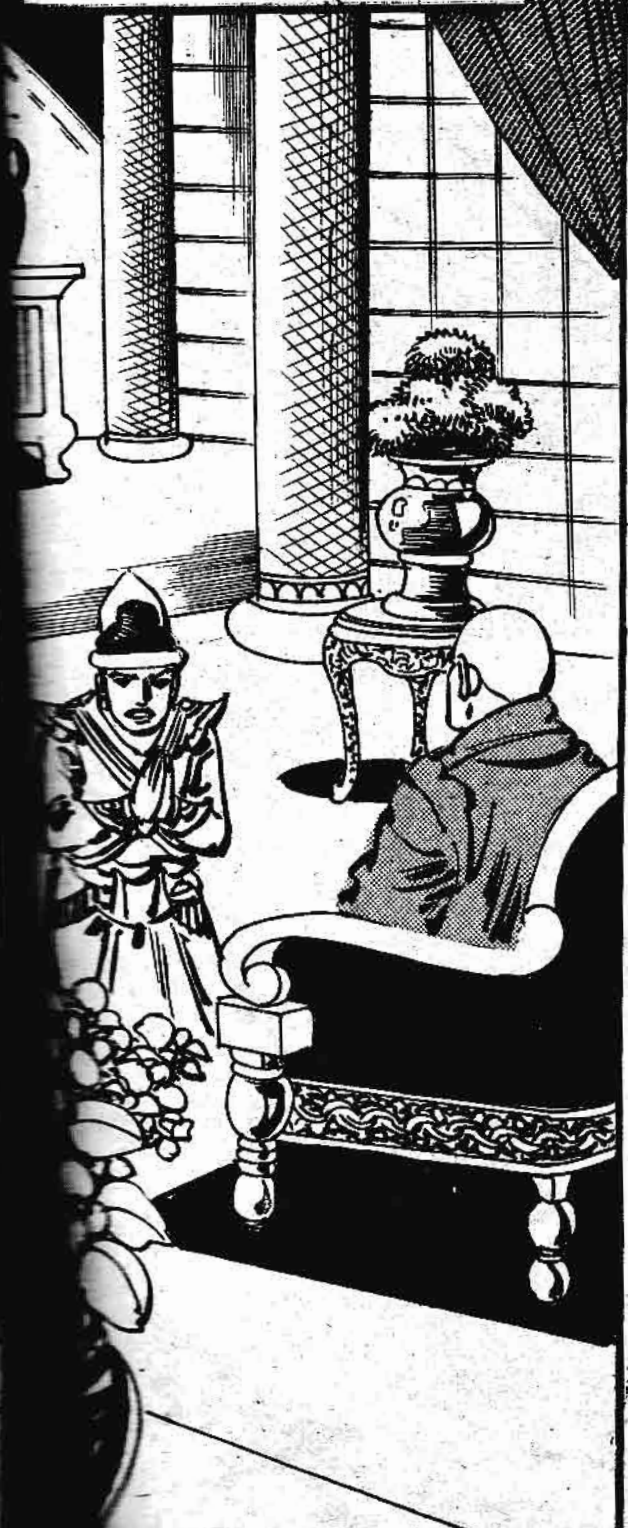

ပညတ်မာတံ့..ဘာကျင့်လေ့၌..ရှိ
တယ်...။ခေမရင်..တဝပြတိဋ်..
ဆိုတံ့..၁၅၅၅ ခု၌..ဘပညုလ၌
ရှိတယ်... ..။

တစ်ခါဆော့..ဆုပွား..မြင်မြင်တိဋ်..တရောထိတံ့..လုမာရကသထပ..လဗြိ
ဘမေတ္တရတံ့..ရဟန်းတစ်ပါး၌..ဆိုဌာပယ်..။

အဘိုး..ရှုမာန်က..သူ့ကို..တရားပြ
 ငြီး..စာယူဖွဲ့သင်္ဘောကို..ယယ်လဲ
 ခံတယ်... ..။

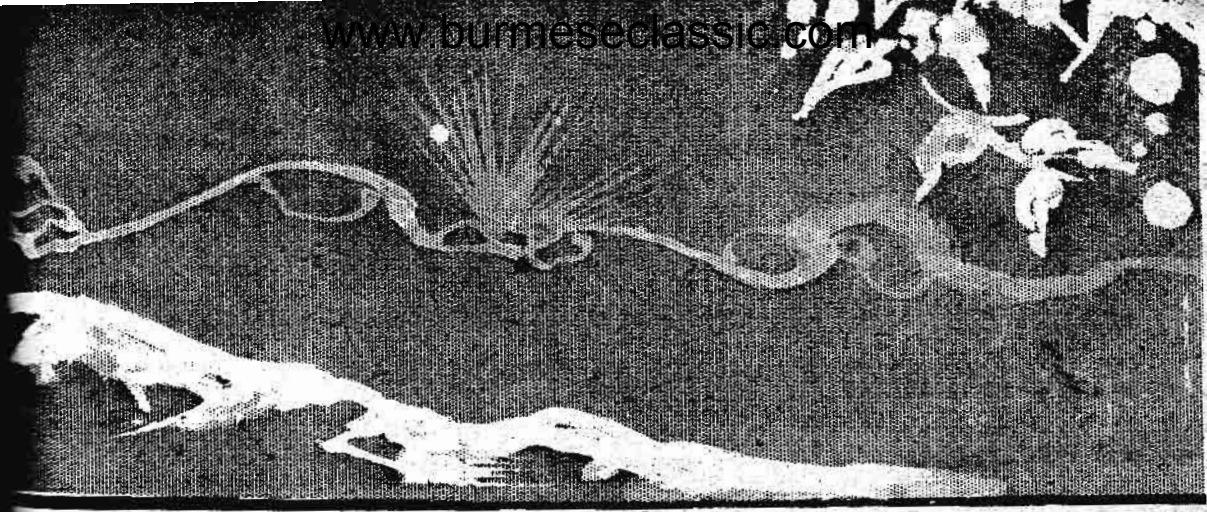

ဒါကြောင့်..သူဟာ..ကျန်ခဲ့တဲ့
 ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ..
 သီလစောင့်ထိန်းပြီး..မြင့်
 မြတ်စွာ..ကျင့်ကြံနေထိုင်ခဲ့
 တယ်... ..။

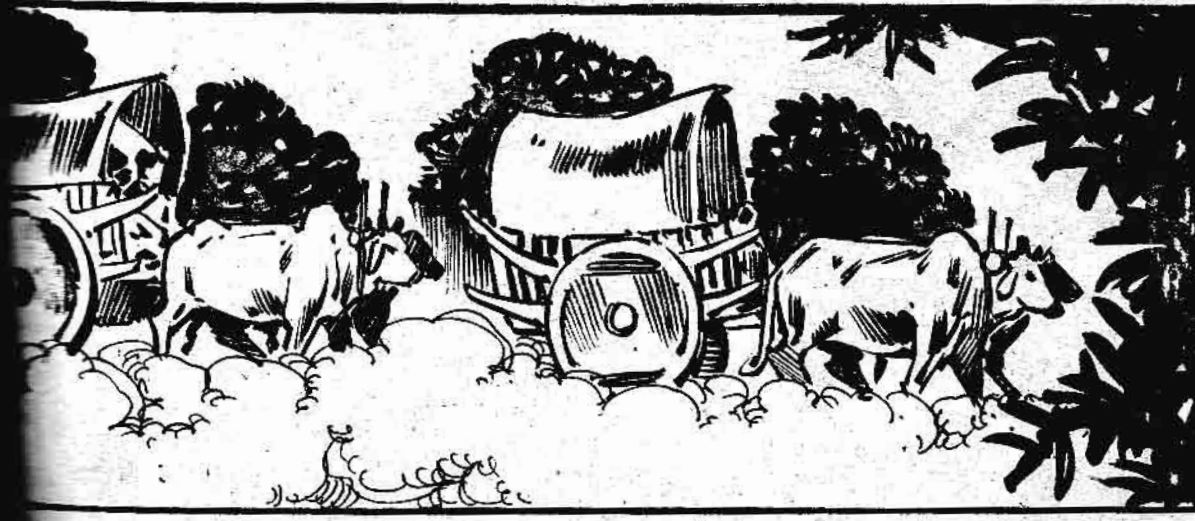

ဒါကြောင့်...ဆာလွန်ပြီးတဲ့အခါ...
ဘုမ္မာရဲ့နတ်အနွယ်ဝင်ဖြစ်ပြီး...
သဲကန္တာရကို...ဆောင်ကြဉ်ရ
တဲ့...သေရိယာက...လွှဲအမည်ရ
တဲ့...သဲကန္တာရဆောင်...နတ်...
ဖြစ်တယ်...၊ ခုနဲ့ မိမိမာန်က
လည်း...အင်မတန်ကြီးကျယ်
ခန်းနားတယ်...

သေီအာချီအြာပ... မာဂဝေဉ်ဉ်း... ဖာဂ်ဝဉ်ဉ်းက... ကုန္ဒဝသဉ်ဉ်းရောဟာ... မာမြတ်
အစွန္ဒ်းအတွက်... သိဉ်းအရပ်... သေဘာဂ်ရ... အရဉ်ဉ်းတိုဉ်း... ရှေးသွားရေဉ်း
မပတ်... ဆိုဉ်း... လှည့်ပေါအြာ... ကုန္ဒဝေဉ်းတင်ဉ်း... ဆိုဉ်း... တွက်ခဲတပတ်...

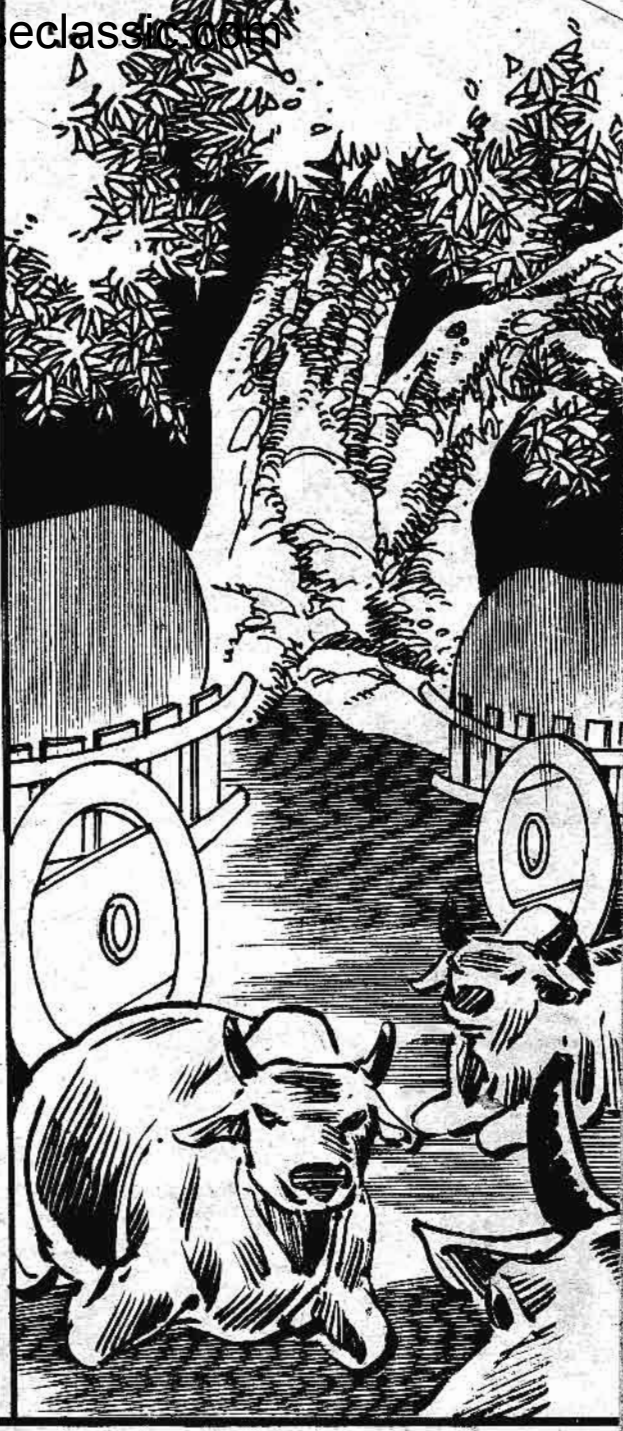
ပထမတော့... သူတို့ဟာ...
နေ့ဘက်... ခရီးသွားကြ
တယ်...။

နေ့ဘက်... နေ့အင်မတန်... ပုဗ္ဗဘက်... ခရီးသွားရတာ... ရေထက်မောပန်းကြ
တယ်... လှည့်ခွဲရတာ... နွားသတ္တဝါတွေဟာ... အင်မတန်ပင်ပန်းဆင်းရဲ
ကြတယ်...။

ဒါကြောင့်... သတ္တိပဿနာ... မဟာသမာဓိ...
ညာဓိကိ... ပြောလို့... ခရီးသွား
ဖို့... ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်...

နေ့... အခါမှာတော့... အရိပ်ကောင်းတဲ့...
နေရာတွေမှာ... တစ်နေ့က... နားနေ့... အိပ်
ကော်ကြတယ်... ..

မြောက်ဆွေ.. ပုပြင်တို့.. သဲကန္တာရဟာ..
ဘယ်ကိုမှ.. ကြည့်ကြည့်.. သဲဆောင်ပြင်
တွေဟာ.. မြင်နေရတာပဲ... ..

ဒါကြောင့်.. အရှေ့.. အနောက်.. တောင်.. မြောက်တောင်.. ခွဲခြားအသိခက်
တဲ့.. သဲကန္တာရ.. ဘာလုပ်မှာ... ..

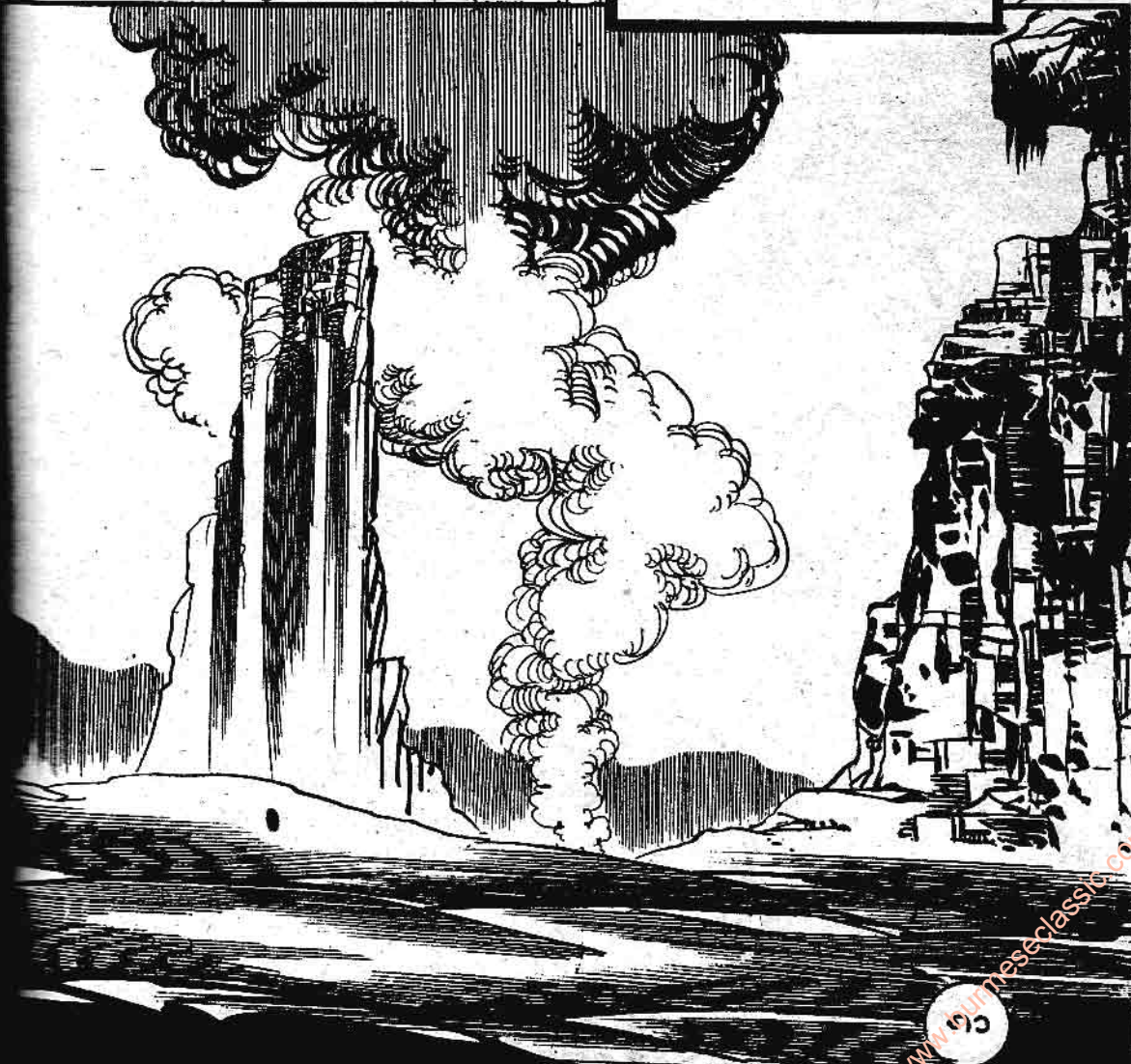

မုက်မိလည်...လမ်းမှာပေါ်...တစ်လည်လည်...ဖြစ်နေတဲ့
လှည့်ငါးရေအဖွဲ့...၊ ရေကလည်တဲ့...အခါကလည်တဲ့
မြတ်နိုး...ဥက္ကဋ္ဌအမျိုးမျိုး...ငြိမ်တော့နေရပါတော့တယ်...
ဒီခင်းရဲဘာ...ကပ်တင်နိုင်တဲ့သူလည်း...မမြင်ဖူးပါ...

အား...လွှဲပြောင်း...ရော့...အဖွဲ့
 ထိုမှာ...ဆက္ကသသတ္တ...
 တစ်ပေတာကလည်း...ပါ
 ဝင်တာပင်...။ဆက္ကသသတ္တ
 ဆိုတာဆိုမှာ...ဆပင်...မှတ်
 ဆိတ်တို့ကို...ရိုက်သင်...
 မြို့ပြင်ပေးရတဲ့...သတ္တပါ...
 သတ္တ...အားထိုမှာ...လွှဲ
 ရည်...အားထိုမှာ...အား...
 လွှဲပြောင်း...ကျွန်ုပ်တို့
 တွေကို...လမ်းထိုးမှာ...
 ဆပင်...ပေးရင်...အ
 သက်ပေးဖို့...လိုက်လာ
 တာပေါ့...။

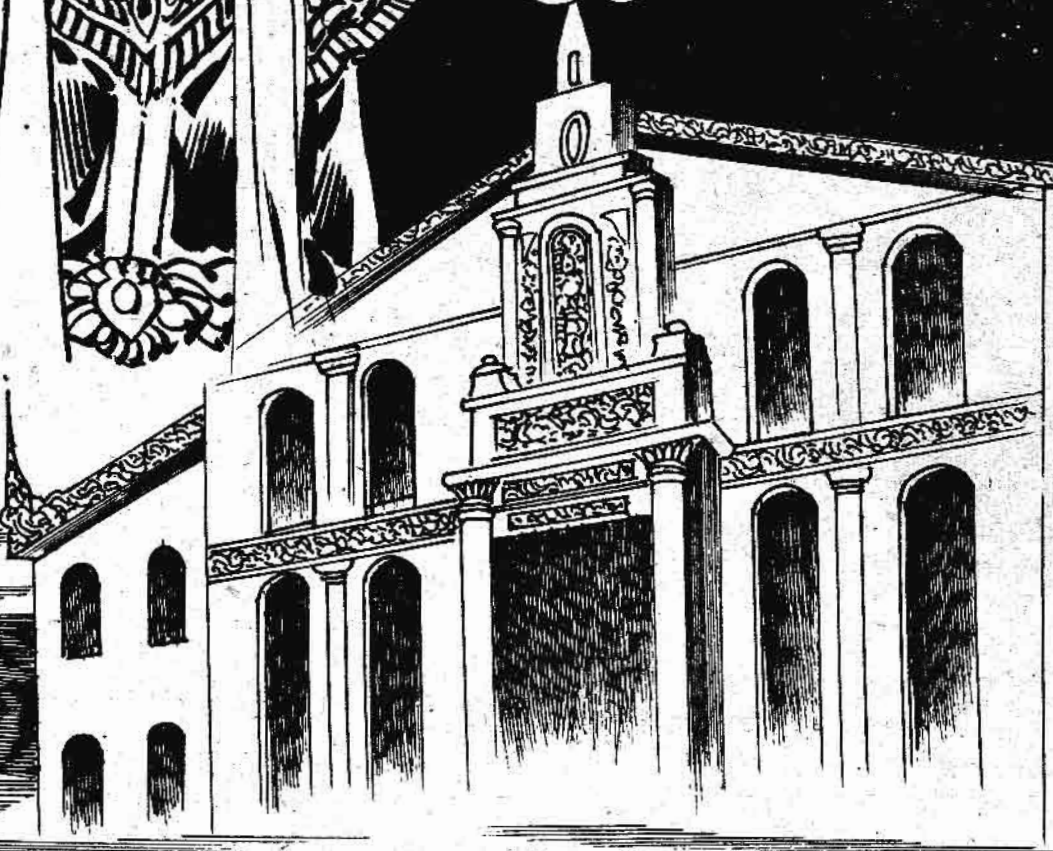
ဒီလို တစ်ပြည်နဲ့
တစ်ပြည်.. ကုဗ
သန်းရောင်းပယ်
ကြတဲ့..ခရီးဆိုတာ
ကလေးတစ်..လနဲ့..
နှစ်နဲ့ချီ ကြာရောင်
ခရီးထွားကြတာကိုး

ဒါပဲ..ခတ္တာသတ္တိဟာ..ဘာကျင့်
သိလ..ကောင်းမွန် ငြိ..ရတနာ
သည့်ပါကတို့ ဖြစ်တဲ့သူ ဖြစ်
တယ်... ဒါပဲ..ခတ္တာသတ္တိ
ရဲ့..သိလကြောင့်... ..

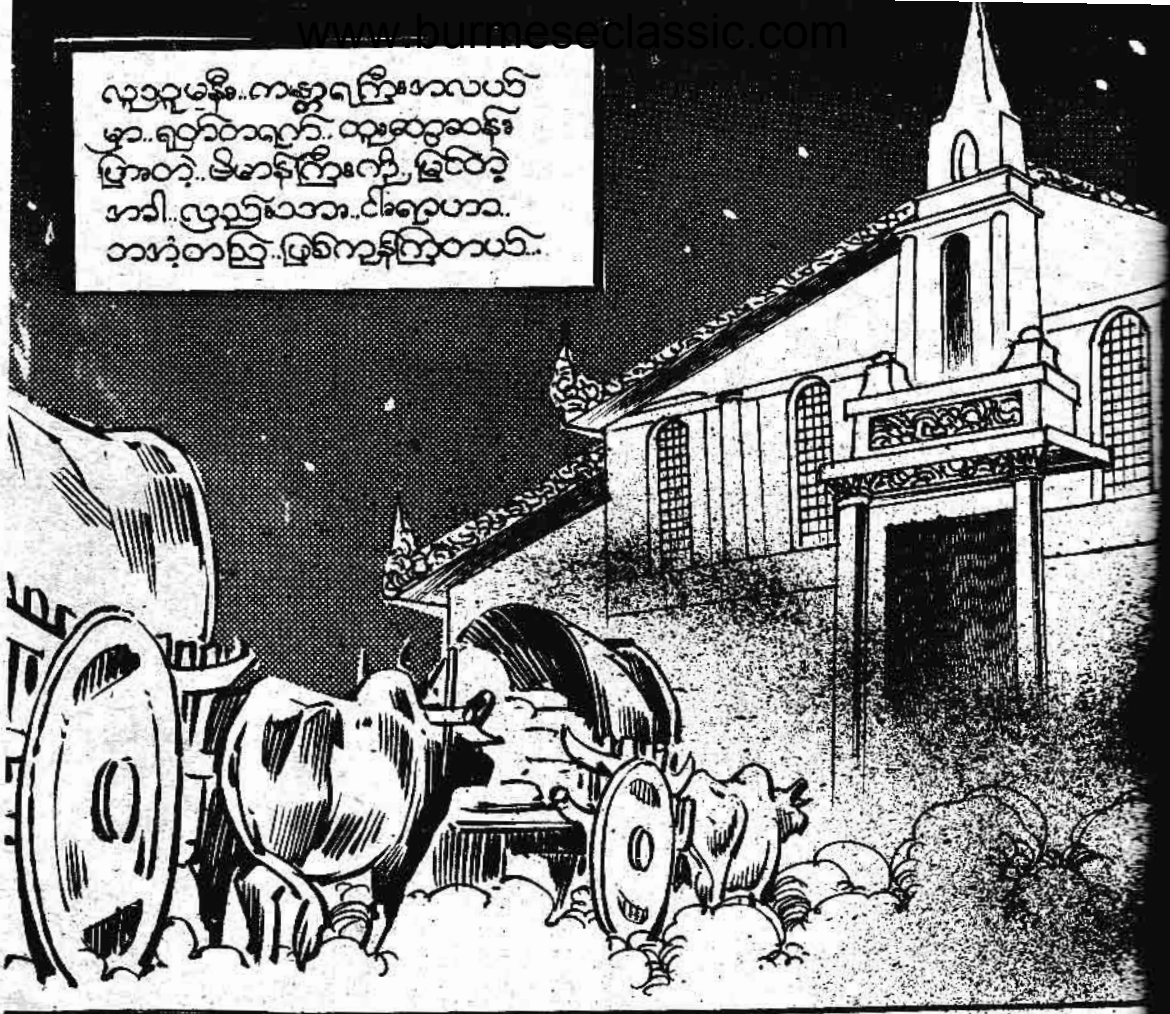
သိကန္တာရအောင်.. နတ်ပြင်ကဲ့..
သေရိသက.. နတ်ဟာ..

ဝိုဏ်း... သူ့တော်ကောင်
မျိုး... ငါအောင်ရွှေကရိတ်...
သိကန္တာရအောင်မြေ... ဥက္က
ရောက်အောင်ပြု... မောင်...
ငါ... ကပတ်တင်မြို့... စော်
တော့မေပတ်...

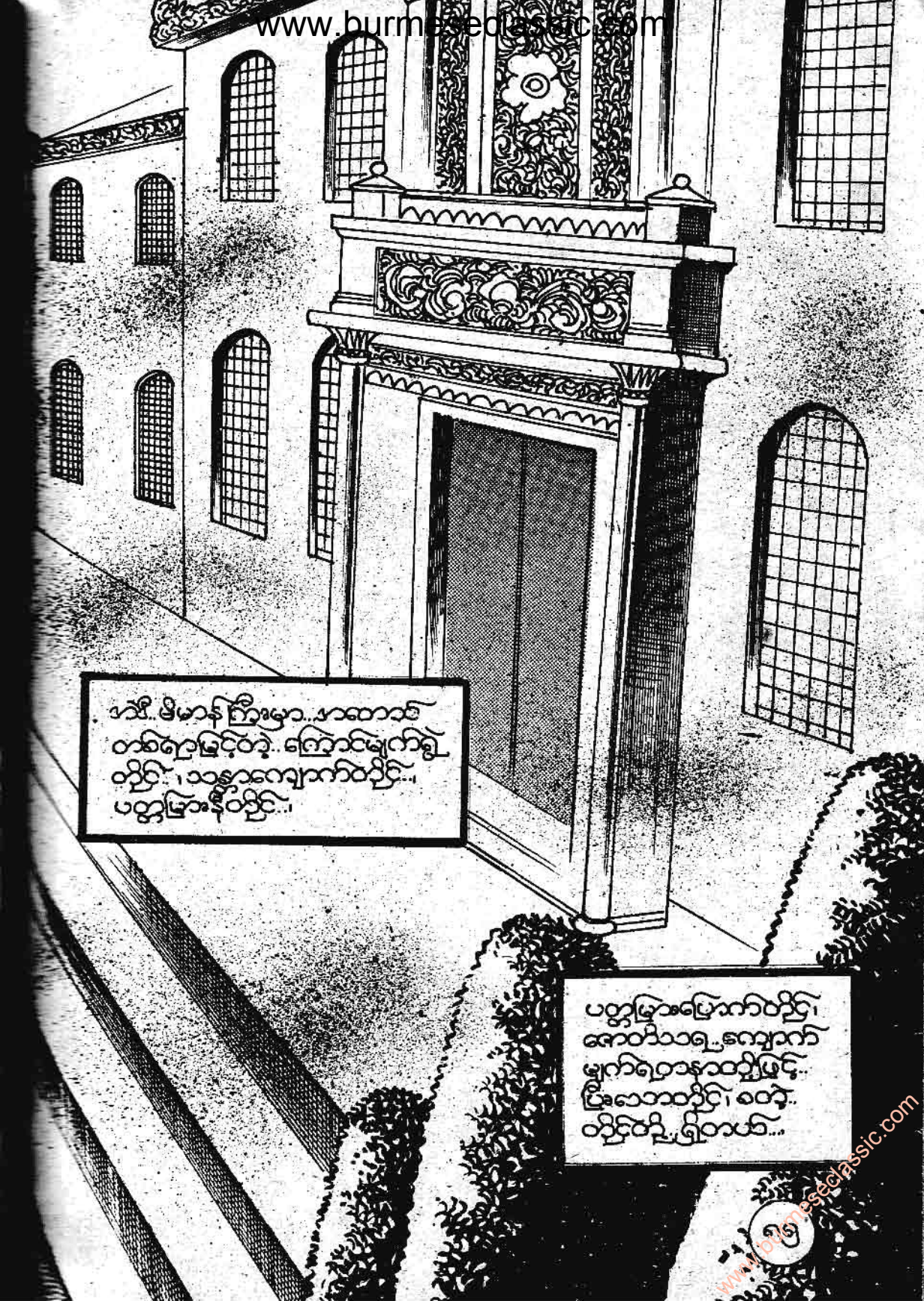
လွှဲတော့ပြီ... သူ့ရောက်တဲ့အခါ... လှည့်ငါးရာ... လာရော
လမ်းမှာ... သူ့မြို့မာန်ကို... အထင်အရှား... ပေါ်နေတယ်...

လှည့်ပစ်ဖို့..ကမ္ဘာကြီးဟာလယ်
မှာ..ရုတ်တရက်..ထူးထူးဆန်း
မြားတဲ့..ဒါဟန်ကြီးကို..မြင်တဲ့
မာဝါ..လှည့်ပစ်တာ..ငါ့ရောဟာ..
ဘာမှတစ်ခု..ဖြစ်ကုန်ကြတာပဲ..

လှည့်ပစ်ပါက..ဆင်းကာ..လေ့လာ
ရှာဖွေကြည့်ကြတာပဲ.....

အဖို့ မိမာန် ကြီးမှာ.. အတောင်
တစ်ခုပဲ မြင့်တဲ့.. ကြောင်မျက်စိ
တိုက်.. ၁၁ နားကျောက်တိုက်..
ပတ္တမြားနီတိုက်..

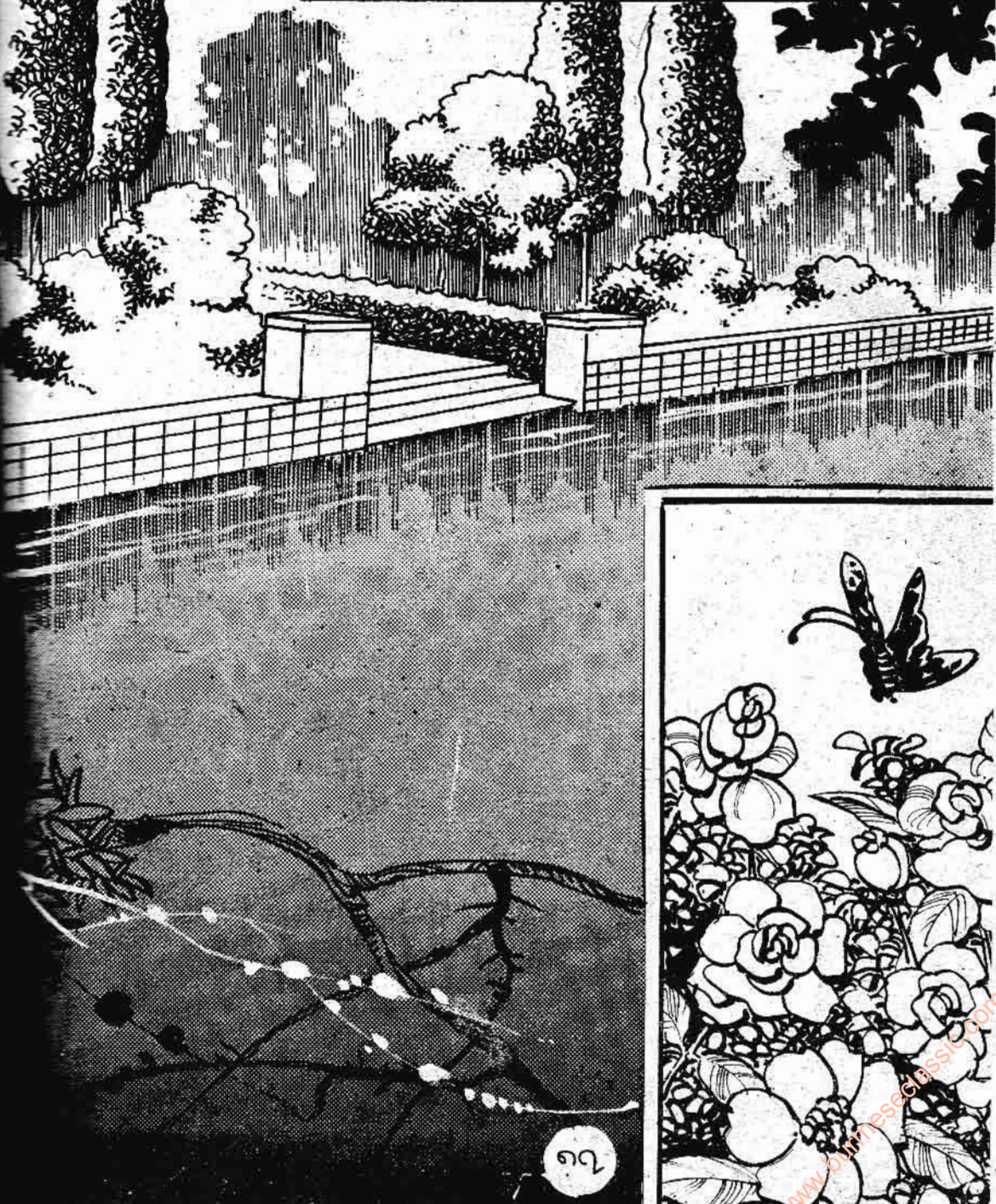
ပတ္တမြားပြောက်တိုက်၊
ကောတိသရေ.. ကျောက်
မျက်စိတောနာတိုက်မြင့်..
ငြိမောတိုက်၊ စေတီ..
တိုက်တို့.. ရှိတယ်...

အဲဒီတိုင်းကတော့ အထက်မှာ... အ ဖွဲ့တိုက်တဲ့... ရေကန်အမျိုးမျိုးနဲ့... စီမံပတ်အော်
တို့... အဖွဲ့တို့နဲ့... လှပဆန်းကြယ်တို့... ပုံသဏ္ဍာန်... ရှိတယ်... သူ့အဖွဲ့အင်အား
နေရာတိုက်ခိုက်... လင်းလက်... ဝင်းပြောင်နေတယ်... ..

ကြွယ်လင်း ဘေးမြေသာရေနှင့် ကြွယ်ပြင်ပေါ်
ပွင့်တုံး ရှေးကန်တွေလည်း ကြွယ်ပင်... လှပတုံး
ဥပုသုတ်တို့မှာ.. ပန်းပေါင်ပွင့်လည်း.. ပွင့်နေပြီ...
ရွှေကြိုင်တုံး.. ရှေ့တွေက ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခု
လှဲ့ သင်းယုံ ကြိုင်လှိုင်နေတယ်... ..။

လှည့်သဘာဝါရောဟာ...ဘုံဩစိတ်နဲ့...ဝေဠာညှိ
နေပြီး...ဘယ်လိုဘုံ...ဘယ်လိုဘုံမှာ...သတ္တဝါ
တွေကရှိနေသလဲ...ဝေဠာ...ဖြစ်နေချိန်မှာပဲ...

ဘေးရှိသက...နတ်မင်းဟာကိပ္ပင်
ထင်...ဗြဟ္မာပါတယ်...။ လှည့်
သဘာဝါရောလှည့်...ထိတ်လန့်
ဘုံဩပြီး... ..

အသင်ဟာ...
ဝေပွဲဟာရှင်...နတ်
လော!..သိကြားလော!
သိပ္ပံမဟုတ်...တန်ခိုးရှိ
ဆာ..လူပုလော...
ဘယ်လို..အမျိုးအ
နွယ်..နည်း!

လို့..လှည်းသား
တွေက..မေးကြ
တော့... ..

ငါဟာ..သံ
ကန္တာရကို..ဆောင့်
ရောက်ရင်..ကန္တာရ
သို့ဆောင့်နတ်..သေရီ
သက..ဖြစ်တယ်..

ဇိုဝ်ဦး
ဒီတာဝန်ပေးတာ
တာကတော့... ..
ဝေးဝေးက... ဒီတို
မင်းကြီး... ဖြစ်
ပါတယ်...

ဘာပင်လဲ...
ဒီမာန်နဲ့... စဉ်း
မိမိ... ချမ်းသာတိုက်...
များပြားလှ၏...

သင်သတည်း...
ဤတာဝန်အကျယ်
ရတာနာမိမာန်ကို... အ
ကြောင်းမရှိဘဲ... အင်
မိုးရည်သလော! ...
ဝဋ်မဟုတ်... သင်၏
မိတ်ဆွတ်တို့မကြောင့်
ဖြစ်ပါလိမ့်သတည်း
အခုလော!

ဖိမ့်ကပ်ပုံ
တိုင်း...ပြုလုပ်ပုံနဲ့
တားသတ္တိအရာလော၊
သို့မဟုတ်...နတ်တို့က
ပေးအပ်တာလော၊
အရာပေးလော!..

သင်တို့
စဉ်းစားကြောင်း
များမှာ..တစ်ခုမှ..မမှန်...
ငါပြုလော့..ငါ၏ကောင်း
မှုကံကြောင့်သာ..ထွ်
မိမိနဲ့..ရရှိခြင်း
ဖြစ်ပေတယ်...!!

ဤနတ်ရတနာ
မိမိကဲ့... ရရှိနေရန်...
သင်္ဘော... ကုမ္ပဏီ... ကောင်း
မှတစ်ဆင့်... ပြုစုပါသ
နည်းပါ...

အင်္ဂါ... မေးတော့... ဝေဒါ... နတ်
က... ကောသလ... မင်း...
ကဲ့... ကုမ္ပဏီ... ကောင်း...
မှတစ်ဆင့်... ပြုစုပါသ
နည်းပါ...

အိမ်အင်္ကျီမှာ.. ကုန်သွယ်ဝင်ခဲ့တာ..
ထပ်မံမေးကြပြန်တာပဲ.....

အိမ်အင်္ကျီက..
ပြိုင်တဲ့.. ကုန်သွယ်ဝင်
ကြောင့်.. ငါဟာ.. အိမ်အင်္ကျီ
မှာ.. ဒီလို.. ချမ်းသာသည့်
ရခဲ့ပါတယ်..

မာဝင်နတ်
နွဲ့တဲ့ကွ.. အပေါင်း..
အဖော်တွေက.. ကြည့်ရ
သည့်မှာ.. ချီးလှယ်.. အား
နည်းတာ.. နှလုံးမသဘာ
သကဲ့သို့.. ဖြစ်နေပါတယ်..
ဘယ်လို.. အကြောင်း
ရှိပါသလဲ!..

ငါသည်
နောက်ဘုရင်ငါ့ရှေ့...
ဤမိမိအိမ်တွင် သတ္တိစိတ်
ခံစားနေပြီး လျှင်... အသက်
အပိုင်းအခြား ကုန်ဆုံးခြင်း
ကြောင့်... သေရပေတို့ ကို
မြင်ပြီး... နှလုံးမသော
မဟာ... ငြိမ်းရပါ
တယ်.....

လို့ ပြောတယ်...
ကုန်ဆုံးသွားတော့
က... ..

အသင်နတ်ဘဝ...
နတ်အသက်နှင့်... လူ့ဘဝ
သက်... ကွာခြားလှတယ်...
လူ့ဘဝက ဘုန်းကံနည်းလို့
သက်တမ်း တိုတောင်းစွာ
လာဖြစ်ကြတယ်... လူ
တွေက မှီရဲခံရော...
ဖြစ်တယ်...။

လို့ နှစ်ပါးကြည့်ပြီးမှ....

သင်ကတော့..
ထွ်ဗိမာန်မှာ ကြာ
မြင့်ရွာ.. နတ်ရတနာပိတ်..
ခံစားရသူ.. မြစ်ပါလျက်
ဘာကြောင့်.. စွဲရိတ်
ကြောင့်လို့ မေး
ပါသလဲ!...

ငါတို့
မရဟင်္ဂဦး မြန်
ကျောက်ကြာလျှင်.. သင့်
ဖာထွက်.. ရောဂါဘာ..
နတ်ပုဏ္ဏားပွဲကို ကြီး
ကျယ်ရွာ.. ကျွန်ုပ်
ပေးမယ်..

လို့ ဆိုတယ်..

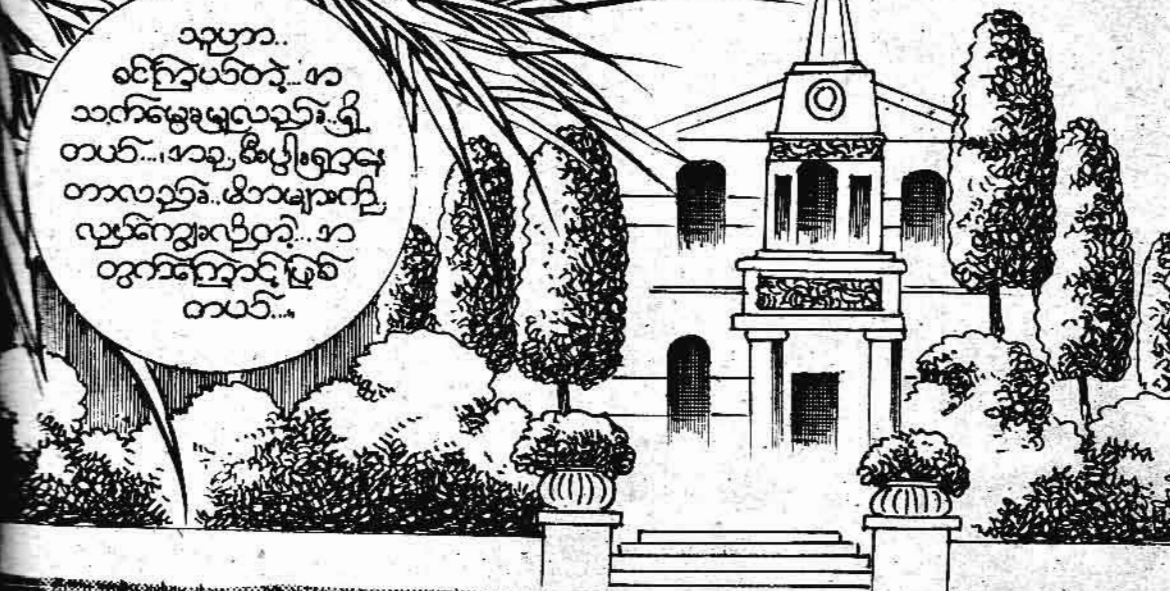
ငါ့ကို
ပူဇော်ခြင်း... မပြု
ကြကုန်နှင့်... မကောင်း
မျှော်... ရှောင်ကြဉ်၏...
ဒါန... စေတနာ... ကုသိုလ်
ကောင်းမျှော်စိုက်ပြု
ကြကုန်...

ငါသဘင်...
သင်္ဘောကို... ပထမ
ကုသိုလ်... ကိုပတ်သင်ပြ
၍... ကုသိုလ်ရခြင်းမှာ...
သင်္ဘောအထဲတွင်... ပါ
သော... ဥပသကာ... ၏...
ဘုန်းကံကြောင့်...
ဖြစ်ပါတယ်...

ဤ...
ဥပသကာ... ဟာ...
အင်တန်... အကျင့်
ဒိလန့်... ပြုစုခဲ့ရာ
ဖြစ်ပါတယ်...

သူဟာ..
 စင်ကြယ်တင့်.. အ
 သက်မွေးမှုလည်း.. ဖြစ်
 တယ်... အခု မီးပျိုးရွာနေ
 တာလည်း.. မိဘများကို
 လှည့်ကြည့်လို့တော့.. အ
 တွက်ကြောင့်ဖြစ်
 တယ်...

သူ့မိဘများ..
 ကွယ်လွန်လျှင်.. လော
 ကီ.. အကျိုးပေးပြီး.. ခုန့်
 ချီ.. လောထွက်ကာ ..
 ခြစ်ဆာ.. အကျင့်ကို
 ကျင့်မည်သူဖြစ်
 တယ်...

လို့ ဆိုတာဟာ..။

ဒါကြောင့်...
 ကျေးဇူးရှိပါသလား...
 ထို့ ဥပသကာ... အထူးဖြစ်
 တယ်... ဒါကို ပုဂ္ဂလိကပေး
 အား... သူ့ကို အားပေး
 လေ့ရှိတယ်...

လွှဲ တွက်တွက်တယ်...
 ကျွန်ုပ်တို့တို့... ..

အသင်နတ်သား။
 သင်ပြောသလိုပဲ... ဥပသကာ
 ကို သိရပါပြီ... သို့မဟုတ်
 ဥပသကာ... အထူး...
 ဖြစ်သလိုပဲ... အထူး...။
 ထို့ကြောင့်... ပုဂ္ဂလိက... ပြု
 နိုင်ရန်... ထိုကဲ့သို့...
 ပြောပြပါဦး။

ဟူကောင်းဖန်
 မှ... ..

ဤ... ဂုဏ်သကာ...
သတ္တိ... သင်တို့နှင့်အတူ...
ခရီးသွားရာ၌... ပါလာသတ္တိ...
ခတ္တာသတ္တိ... ဖြစ်ပေတယ်...
သို့ကို... အခေခံဟူ... မရှုတ်ချ...
မရှိမှသာ... မပြောသင့်...။

ဟူဆိုတာအာရင်...
တို့ကံသတ္တိတို့လည်း...
အာကာသသင့်ကုန်...
ဗြဟ္မိ...။

သင်... ပြော...
သတ္တိ... လှိုက်နာပါ...
မည့်...။

ဟူ... ဝန်ခံ...
ကာ...။

သိဒ္ဓါနောင်မှာတော့...
နတ်သားက... ဖိတ်
ခေါ်တယ်... ..။

ကြီးရယ်...
လက်ပတ်... မညှိဘဲ
မဆို... ငါ့မိမိနဲ့ပေါ်သို့
တက်ပါလော့..။

နှမြောတုန့်တို့
မိတ်... ပြုသည့် သီလကင်း
စုတ္တဉ်သတ္တ... ဖိမိမိန့်နှင့်
တက့... ဆွတ်... မိမိချမ်းသာ
တို့တို့... ကြည့်... ရှုကာ...
ကောင်းမွန်အကျိုးကို... သိ
ခြင်း... နှစ်ကြိမ်ပါ
သောတုန့်...။

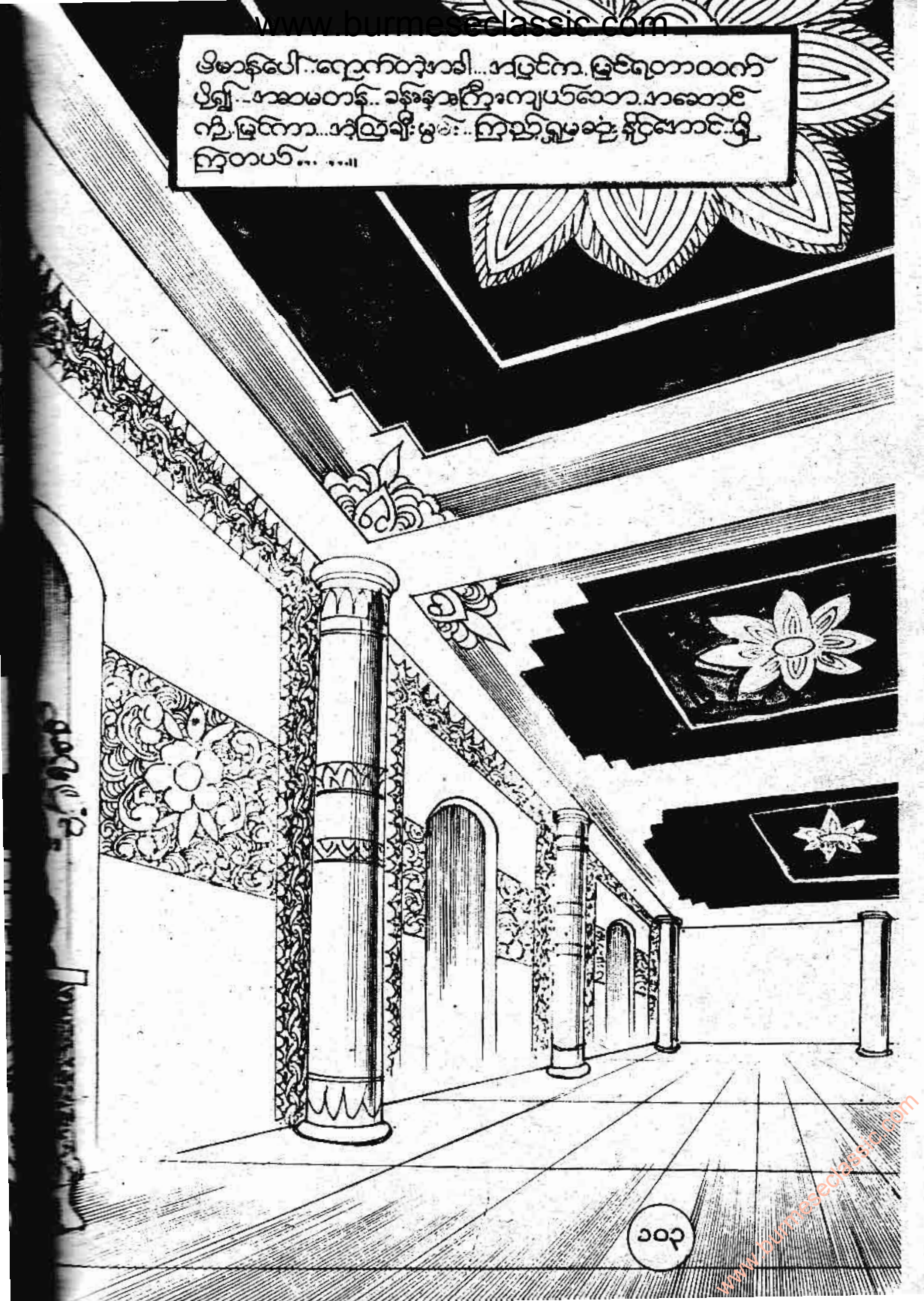
ကုန်သွယ်တော့
ဟာ.. မိမာနီပေါ်
ကို.. သူ့မှာရင်
တက်မယ်.. ငါ..
အရင်တက်မယ်
နဲ့.. ငြင်းခုံ.. ဩ
တယ်..။

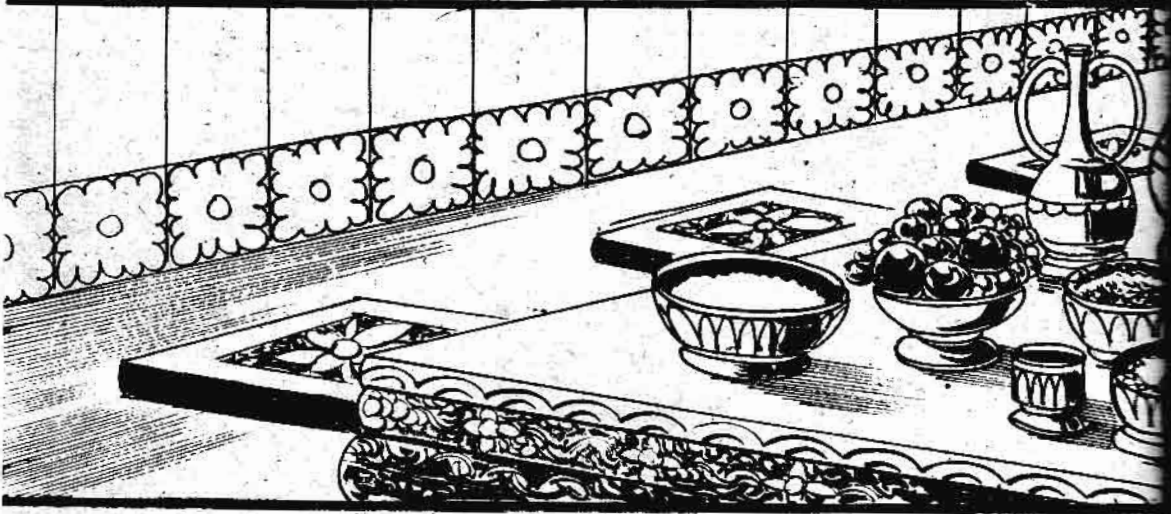
နောက်တော့မှ.. စတင်သွင်း.. ဥပဒေကာကို.. ရွှေခွဲကတင်ပြီး... ..
သွင်း.. အဆင့်ဆင့်.. မိမာနီပေါ်.. တက်ကြွတယ်.....။

www.myspochan.com
မြစ်နုပေါ်..လှေကားတံတား...အပြင်က..မြစ်ရတာဝဝက်
ပျို..အဆမတန်..ခန်းနားကြီးကျယ်လောက်..အဆောင်
ကို..မြင်ကာ..အံ့ဩချီးမွမ်း..ကြည့်ရှုမှစဉ်..နိဗ္ဗာန်..မြို့
ကြွတယ်... ၁၀၂

ရတနာမိမာန်အတွင်းမှာ... အပျိုပယ်ပေးများတဲ့... ထမင်း၊ အဖျော်တွေ...
စားကောင်း... သောက်ဖွယ်တွေတွေ့... ရှိတယ်...။

တီးမှုတ်... မြေညှိပေးနေတဲ့... နတ်ရည်... တူရှိယာ... သံတွေနှင့်... အာဝဏ်လှ
တဲ့... နတ်သမီးတွေကလည်း... ကခုန်... မြေတုညနေကြတာ... ကြည့်မဝနိုင်
အောင်... ရှိတယ်... ..။

စာကောင်း..ဆောက်ဖွယ်တွေ
ကိုလှည့်စား..ကျွေးမွေးတယ်....

သူ့ထောက်ကောင်း..
တစ်လောက်ကို.. ငြိမ်း..
ဖြစ်တဲ့.. ကျောရဲ့ချစ်သော
ကား.. များပြားလှ
ပါဘိ... ..

၁၀၆

လို့.. တသသ.. ကောက်ပေးကာ..
ခတ္တသတ္တ.. ဥပသကာကို..
ရှိသလေအေးမှ.. မြကြတပတ်..

သုတေသန... အာဇာနည်...
နတ်တို့... နတ်မိ...
အာဇာနည်... နတ်မိ...
နတ်ကလေး... သုတေသန...
လူလူ... ကလေး... အာဇာနည်...
အာဇာနည်...

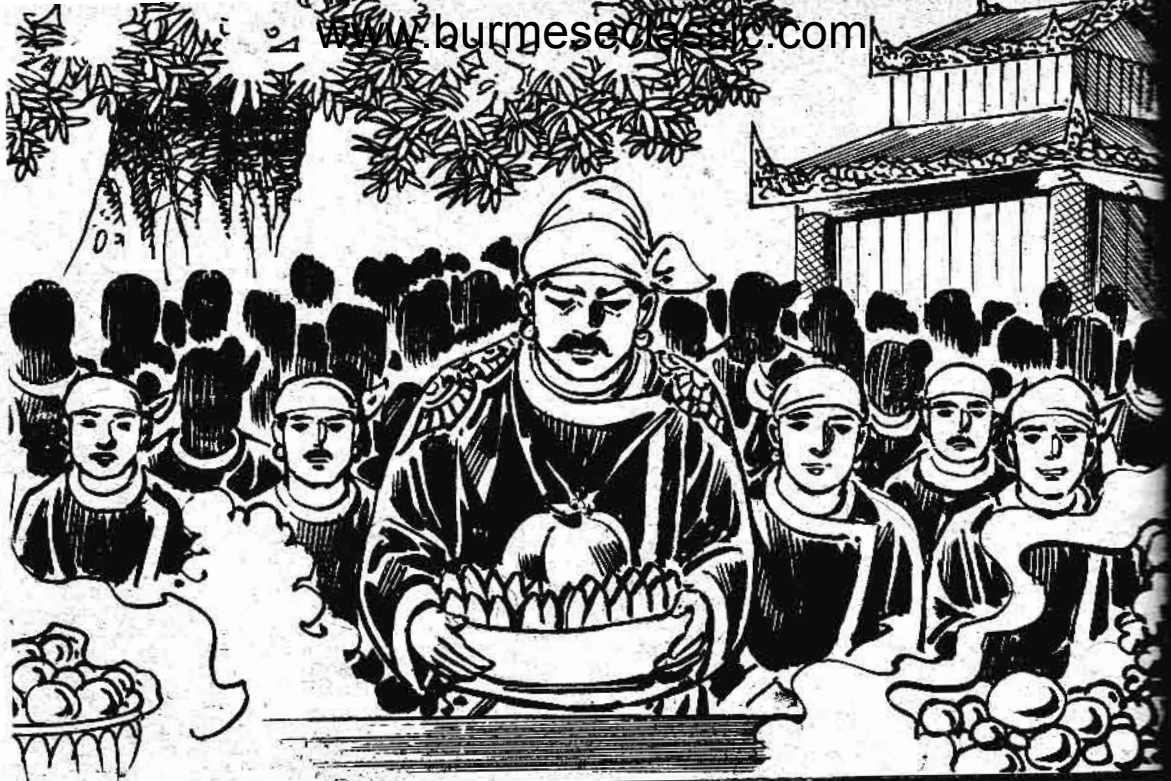
လိမ္မော်လောကကံနုပွင့်... လိမ္မော်ပင်ကဲ့
ရေ၊ အစားအစာ၊ ဓနနဲ့ အရာတွေ
ကို ပေးပြီး... သွားရမယ်။ ခရီးကို
လှည့်သွားပါ။ ငါ့အဖေ၊ နတ်ဘဝ
က လမ်းညွှန်ပေးလိမ္မော်ပင်ပင်...

နတ်လဲခေတ္တနတ်လဲဇာတ်တို့၊ လမ်းကြောင်း၊ လှည့်ကျနေသည့်.. ငါ့ရှေ့ဟာ..
 သူတို့အာလီ ခြံတို့အရှက်ကို.. လွယ်ကူချာမော့စွာ ရောက်ကြိုငွေအငြို့..
 ပါလာတို့ ကုန်စုံတွေကို.. ရောင်းချနိုင်ခဲ့တာပင်... ..။

သူတို့အသံကို မြန်ရောက်ရဦး... ဇနီးသားသမီးတွေနဲ့ ပျော်ရွှင်ခွာ..
 တွေဆုံပြီးတော့အခါ... သူတို့ဟာ နှစ်စဉ် သေရိသက... နတ်ပွဲကို ကျင်းပ
 ကြပါတယ်... ..

၆ ၆ မိုး ၆ ဆာ ၆ : ၈ ၆ ၆

ဗုဒ္ဓဂုဏ်ရည် စာပန်းချီ

ရွှေတောင်ပေါက်သောသူဌေး

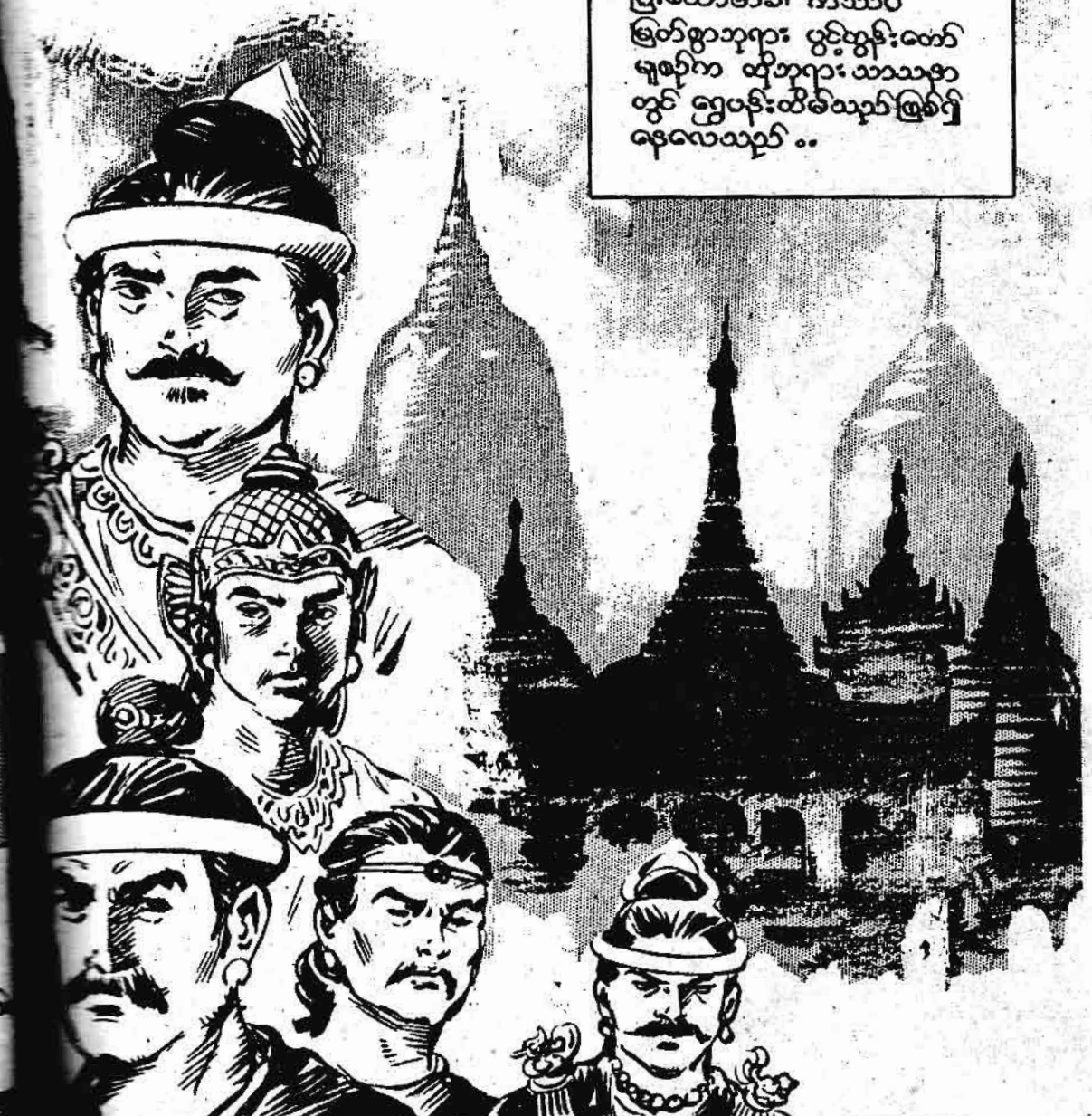
ဤဇဠိလ သျှကြွယ် အကြောင်း
ဇာတ်ကို ဟိလိဂုဏ်ကျ ဆရာတော်
ဦးပိစိတ္တသာရာ ဘိဝံသ စီရင်
ရေးသားတော်မူသော မဟာ
ဗုဒ္ဓဝင် ဆဋ္ဌမတွဲ (ဒုတိယပိုင်း) မှ
ကောက်ချွတ်တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က
အောက်က မေတ္တာက စသော
အဓိက အာဂရ သျှဌေးကြီး
လေးဦးထဲတွင် ဇဠိလ သျှဌေး
သည်လည်း တစ်ဦး အပါအဝင်
ဖြစ်လေသည်။ ..

ယခုဘဝတွင် ခန့်မှန်း
ရလောက်အောင်
ချမ်းသာကြွယ်ဝရသော
ကုသိုလ်ကံ အကျိုးထက်
ဤသို့ ဖြစ်သည်။ ..

ဤဇန့်လ သျှလွှဲ အလောင်း
အလျာသည် ဟိုး လွန်လေ
ပြီးသောအခါ ကသာပ
မြတ်စွာဘုရား ပွင့်ထွန်းလော်
မျှော်က ဟိုဘုရား သာသနာ
တွင် ဣပန်းထိမ်သည်ဖြစ်၍
လှလေသည် ..

ထိုအချိန်၌ပင်
ကသာပဘုရား
ပရိနိဗ္ဗာန် ခံစင်တော်
မူ့လေသည် ..

ထိုအခါ လျှာလောင်းတို့သည်
ကသာပမြတ်စွာဘုရား၏
စိတ်တော်များကို ဌာပနာ၍
တကုစေတီကြီး တစ်ဆူကို
တည်ဆောက်ကြသည် ..

ထိုစေတီတော်ကြီး
ကိုလည်း နတ်လေးမုခ်ပါ
မကျန် ဣရုဗုဇေဝ်
ကြသည် ..

ထိုအခါ စာထက်ပါ ဣပုဒ်းထိမ်
သည်ကား ခြောက်ဘက်မုခ်ကို
တာဝန်ယူရလေသည် ..

ထိုသို့ ထွက်ဆောက်ဆဲ စေတီတော်သို့
ရဟန္တာမြတ်တစ်ပါး ကြွရောက်လာကာ
ဗျာဓိပတ်ကြည့်ရှုရင်း စေတီတော်၏
ခြောက်ဘက်မုခ် မပြီးဘဲ ရှိနေသည်
ကို မြင်ရသော် ဘာကြောင့် မပြီးရ
သလဲဟု မေးလေသည် ..

လူများက “ ဤမလောက်သော
ကြောင့် မပြီးဘဲ ဖြစ်နေပါသည်”
ဘုရား” ဟု ဂြောဟ်ကြသော
အခါ..

“ငါ့. မြို့ထဲသို့ ဝင်၍..
လုံလောက်သော ရွှေဂုဏ္ဍောင်
အလှူခံမည်. သင်တို့ ရှိသော
လုပ်ကျွေးမှုများ အလုပ်ကို
လုပ်ကြပေတော့” ဟု ဂြောဟ်
မြို့တွင်းသို့ ဝင်သည် ..

ထိုနောက် ..
မြို့ အတွင်းတွင်
လှည့်လည်ပြီး ..

“အမိတို့ အမောင်တို့
သင်တို့၏ ဇာတိလောကီအတွက်
မြောက်ဘက်မှာရှိသည် ဤ
မလောက်ဘဲ ဖြစ်နေသည် ..
လှူဒါန်းကြပါလော့” ဟု
လှုံ့ဆော်လေသည် ..

သို့ဖြင့်.. ဣပဒ်းထိမ်သည်
ဇိတ်သို့ ရောက်လာလေသည်

ထိုအချိန်၌ ဣပဒ်းထိမ်သည်မှာ
ဇနီးဖြစ်သူနှင့် ကောင်းချား
ဂုဏ်ဖြစ်ကာ ထိုင်နေလော့ဇာသာ
ဖြစ်သည် ..

မထေ့က ဣပဒ်းထိမ်သည်ကို
“ ဒီယကာ အေတီတော်ကြီးမှာ
သင်တို့ တာဝန်ယူရလော့ ..
မြောက်ဘက်မှာအတွက် ဣပဒ်းထိမ်
ဘဲ ဖြစ်နေသည် ဘယ်၍ ဘယ်၍
လိုသည်ကို သိရလျှင် ကောင်းမည် ”
ဟု ဆိုလေရာ ..

ဟုန်း...
...
...

လှပဒါးထိမ်သည်သည်
ဖိတ်ဆိုးဆိုးဖြင့် “ သင်၏
ဘုရားကို ဂေဟသာ သွား
ပွင့်ဖန်ဆွေတာ ” ဟု
ရှင်းပျဉ္စာ ခြောဆိုလိုက်
လေသည် ..

ထိုကားကို ဇနီးဖြစ်သူက
ဣားသောအခါ “ သင်သည်
အလွန်ဆိုးဝါးသော မကောင်းမှု
ကို ပြုပါလေပြီ ..

“ ကျွန်မကို အမျက်ထွက်ရျင်
ဆဲလိုဆဲ ရိုက်လို ရိုက်သင့်၏
အဘယ်ကြောင့် ဘုရားရှင်
အပေါ် ဂုဏ်ကို ရပါသလဲ ”
ဟု ဆိုလေသည် ..

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ
ဣပန်းထိမ်သည်သည် ချက်ချင်းပင်
သတိသံဝေဂဂုဏာ ရဟန္တာအား
“အရှင်ဘုရား၊ ဗလသည်တော်အား
သည်းခံတော်မျှပါဘုရား” ဟု ..
တောင်းပန်လေသည် ..

ရဟန္တာ အရှင်မြတ်က ..
“အမောင် သင်က ငါ့ကို
တစ်ဆုံတစ်ရာ ပြစ်မှားပြောဆို
သည်မဟုတ်၊ ဘုရားရှင်ကိုသာ
ပြစ်မှား ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်”

“ထို့ကြောင့် အပြစ်မှ လွတ်ရန်
ဘုရားရှင်ကိုသာ ပိုဆိုး ကန့်တော့
လေတော့” ဟု မိန့်တော် ..
မျှလေသည် ..

ဣပန်းထိမ်သည်က
“အရှင်ဘုရား အာဘယသို့
ကန်တော့ ရပါမည်နည်း”
ဟု ဖော်ပြောက်သောအခါ

ရဟန္တာအရှင်မြတ်က “ဣပန်းအိုး
သုံးအိုး မြို့လုပ်ကာ ခါတ်တော်တိုက်
၌ ဌာပနာ ထည့်သွင်း၍ ရေခိုသော
ဆံပင် ရေခိုသော အဝတ်များကို
ဝတ်၍ ကန်တော့ပါလော့” ဟု
မိန့်တော်မူလေသည် ..

ဣပန်းထိမ်သည်ဟာ ဣပန်းအိုးများ
မြို့လုပ်ပြီးတဲ့ အခါ သားသုံးလောက်
ရှိသည့်အနက် အကြီးဆုံး သားကို
ခေါ်ပြီးလျှင် “ချစ်သား ငါဟာ..
ဘုရားရှင်ကို ရန်စကား ပြောဖွားခဲ့
မိတယ်”

“ဒါကြောင့် ဤပုဒ်သုံးပုဒ်ကို
ဤအဖွဲ့ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်တော်မူကုန်
အညံ့ကာ ကုန်တော့မယ် ..
ငါနဲ့ မင်း အဖော် ကုန်တော့ပါ”
ဟု ပြောလေသည် ..

သားကြီးက “အဖေ ဤခဏအတွက်
ဤသို့ ပြောပါဟု အဖေ့ကိုမတိုက်တွန်း
အပ်ပါ။ အဖေ သဘောနှင့် အဖေ
ပြောခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယုံကြည်
ယခုလည်း အဖေသာ သာ အဖေ
ကုန်တော့ပါတော့” ဟု ဆိုကာ
ငြင်းဝါယ်လေသည် ..

ဤပုဒ်ထိမ်သည်က
သားလတ်ကို ခေါ်ကာ
ပြောပြန်သည် ..

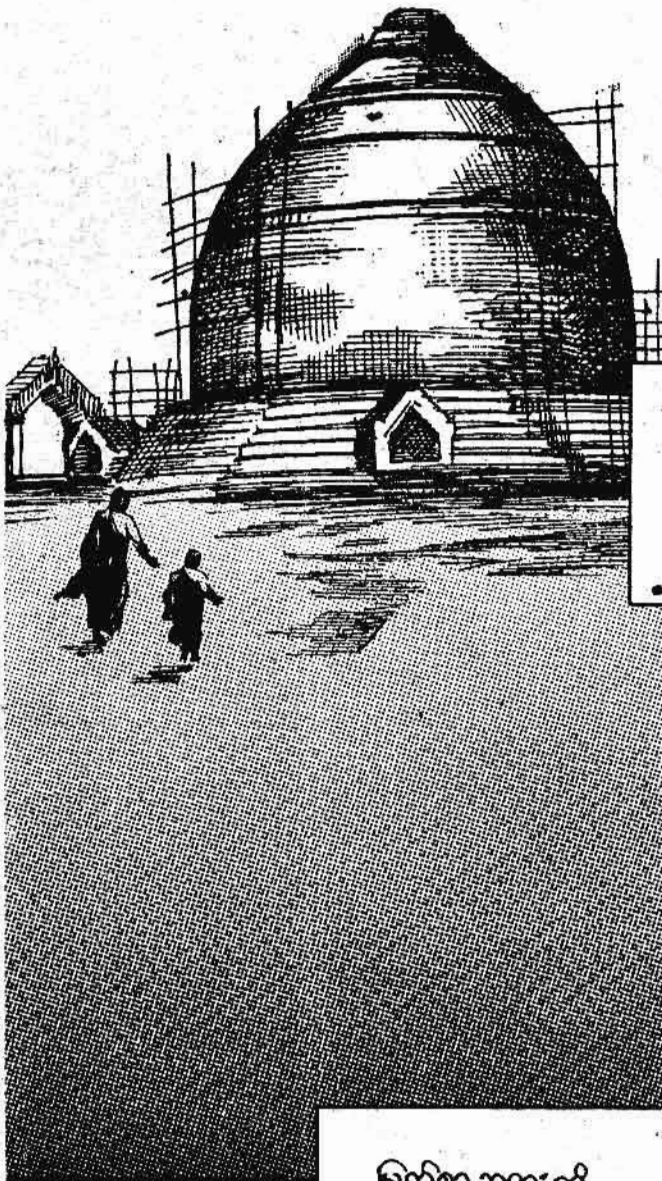

မြောသလိုပဲ မြောတာ ငြင်းမြစ်
လေသည် . ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံး
တွင် သားငယ်ကို ဖော်ကာ ..
ထိုအကျ မြောရလေသည် ..

သားငယ်ကလျာ “ အဖေ၏ ကိစ္စ
ဖျာသမျှမှာ သား၏ ကိစ္စသာ
ဖြစ်ပါသည် . ကျနု်ပ်ပါမည် ”
ဟု မြောကာ အဖေ ငြေပန်းခိုင်
သုံးခိုင် ပြုလုပ်သည့် နေရာ၌လည်း
ကျနု်ပ်လုပ်ကိုင်လေ၏ ..

ဣန္ဒြေပန်းထိမ်သည် ဣန္ဒြေပန်းခန်း
သုံးလုံးကို နှိပ်ထားသော
ပန်းခိုင် သုံးခိုင်ပါ ဩဇာပရိ
ဗီတံတော် ဌာပနာတိုက်
အထွင်း၌ သွတ်သွင်း၍..

ဂဟန္တာ အရှင်မြတ်
ညွှန်ကြားတော် မူသည့်
အတိုင်း ဆံပင်များ
အဝတ်များကို စွတ်ဆေးလျက်

မြတ်စွာဘုရားကို
ရှိခိုး တောင်းပန်လေသည်

သို့သော် . ရေထဲ သွားပစ်လေ
ဆိုသော ဝစီကံ ဒုစရိုက်ကြောင့်
ဖြစ်လေရာ ဘဝတွင် နှစ်ဘဝ
တိုင်တိုင် ရေမှာ အချောခံခဲ့
ရလေသည် ..

နောက်ဆုံး ပစ္စိမ ဘဝ၌မူ
ဇာရာကာသီကြွယ်၍ ..
သျှလွေးသမီး၏ သားတစ်ဦး
ဖြစ်၍လာသည် ..

နောက်ကြောင်း
ဖြစ်ပြောရလျှင်မူ

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်၌
ဗာရာဏသီပြည်တွင် အဆင်းလှပလွန်းသည့်
သူဌေးသမီးတစ်ဦးရှိလေသည်။

ထိုသူဌေးသမီး ၁၆ နှစ်အရွယ်
ရောက်သောအခါ မိဘသူဌေး
တို့သည် သတို့သမီးအား ဘုံ
နှုခွဲဆင့်၍ရှိသော ပြဿဒါဏ်
အထက်ထုံးဆတ် ကျက်သရေ
တို့ကိစ္စနိုးဝယ် ထားလေသည်။

သူမကို စောင့်ရှောက်စေရန် ကျွန်မ တစ်ယောက်ကိုလည်း လေးဘတ်ထားလေသည် ..

ထိုကြောင့် သူငွေသမီးသည် အာဂ္ဂယ်ရောက် ပါသော်လည်း မည်သည့် ယောက်ျားနှင့်မှ ထွေ့ဆံ့ ရင်းနှီးခွင့် မရဘဲ .. ရှိနေလေသည် ..

တစ်ဂျက်တွင် သူငွေသမီးသည် လာသာ ဩစင်းပေါက်ကို ဖွင့်ကာ အပြင်သို့ လေးဓမ္မာ ကြည့်နေစဉ် ..

ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်
ပျံသန်းသွားသော
ဝိဇ္ဇာစိုက် တစ်ယောက်က
ခြင်တွေ့ကာ ..

ချစ်ခင်စုံမက်သောမိတ်
ပြင်းထန်လှသဖြင့် ထို
လေသာပြုထမ်းပေါ်တံမှပင်
ထင်လာကာ ..

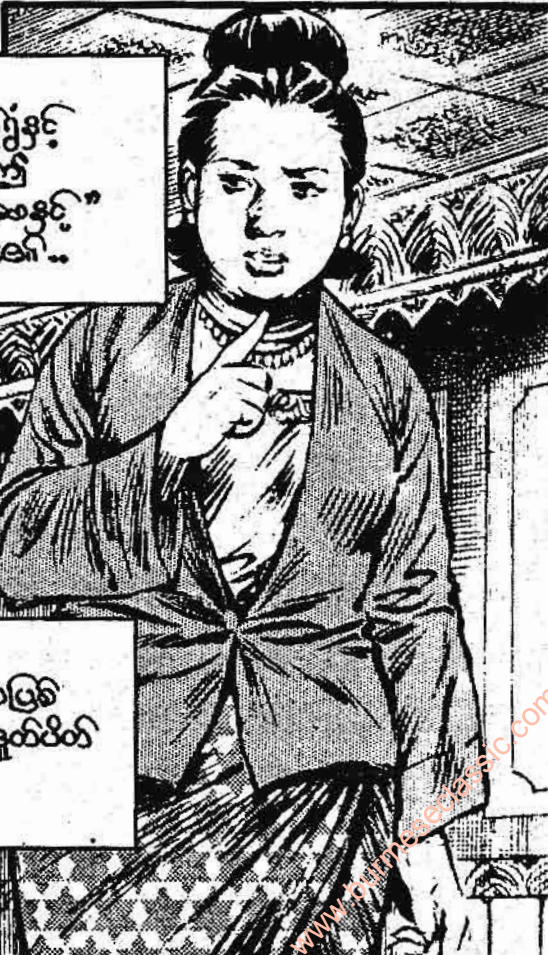
ထိုသူငှားသမီးနှင့်
ချစ်တင်း ဇွဲရှု
ပြုလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် မကြာမြင့်မီပင်
သူငွေသမီးသည် ကိုယ်ဝန်
ရလာ၏။

ထစ်ဇန့် . တခြား ကိုယ်ဝန်
ရရှိမလာသော သူငွေသမီးကို
မြင်လျှင် ကျွန်မက ထိတ်လန့်
ကြောက်ရွံ့လာသည်။

သူငွေသမီးက “မကြောက်ရွံ့နှင့်
တခြားသူများကိုလည်း ဤ
အကြောင်း မပေါက်ကြားစေနှင့်”
ဟု ထိတ်တဆိတ် မှာကြား၏။

ကျွန်မကလည်း သူ့ အပြစ်
ရောက်သည် နိုး၍ ဂျှပ်ရှပ်ထိတ်
လန့်ရသည်။

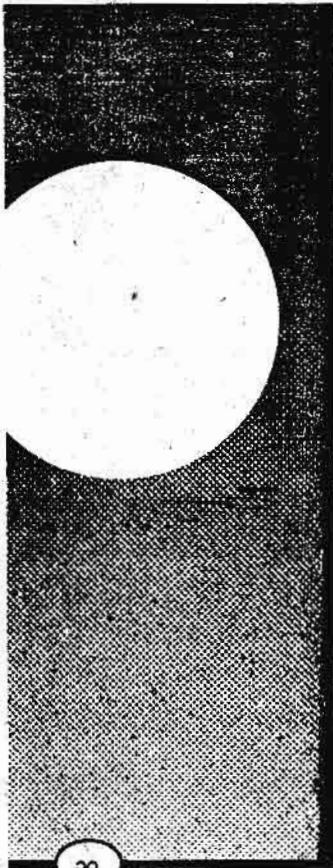
သို့သော် ကိုယ်ရည်သည်
တစ်စထက် တစ်စ ရင့်စွာလာကာ
နောက်ဆုံး ဆယ်လခြောက်သော
အခါ၌ သားယောက်ျား တစ်ပါး
ဖွားမြင်လေသည် ..

ကျွန်မက. “သခင်မ ယခု
ဤကလေးကို မည်သို့
လုပ်မည်နည်း” ဟု မေး၏

သူငွေသမီးကလည်း
“သား အိုးတစ်လုံးကို
ယူဆောင်လာချေ.” ဟု
စေ့ခိုင်းကာ ကျွန်မ
အိုးယူလာသော အခါ

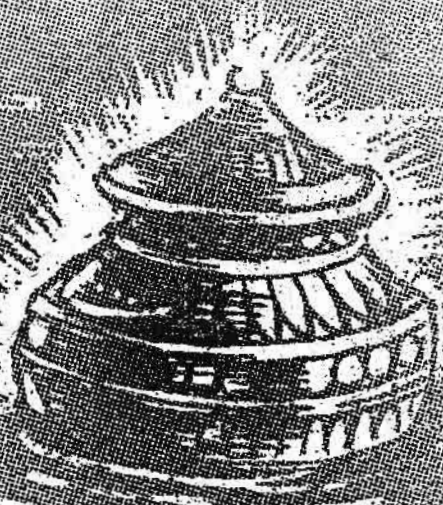

ကလေးငယ်ကို ဇနီးထံထည့်ကာ
အပေါ်မှာ အစားဖြင့် ပိတ်ဖြိုး ..
ပန်းဆိုင်၊ ဝန်းကုံးများ ထိုင်ရုံ
ဖုံးလွှမ်းကာ “ ဤဇနီးကို ကို
ဖြစ်ကမ်းပါးဆီသို့ ယျှောင်
သွားကာ ဂျော့ မော့လိုက်ရေ ”
ဟု စေခိုင်းလေသည် ..

ကျွန်မက “ လမ်း၌ တွေ့ချဲ့တွေ့ကာ
ဤအရာကား ဗာဏသန်နည်းဟု
မေးသော် ဘယ်သို့ ဖြစ်ဖြေရ
လေမည်နည်း ” ဟု မေးသောအခါ

သခင်မက “ မလိုနတ် ပျဏေမျှ
ဖြုန်းလိုက်သည်ဟု ဖြေလေ
တော့ ” ဟု ဗြာဏ္ဍာလိုက်၏

ကျွန်မသည် ကလေး ထည့်
ထားသော ဒိုးကို စွဲကော
ဝင်ီဖြစ်ကမ်းညို သွား၏။

သူ့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်ကမူ
မသက်သဖြင့်၊ ဖေးမြန်းခြင်း
မရှိချေ..

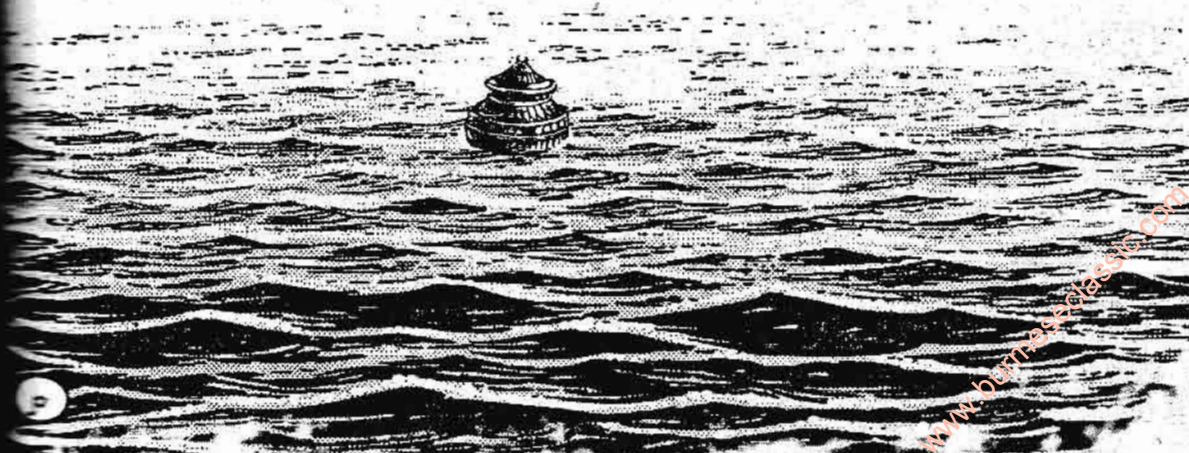

ကျွန်မသည် ဂင်္ဂါမြစ်ဝှမ်း
ရောက်လာအခါ သျှလွေးသမီး
မှာလိုက်သည့် အတိုင်း အိုးကို
ချောလိုက်ရာ ..

အိုးသည် ရေဖုန်
အတိုင်း ချောပါ
သွားလေတော့သည်

အိုးမြှုပ်ပါသွားရာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကောက်
တစ်နေရာတွင် မိန်းမနှစ်ယောက်
ထည် ရေမျိုးနေကြရင်း မြေပါ
လာသည့် အိုးကို မြင်ကြလေရာ ..

တစ်ယောက်က
“အိဒီအိုးဟာ
ငါ့အိုးပဲ” ဟု
ဆိုသည် ..

ထိုအခါ တစ်ယောက်က..
“အိုးထဲက ပါလာတဲ့ ပစ္စည်း
ဟာ ငါ့ပစ္စည်းပဲ” ဟု
ပြောကာ..

အုန်းဂျောက်လာသော
အိုးကို ခြစ်ထု
ဆယ်ယူလိုက်ကြကာ..

ကုန်းပေါ်ရောက်လာပြီး ..
ဖွင့်ကြည့်ရင်ဟောအာဝါ အိုးထဲက
ကလေးငယ်ကို တွေ့ကြုံရလေသည်

ပထမမိန်းမက.. “ငါ.. မြင်ကတည်းက
ငါ အိုးကို ဖြောင့်တယ်. ဒါကြောင့်
အိုးထဲက အူငယ်ဟာလည်း ငါ
အူငယ်ပဲ” လို့ ဆိုလေသည် ..

မဟာဗျူဟာ
မဟာဗျူဟာ

ဆုယမိဗိုးမက ..

“ခင်က ဘိုးဟာ ခင်ဘိုးလိုပဲ ကြောက်လှ
ငါက ဘိုးထံက ပစ္စည်းဟာ ငါပစ္စည်းကို
ဆိုတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီသူငယ်ဟာ ..
ငါ့သူငယ်ပဲ ” ဟု ဆိုကာ အာဇာနည်
ဖြစ်ပြီး အမျိုးမျိုး ကြွလေသည် ..

လားက ကြားရသော
ထုချားက ..

“သင်တို့ ဒီလို ငြင်းပူနေကြလို့
ခါကျိုး ငြီးမြောက်မယ် မထင်
တရားရုံးသို့ သွားကာ ခုံအမတ်များ
ထံမှ အဆုံးအဖြတ်ကို ခံကြပါလား”
ဟု အကြံပေးကာ လေးကြလေရာ ..

ထိုမိန်းမ နှစ်ယောက်လည်း
သဘောညီညွတ်၍ ..

တရားရှုံးသို့ ရောက်ရှိသွား
ဤကား နှစ်အမတ်များကို
အကျိုးအကြောင်း ရှင်းလင်း
တင်ပြ၍ ..

“ဤကလေးကို ဘယ်သူ၊
ပိုင်ထိုက်သည်ဟု ..
အဆုံးအဖြတ် လေးတော်မူပါ”
ဟု ဆိုကြလေသည် ..

နာမတော်တို့မှာ... ခေါင်းချင်း
ဆိုင်ကာ တိုင်ပင်ကြပါသော်
လည်း ညီညွတ်သော ..
အဖြေကို မရ..

တချို့က ပထမမိန်းမ ပိုင်ထိုက်
သည်ဟု လည်းကောင်း . တချို့က
ဒုတိယမိန်းမ ပိုင်ထိုက်သည်ဟု
လည်းကောင်း ဝိဝါဒ ကွဲပြား၍
နေကြလေသည် ..

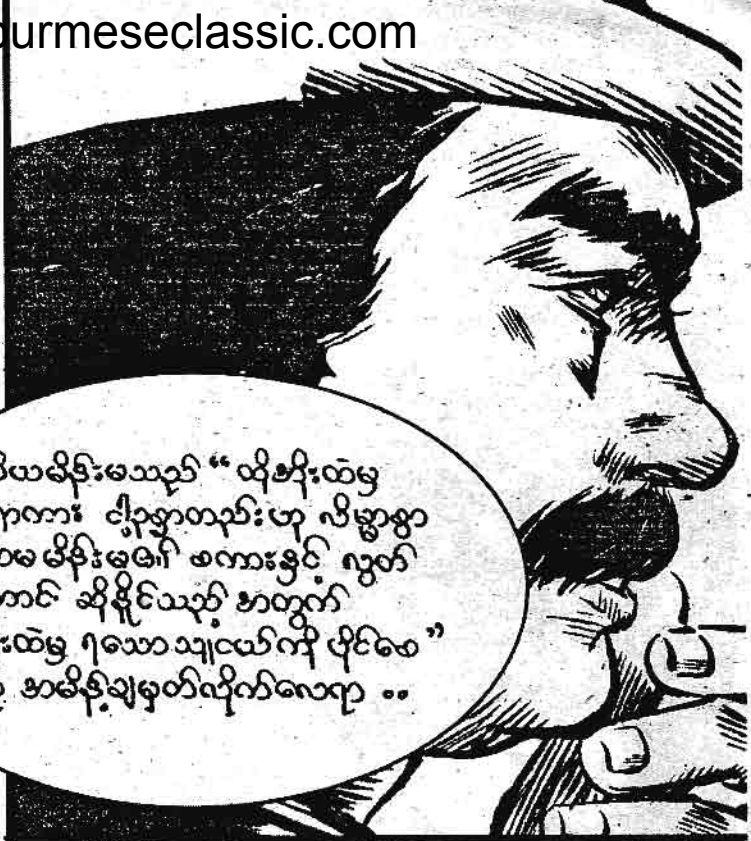
ဇရာလ်ဆုံး၍ ခုံအာမတ်တို့က
“ဤကိစ္စကို အတိအကျ
အဆုံးအဖြတ် ပေးရန် နည်းယူ၊
ထောက်ထားစရာ ဂွေးဟောင်း
ဓမ္မသတ်ဖြတ်ထူးယူ၍ လည်း
မရှိ။”

ထို့ကြောင့် ထိုဆုံးဖြတ်ရန်
မသင့် ။ ထို့ကြောင့် မင်းထံ
သွားကာ အဆုံးအဖြတ်
ခံကြံလေဟု စေလွှတ်လိုက်
လေသည် ။

သို့ဖြင့် ထိုမိန်းမ နှစ်ယောက်
သည် မင်းထံ ရောက်ကြလေသည်
မင်းသည် ထိုမိန်းမ နှစ်ယောက်
ပြောဆို တင်ပြသူမျှကို သေချာစွာ
နားထောင်ပြီးသော် ..

“ငါ့ အဆုံးအဖြတ် ပေးမည်
ပထမမိန်းမသည် မြင်စကပင်
ထိုအိုးသည် ငါ့ဥစ္စာတည်းဟု
ဆိုသဖြင့် အိုးကို ဖိုင်စေ။”

ဒုတိယမိန်းမသည် “ထိုအိုးထဲမှ အရာကား ငါ့နှုတ်တည်းဟု လိမ္မာစွာ ပထမမိန်းမ၏ စကားနှင့် လွတ်စေောင် ဆိုနိုင်သည် အတွက် အိုးထဲမှ ၎င်းသောသူငယ်ကို ဖိုင်စေ” ဟု အမိန့်ချမှတ်လိုက်လေရာ ..

မိန်းမ နှစ်ယောက်လည်း လက်ခံလိုက်ရလေသည်

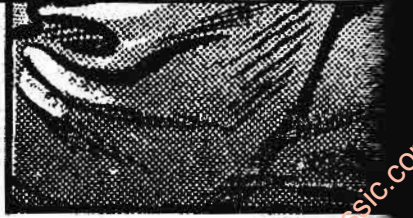

အိုးသာပိုင်ထိုက်သော ..
မိန်းမသည် အိုးကိုသာ ယူ၍
ဖြန်သွားရလေသည် . ကလေးကို
ပိုင်ထိုက်သော မိန်းမသည် ..
ကလေးကို ယူကာဖြန်လာခဲ့၏ ..

ထိုမိန်းမကား
အာရှင်မဟာကဏ္ဍပျား
မထေရ်၏ ရင်းနှီးသော
ဒါယိကာမ ဖြစ်သည် ..

ထိုကြောင့် . ကြီးပြင်းလာလျှင်
ဤသူငယ်ကို အရှင်ဗဟာကဏ္ဍည်း
ဆံတွင် ရှင်ဩစေမည်ဟု ရုဉ်ရယ်
ချက်ထားကာ . ကလေးကို မွေးမြူ
စောင့်ရှောက်ခဲ့လေသည် ..

ကလေးမှာ မွေးဖွားစဉ် အမိဝမ်းတွင်း
က ကျွတ်ကလည်းက အာညစ်အကြွေး
များကို ဆေးကြောဖယ်ရှား၍
မမြေ့ရသေးသဖြင့် ခေါင်း၌ ဆံပင်များ
မှာ .. ဆံကျစ်လို ရှင်ထွေးလျက် ..
ရှိသည် . ထိုကြောင့် . ဇဋ်လဟု
မှည့်ခဲ့၏ ..

ထိုကလေးကို ကောင်းစွာ
 ဇွေးမြို့၊ စောင့်ရှောက်ထားရာ
 တစ်စထက် တစ်စ ကြီးပြင်း
 လာလေ့ လမ်းလျှောက်တတ်စ
 ခာဂွယ်ဆို ရောက်၍လာလေသည်

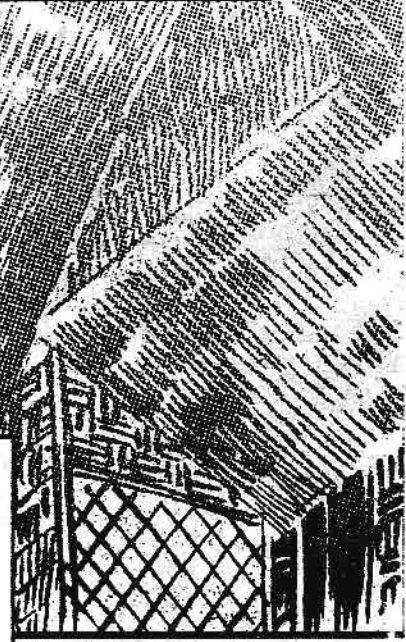

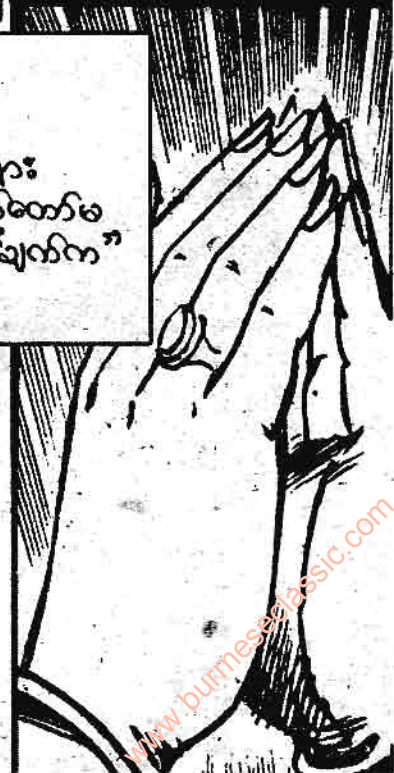
တစ်နေ့တွင် ထိုအိမ်သို့
ဆွမ်းခံကြွလာဘိ ချာလာလာ
အရှင်မဟာကဏ္ဍည်းက ..
ထိုသူလယ်ကို ခြင်္သေ့ ..

“ ဒါဟိကမကြီး ..
ဤသူလယ်ကို ..
ပေးနိုင်မလား ”
ဟု မေးလေသည် .

ထိုမိန်းမကလည်း ..
“ ပေးနိုင်ပါသည် ဘုရား
ဤသူလယ်ကို တပည့်တော်မ
ရွေးဖြူရတဲ ရှည်ရှည်ချက်က ”

ထစ်နေ့ အရှင်ဘုရားတို့ထံမှာ
ရှင်ဩစေမောင် ယူသောဂုဏ်ဂွယ်
ချက်ဖြင့်ပါဘုရား . ယိုးကြောင့်
ရှင်ဩပေးတော်မူပါ ဘုရား
ဟု မထောဂ်ခြတ်ကို လျှို့ဝှက်ထုတ်

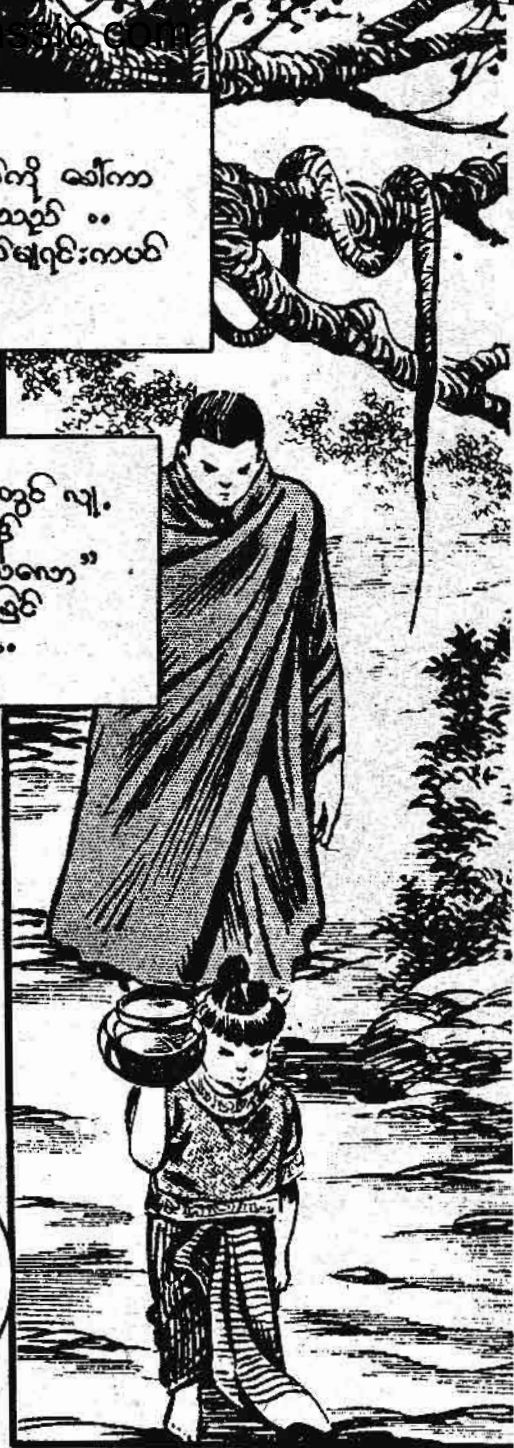
မထောဂ်ခြတ်ကလည်း
“ကောင်းပြီ” ဟု
မိန့်တော်မူကာ ..

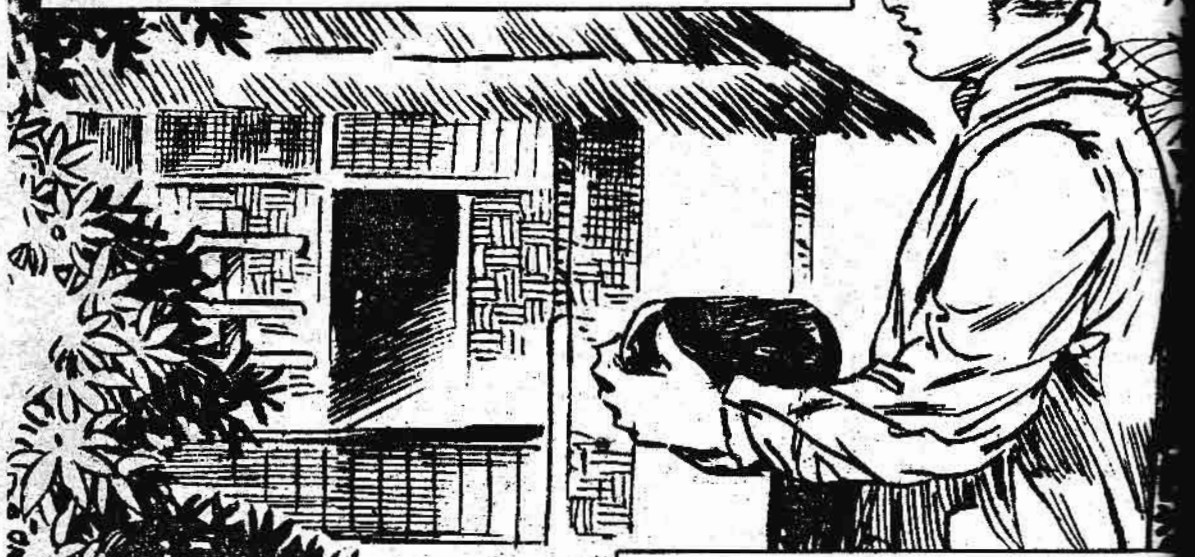
ထိုသူငယ်ကို ခေါ်ကာ
သွားလေသည် ..
သွားတော်မူရင်းကယ်

“ဤသူငယ်၏ ဘဝတွင် လျှာ
ဆုတ်စိမ်ကို ပံ့ပိုးရန်
အခွင့်အလမ်း ပါသေးသလော”
ဟု နာမည်ဖြင့် ဆက်ဖြင့်
ကြည့်ရှုတော်မူရာ ..

“ဤသူငယ်ကား
ဘုန်းကြီးတော် မျှသော
သူတစ်ဦး ဖြစ်၍ ..”

“ ဂျာလောက၌ ကြီးစွာသော
ဆုန်းမိမိကို စံစား သုံးဆောင်
... .. လေ့ရှိမည်။ သျှလယ်ကား
ယခု လယ်သေး၏ နာကတ်ပုသာ
လည်း အရင်ကျတ်သေး ” ဟု

ဆင်ခြင် သိရှိတော်
မူယူ၍ ကျောင်းတော်
သို့ ရှိမိသွားသေးဘဲ

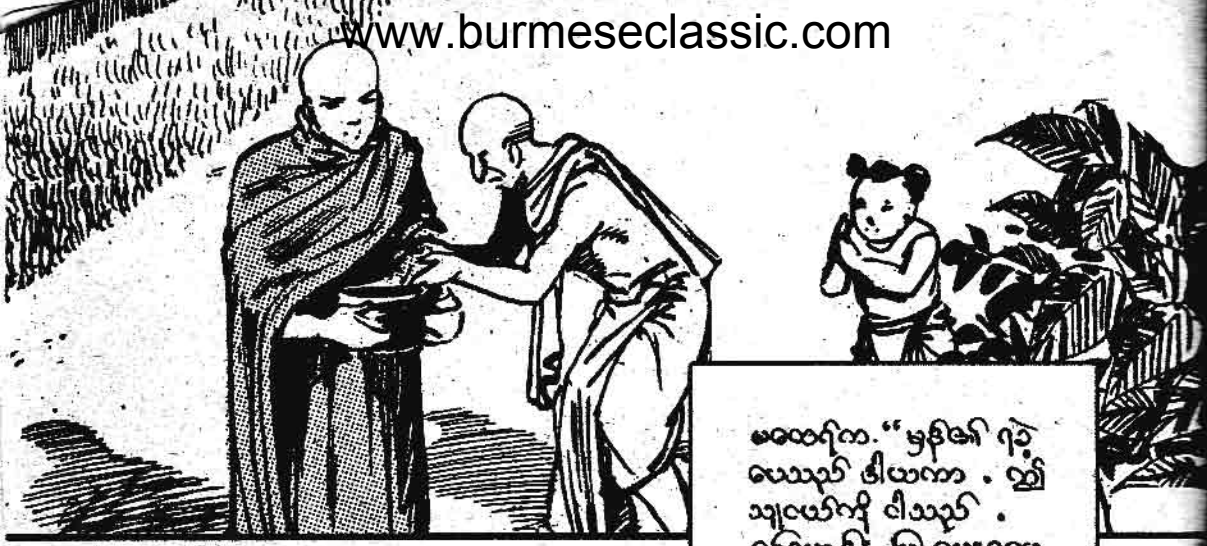

တက္ကသိုလ်ခြေခံမှု
ဒါယကာရင်း တစ်လောက်
ခံနိုင်ဖို့ ကြံတော်ဇာ
လေ၏ ..

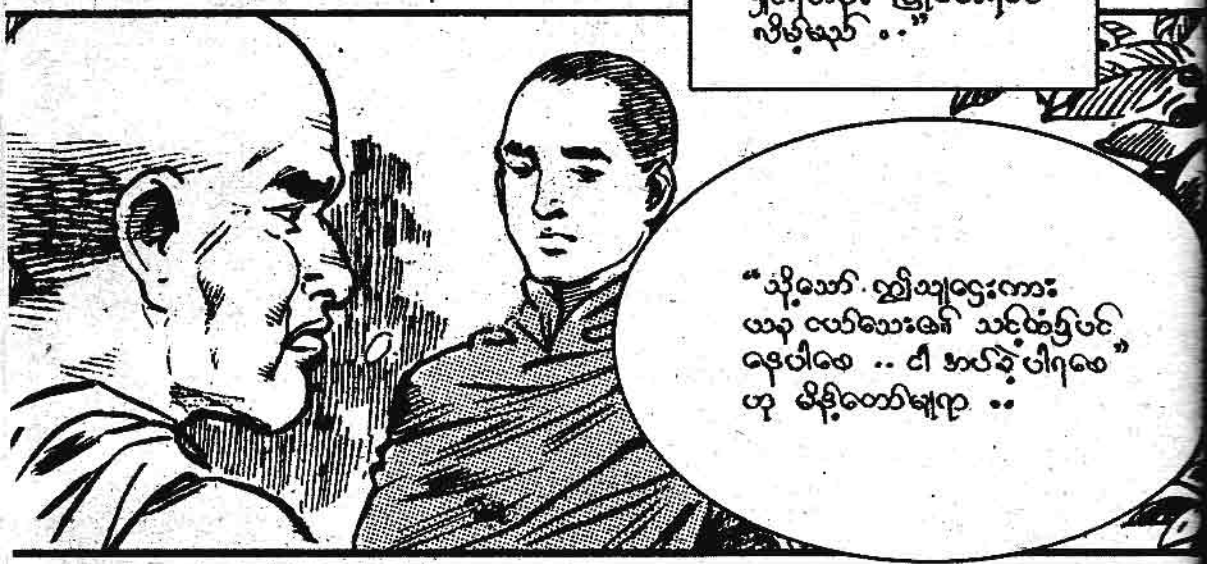

ထိုဒါယကာက ဗထေရ်ကို
ခြံလျှင် ရှိခိုးလျက် ရပ်ရင်း
“အရှင်ဘုရား ညှိသျှလောက်ကို
ရခဲ့ပါသလော” ဟု မေးလေသည်

မထေရ်က. “ဗုဒ္ဓ၏ ရတနာ
လေသည် ဒါယကာ . ဤ
သူငယ်ကို ငါသည် .
ရှင်ဂုဏ်နိး ဩပေးရလေ
လိမ့်မည် ..”

“သို့သော် ဤသူငွေကား
ယခု လက်ဆေး၏ သင်္ဃာတံပင်
နေပါစေ .. ငါ အပ်ခဲ့ပါရစေ”
ဟု မိန့်တော်မူရာ ..

ဒါယကာကလည်း
“ကောင်းပါပြီ ဘုရား”
ဟု လက်ခံထားကာ ..

ထိုသူငယ်ကို သားစားမှတ်ဖြင့်ပင်
အိမ်၌ ခွေးခြူးထားလေသည် ..
ထိုဒါယကာကား ကုန်သည် ..
ဖြစ်သည် ..

သူ့အိမ်၌ သူငယ်မရောက်မီ
ချစ်စတာ ကာလပတ်လုံး
ရောင်း၍ မကုန်လော့ ကုန်
ပစ္စည်းများ များစွာရှိလေ၏

တစ်နေ့ ထိုကုန်သည်မှာ ဧကရာဇ်
တပါးသို့ ခရီးသွားသည်
ဗြူသောအခါ ထိုကုန်သည်က
အထွေထွေ ကုန်ပစ္စည်းများကို
ချေးဆိုင်သို့ ပို့ဆောင်စေ၍..

ငွေလအဖျားကိုလည်း
ဆိုင်ထိုင်ခိုင်းကာ ထို
ကုန်ပစ္စည်းတို့၏
တန်ဖိုးကို ပြောပြရင်း

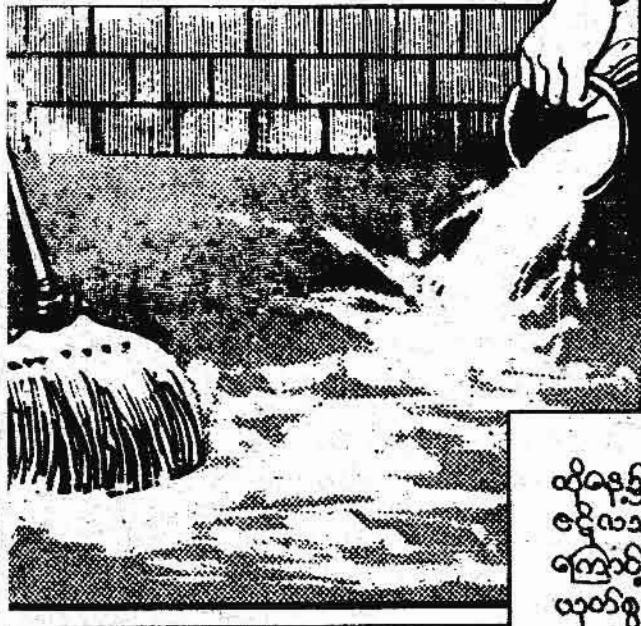

“ ဤပစ္စည်း . ဤပစ္စည်း
 တို့ကို ဤမျှ ဤမျှသော
 ဖိုက်ဆံကိုပါက ရောင်းချ
 ပါလော့ ” ဟု နှာကြားကာ

ခရီးထွက်၍
 သွားလေသည် ..

ထိုနေ့၌ပင် ရှေးဘဝကပြုခဲ့သော
 ဇဉ်းလအချာငယ်၏ ကုသိုလ်ကံ ဓာတုခမ်း
 ကြောင့် ခြံ့စားခွင့်တို့သည်
 ယုတ်စွာဆုံး ငှုတ် ဇီရာဝယ်လိုသည်
 ရှေးဝယ်များကို ဇဉ်းလအချာငယ် ထိုင်
 ကောင်းနေသော ဆိုင်သို့သာ သွားရ
 လေတောင် တနိဦးဖြင့် ဖန်တီးကြလေ၏

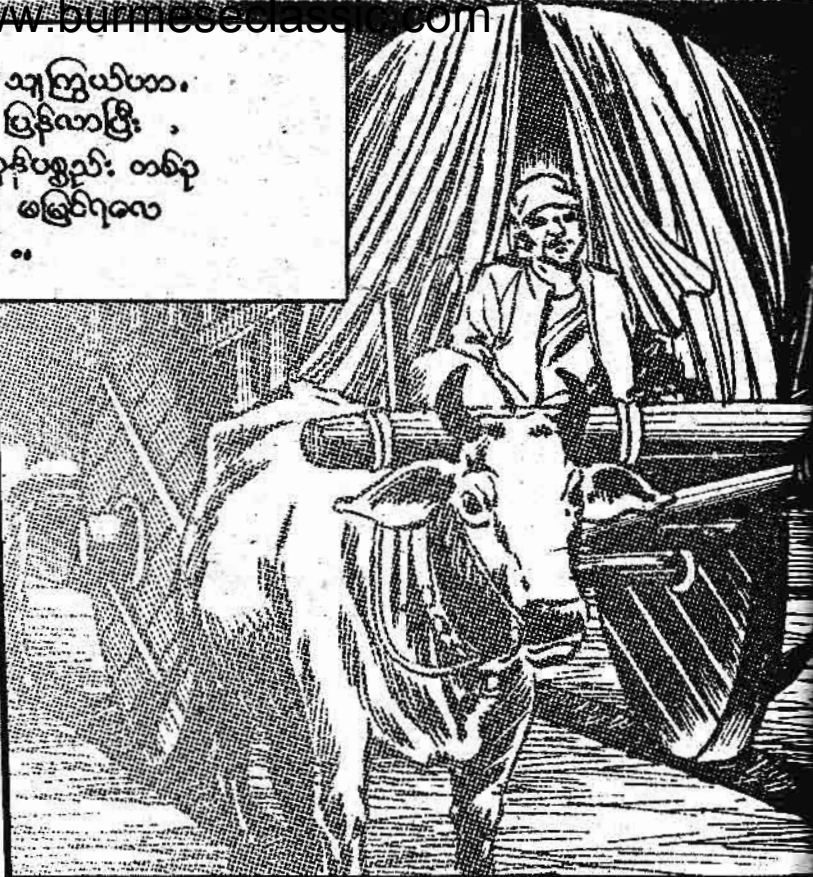

ထို့ကြောင့် ဇနီးသည် အရှေးစား
 အဖေကုန်သည် သုံးနှစ်ကြာအောင်
 ရောင်းစကုန်ဘိ ဝင်ရငွေသော ပစ္စည်း
 များကို ထပ်ကုန်တည်းဖြင့်ပင် ..
 ကုန်အောင် ရောင်းလိုက်ရလေသည်

မိန်းမပါဘူး..

ကုန်သည် သူကြွယ်လာ၊
ခရီးလေးမှ ပြန်လာပြီး
ဆိုင်းမှာ ကုန်ပစ္စည်း တစ်ခု
တစ်လေမှ မမြင်ရလေ
သောအခါ ..

“ချစ်သား သင်သည်
ရောင်းကုန်တွေ အားလုံး
ကို မျက်ဆိုးလိုက်ပါ သလား”
ဟု မေးလေသည် ..

ဇဗိုလက “အဖေ့ ကျွန်တော်
မဖျက်ဆီးပါ ကုန်ပစ္စည်းများ
အားလုံးကို အဖေ ပြောဆို ဖြာထား
ခဲ့သော ဈေးဖြင့်ပင် ရောင်းချသဖြင့်
ကုန်ပစ္စည်းများ အားလုံး ကုန်သွား
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရောင်းရသမျှ
တိုနာ”

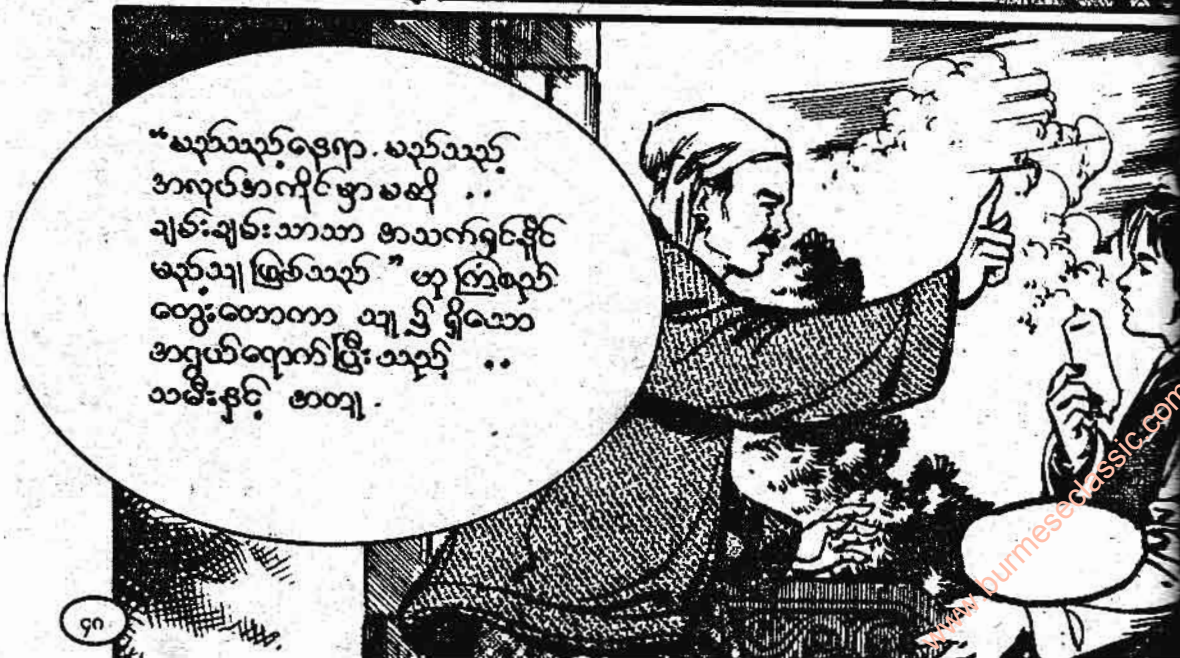

ဟု ဆိုကာ ပစ္စည်းစာရင်းနှင့်
ငွေစာရင်းကို ခွဲခြားကာ
အတိအကျ အပ်လေသည် ..

သူ့ကြွယ်သည် အင်မတန်
ကျေနပ်အားရ၍ "အဖိုး
မကြွတ်နိုင်အောင် ထိုက်တန်
သည် ယောက်ျား ဖြစ်ပါ
လေသည်"

"မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်
အလုပ်အကိုင်မှာမဆို ..
ချမ်းချမ်းသာသာ အသက်ရှင်နိုင်
မည်သာ ဖြစ်သည်" ဟု ကြံစည်
တွေးတောကာ သူ ဤ ရှိသော
အဂ္ဂယ်ရောက်ပြီးသည် ..
သမီးနှင့် အတူ ..

ထိမ်းမြားလက်ထပ်လေ့စား
လေသည်။ သူ့လှူများကိုလည်း
“ဤဇဋိလ လှူလင်ဒါတွက်
အိမ်ကြီး တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်
ဤကုန်လော့” ဟု စေဆိုင်းတာ။

ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော
အိမ်တစ်အိမ် ဆောက်လုပ်
စေသည်။

ထိုအိမ်ကြီး ဆောက်လုပ်ပြီးစီး
လာအခါ ဇဉ့်လခန်းမောင်နှံ
အား ခေါ်ချေရ၍ ..

အားတို့ သမီးတို့ သွားကြလော့
သင်တို့သည် ဤအိမ်တွင်
ချမ်းသာစွာ နေကြလေတော့ ဟု
ပြောဆို အပ်နှင်းလိုက်လေတော့
သည် ..

ဇဗ္ဗိလလုလင်ကား " ဤမင်္ဂလာ
ဂြိယော ငါ့မိန့်၌ ဤအစိုင်း
မဝေ အိမ်တက် မင်္ဂလာပွဲ
ဖြူလုပ်၌ သင်တော်ပေမည်
ဟု တွေးတောကာ ..

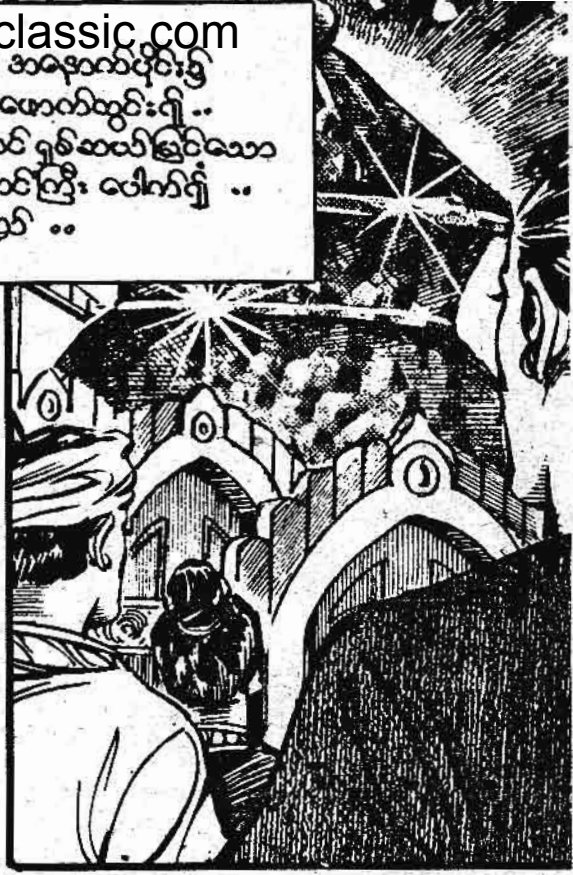
အကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ရန်
စီမံလေသည် ..
အကြီး အကျယ်
ချက်ဖြုတ်ကြသည်

ထို့နောက် အလှူပြုကျမ်းပသော
နေ့တွင်မှ ထိုအိမ်သစ်ကို တက်
ထားမည်ဟု ဇနီးယ လှလင်သည်
အိမ်ထဲသို့ လှမ်းလာခဲ့၏ ..

အိမ်ထဲသို့ ကျောက်၍ အိမ်ထဲသို့
အောင် ဇနီးယ လှလင်၏ ..
ခြေတစ်ဖက် တံခါးခွက်
နင်းမိထည်နှင့် ..

အာခေါ် အာနောက်ပိုင်း၌
မြေကို ဖောက်ထွင်း၍ ..
အထောင် ရှစ်ဆယ် မြင်လော
ငှာထောင်ကြီး ပေါက်၍ ..
လာသည် ..

မြင်ရသျှာတို့
ဆုံဖြာ မျောက်များ
ကြကုန်သည် ..

လျှောက် အုတ်ခေတ်လောင်းနင်း
ကြောကြာမှ ထိုသတင်းစကား
သည် အုဂင်ထံ ပေါက်ကြား၍
သွားလေရာ ..

အုဂင်ထံ ရံစမ်း မေးမြန်း
စေ၍.. ကြားရသော
သတင်းစကား အတိုင်း
မှန်လေသည်ဟု သိရသော
အင်္ဂါ ..

ထိုခဏလူလက်ထံသို့ ဆုဂုဏ်ကာ ..
 သျှဇွေးထီးဖြူ၊ ပိုစေ့၍ သျှဇွေးတို့
 ဆုဆောင်အလောင်း အခမ်းအနား
 ဖြင့် ချီးမြှောက်ကာ သျှဇွေးရာဇာ
 ဆပ်ဒင်းလေတော့သည် ..

သုဋ္ဌေးကြီးသည် တရား
သဖြင့် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား
ကာ စီးပွားပစ္စည်း တစ်နေ့
တခြား တိုးပွားလာသဖြင့်

စည်းစိမ်ချင်းသာကို
ခံစား စံစားကြို ..
နေလေသည် ..

နှစ်တွေကြာ ညောင်းလာသည်။
သူငွေကြီးသည် ထိုသူငွေ
ကတော်ခင်စင် ယားသုံးယောက်
ထွန်းပေါက်ခဲ့၏။

သိဖြင့် သားတွေမှာ...
ကြီးကြီးက အဂ္ဂယ်
ရောက်ရှိ ယာခဲကြည့်သည်

အသက်ကြီးရင့် ယာဖိုဖြစ်သော
သျှငွေကြီးမှာလည်း ရှေးက မြို့
ခဲသော ပါရမီကံ အလျောက်
လျာစုဦးစိန် ချမ်းသာများကို
မပျော်ရွှေတော့ဘဲ ..

၇၀၁၃ ၇၀၁၃: ဖြူကာ ..
တရား အား ထုတ်လို စိတ်က
၇၀၁၃ သန့်ထက် ၇၀၁၃ သန့်ရှိ .
လာလေရာ ဤသို့ တွေးမိ
ဖြန့်လေသည် ..

“အကယ်၍ ငါ့နှင့် ဆုံးမိမ့်ကျလာ
သူငွေမျိုး ပိုခဲ့လျှင် မင်းကြီးသည်
ငါ့ကို ၇၀၁၃: ဖြူရန် အခွင့်လေးလိမ့်
မည် . ဗဟိုလျှင် ၇၀၁၃: ဖြူခွင့်
လေးလိမ့်မည် မဟုတ်”

ထိုကြောင့် . ဤဇမ္ဗူဒီဝိသုဒ္ဓိတွင်
ငါတို့ နှင့် စည်းစိမ်ကျလာော ..
သျှဌေးမျိုး ရှိစဉ် ခုံစမ်းတော့မည်
ဟု တွေးကာ ..

ထိုသို့ ခုံစမ်းရန် တတ်ကျွမ်း
အုတ်တုံးအား ဣသား ဆုတ်ချင်
ဣသား နှင်တံ .. ဣသား
ခြေခင်းတို့ကို သွန်းလှုပ်စေမည်

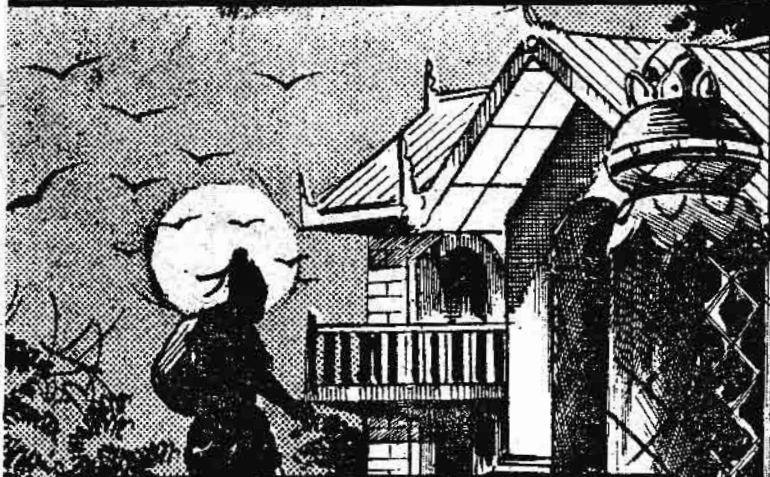

ထိုနေ့က ထိုပစ္စည်းများကို သူ့လှည့်များလက်ကို အပ်၍ ..

“အမောင်တို့ ညှိပစ္စည်းတို့ကို ယူဆောင်၍ ဇမ္ဗူဒိပါတစ်စွင် လှည့်လည်သွားလာကာ ငါတို့နှင့် ဆင်းစိတ်တူသော အရှင်များရှိမရှိ သိအောင် ဆုံစမ်းပြီးမှ ဖြန့်ခွဲကြပါ” ဟု အသီးသီး ထွတ်လိုက်လေတော့သည် ..

ကျေးဇူးတင်အောင် ဆက်လက်
သွားကြလေသည် ..

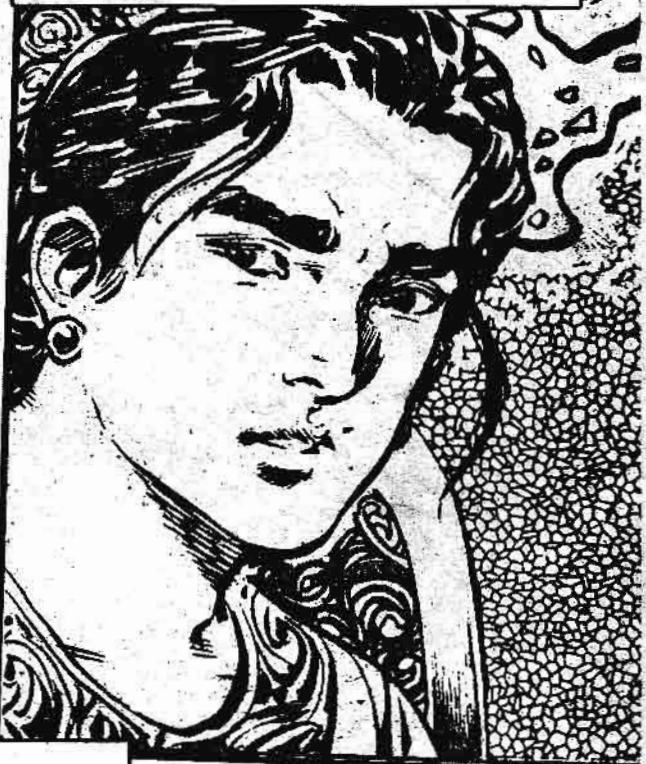

ထိုကျေးရွာကို ရောက်
သွားပြီး မြင်လာသောအခါ

“အဖေတော်၊ အဘယ်
အကြောင်း ကိစ္စနှင့်
လှည့်လည်လာကြ သနည်း”
ဟု မေးလေသည် ..

အဲဒါဟာတို့ကလည်း “ကျွန်တော်တို့
ပစ္စည်းဝတ္ထု တစ်ခုခုကို ကြည့်ရှု
လိုသဖြင့် လှည့်လည်ကြပါသည်”
ဟု ဆိုလေရာ ..

အဲဒါတွေကြီးက အဲလိုထံတွင်
ပါလာလော့ ရှေ့မှာထိုင်ချင်
ဣဒ်ထံ . ရှေ့ခြေခင်းတို့ကို
မြင်သဖြင့် “အဲလိုလာခြင်းကား
တခြား ကိစ္စမရှိ ”

“ထိုင်းနိုင်ငံကို နှစ်စမ်းလိုက်
လှည့်လည်ကြည့်ခြင်း ဖြစ်မည်”
ဟု တွေးသိ ရုပ်စားမိလာဖြင့်

“အမောင်တို့ ငါ့ဖိမ်
နောက်တေးကို ဝင်
ကြည့်ကြပါကုန်” ဟု
ဖိတ်ခေါ်လေသည်။

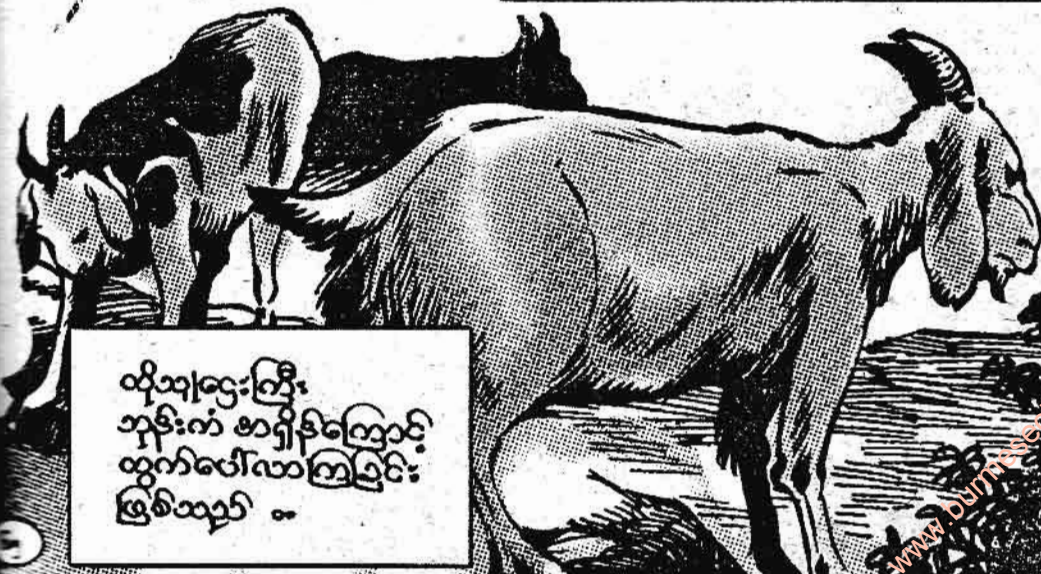

ထိုသူများသည် သူငယ်ကြီး၏ အိမ်ရှောက်စားထက်သို ဝင်ကြည့်ဖော့အာ၏ ..

ရှစ်မင်းပထမ့် ကျယ်ဝန်းဖော့ ခြေတွင် ဆင်ခြင်း ဥယျာဓ ပမာလာရှိ ရှေ့ဆိတ်ရှုတ်ကြီးများ ကျောက်ကုန်းခြင်း ထိုမျှ .. ဆတ်စပ်ကာ ခြေမှ ပေါ်ပေါက် နေသည်ကို တွေ့ကြုံရလေသည်

ထိုသူငယ်ကြီး အုန်းကံ အရှိန်ကြောင့် ထွက်ပေါ်လာကြခြင်း ဖြစ်သည် ..

ထိုသူများ ဖြစ်ထွက်လာတာအင်တင်
သူငွေးကြီးက “အဖောင်ကို သင်ကို
လှည့်လည် ကြည့်ရှုရန် ငှာဖွေနေသည်
အကုန်ကို ဆွေ့ဖြင်ခဲ့ပါဖူးလော” ဟု
မေးရာ ..

“ဆွေ့ဖြင်ကြပါသည်
သူငွေးကြီး” ဟု
ဝန်ခံကြကုန်သည် .

ထိုနောက် လူယုံတို့သည်
နေရာ ဖြစ်လာကြရာ ..

ဇဗိုလ် သျှာဗျးတြိးထံ
တြိကောကံဗျာဗ် ..

“အာဇာဗ်တို သင်တို ဇဗျာဗ်
တံသွင် လျာဗ်လျာဗ်ကုဗျာ ငါဒွင်
ဇုးဗ်ဗ်တုသော သျှာဗျးဗျးကို
တုဗျာဗ်ခဲတြိလား” ဟု ဇေးရာ

လျာဗ်တိုက “အာဗ်
သျှာဗျးဗ် .. အာဗ်
ဇုးဗ်ဗ်သုဗ် ဘာဗျ
ဗဟုတ်သေး” ဟု
အာဗ်ဗျာဗ် ..

သဒ္ဓိယဗြူတွင် တွေ့ခဲ့ရသည်
မေတ္တာသျှငွေ၏ စည်းစိမ်
ချင်းသာတို့ကို ဖြန့်လှည့်
ပြောပြလေသည် ..

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဇနီးလ
သျှငွေကြီးသည် ကျေနပ်
စားရ၍ လောကီတပါး စာခြား
သျှငွေမျိုးလည်း ဂြိုကောင်း
ရှိနိုင်၏ နှစ်စင်းဦးမည် ယု
ဗြူစည်ကာ ..

သူ့လှူယုံတို့အား အထိုးတစ်ခါဒိး
ထိုက်သော ကမ္ဘာလားကို လေးဂျီ
အရင်တစ်ပါးသို့ လှူပွဲလှူပွဲ
ရုံခမ်းကြီးဟု လှူပွဲလှူပွဲလေးသွပ်

လှူယုံတို့သည် လှူပွဲလှူပွဲ
သွားလာကြရင်း ဂုဏ်ရှိစွာ
ဖြည့်သို့ ရောက်လျှင် ကြီးကျယ်
ခမ်းနားလှသော ဇောတိတ
ဝံအိမ်ကို တွေ့ရသော် ..

ကိစ္စငြိမ်းအောင် ခုံစမ်းမည့်ဟု
 သျှငြေးကြီးဝေ၊ ဩဃာန်မိတ်
 အနီးမှာ မီးပုံဖိုဂျီ၊ စုဝေး
 ရပ်နေကြလေသည် ..

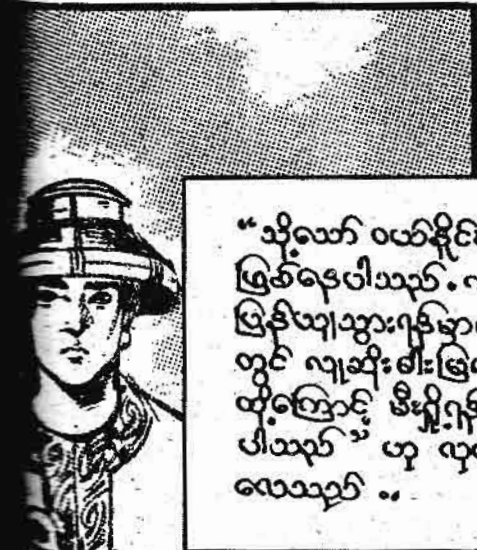

တွေသည် လျှောက်က
 “ အာလုပ်နေကြတာလဲ
 ဘယ်အဖတ်က လာကြသလဲ ”
 ဟု မေးလျှင် ..

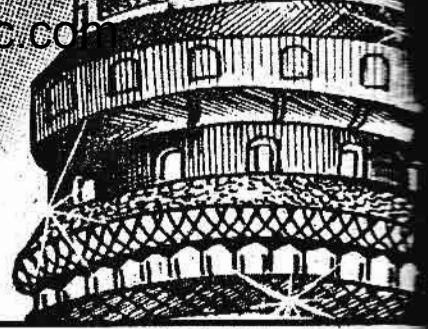
ထိုသူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့ အဖိုး
ဆင်မတန် ထိုက်တန်သော
ကမ္ဘာ့တစ်ထုပ်ကို ယူဆောင်၍
ရောင်းချရန် ဤမြို့သို့ ရောက်၍
လာပါသည်။”

“သို့သော် ဝယ်နိုင်မည်သူ မရှိဘဲ
ဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့သို့
ဖြန့်ဖြူးသွားရန်မှာလည်း လမ်းခရီး
တွင် လှည့်ပေးစားမြဲရန် ကြောက်ရသည်
ထိုကြောင့် မိမို့ရန် ကြံစည်နေကြ
ပါသည်။” ဟု လှုပ်ကြဲ ဖြောင့်
လေသည်။

အိဒီလို ဖြစ်နေသည်ကို
အိမ်အတွင်းမှ လောဟိက
အရှင်က တွေ့မြင်လေသော်
ခေါ်ကာ မေးမြန်းလေသည်

အကြောင်းကို သိရလျှင်
“ဆောင်ကို ကမ္ဘာလာမှာ..
အသားဖြာ အယ်လောက်
ထိုက်တန်သဟ” ဟု မေး၏

ထိုသူတို့က “အာသာဗြာ
တစ်သိန်း ထိုက်ပါသည်”
ဟု ဆို၍ပင် ..

လောတိကသူဌေးသည် ထိုသူများကို
အာသာဗြာ တစ်သိန်း ထုတ်ပေးကာ ..
“သို့ဆို၍ မီးရှို့ဖလင်ပါနှင့်။ ဤ
ကမ္ဘာကို ငါဝယ်ပါမည် . အမောင်တို့
ငါ့အိမ်တံခါးဝတွင် တံမြက်စည်းလှည်းကာ
အံ့မှိုက်သွန်သော ကျွန်မ တစ်ယောက်
ရှိပါသည်။”

“အစောင့်တို့က ဤ
ကျွန်မအား ဤကဗ္ဗလာ
ကို လေးလိုက်ကြပါ”
ဟုဆိုကာ ခပ်ခပ်
ဝင်အောင်လေသည် ..

ထိုလျှောက် အဖိုး တစ်သိန်း
ထိုက်သော ကဗ္ဗလာအား
သူငွေကြီး အဆိုအတိုင်း
ခြံဝှံ ကျွန်မအား သွားရောက်
လေးလေသည် ..

ထိုအခါ ထိုကဗ္ဗလာကို ကြည့်၍
ကျွန်မသည် ငိုလေသည် ..
ထို့နောက် ထိုသူတို့ ရှေ့မှောက်
မှောင် လေထိက သျှဌေးကြီးထံ
သွား၍ ..

“အရှင်သျှဌေး မကျေနပ်လျှင်
ကျွန်မအဖြစ်ရှိလျှင် သဘောကျ
ဆုနိုင် ရိုက်နိုင်ပါသည်။ အာကြောင့်
ဤမျှ ကြမ်းတမ်းသော ကဗ္ဗလာ
ကို ကျွန်မထံ ပို့ဆောင်ပါသနည်း။”

www.burmeseclassics.com
“ကျွန်မ သာယာဝိဖြူ
ဒီလောက် ကြမ်းတမ်းတဲ့
ကဗ္ဗလာကို မြှူရပါမည်နည်း”
ဟု တိုင်တည် ရှိကြွေး
ပြောဆိုလေသည် ..

လောတိက
သျှငွေကြီးက.

“ဤကဗ္ဗလာကို သင့်ထံ ပို့ပို့လျှင်
ခြင်းမှာ မြို့ရွာ မြို့လှဟူ၍ မဟုတ်
သင့်အိပ်ရာခြေရင်းတွင် ခေါက်စီ
ထားကာ အိပ်ရာဝင်က ခြေသားပုံ
လှဟူ၍ အာတွက်သာ ဖြစ်ပါသည်”
ဟု ပြောတော့မှ ..

ကျွန်၊ ဗဟာ အဆိုတိုက်ကြီး
“ ခြေသတ်ဖုံ လောက်တော့
လှလှနိုင်ပါသည် ” လို့
ပြောပြီး ကမ္ဘာလားကို
ယျာအောင် သွားလေသည်

ထိုအကြစ်ကို ကိုယ်တွေ့
ခြင်းမှ ထိုကုယုံတို့သည်
နေရာ ဖြစ်လာကြလေသည်

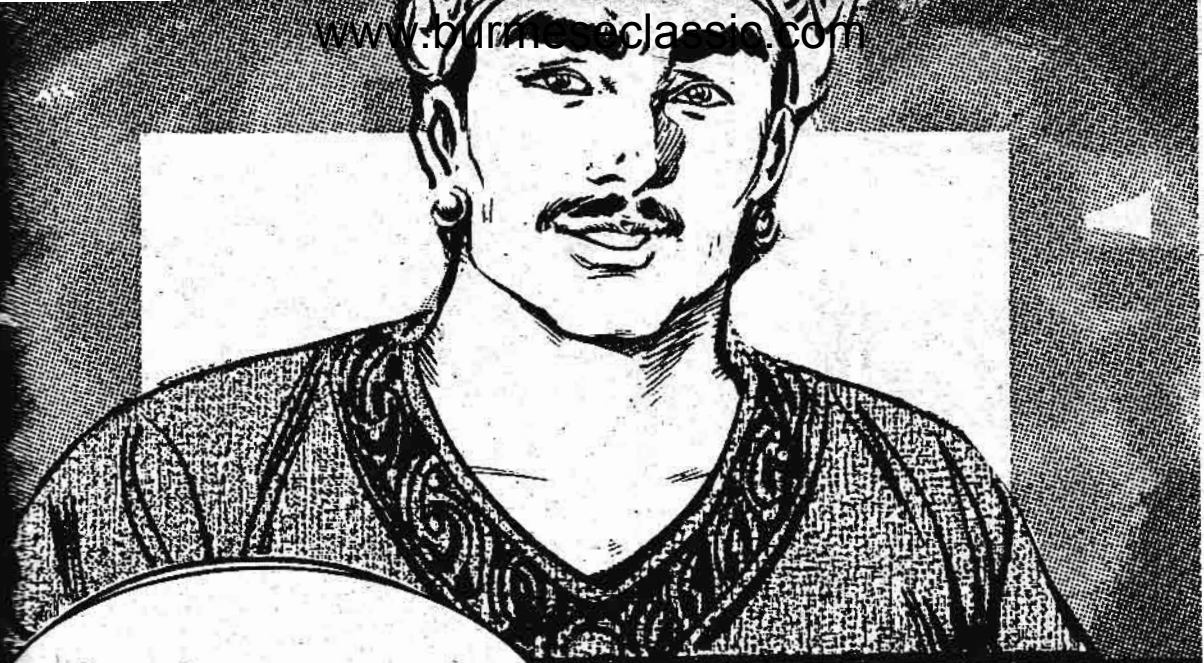
ဇဏ်းသျှင်ထံ
ကောက်သော အပါ
သျှင်က ..

“အဖေအင်တို့ ဤဇဏ်းပိတ်တွင်
ငါနှင့် တျာလာ သျှင် ဤသေး
သလော” ဟု အေးကျင် ..

“သျှင်အင် အင်းစိမ်ဖြာ
ဘာဟုတ်သေးသနည်း”
ဟု ဆိုကာ အောက်ကသျှင်
နှင့် ကျွန်၊ စအကြောင်း
ပြန်ကြောင်း ကြောကြ ပြန်လေသည်

ထိုလူယုံတို့ စကားကို ကြားလျှင်
သူငွေကြီးသည် ဝမ်းခြောက်
ဝမ်းသာဖြစ်ကာ “ ငါ့ ယခု ..
၇ ဗာနီး ဩဂျန် အခွင့်ရတော့မည် ”
ဟု တွေးကာ ..

ဘုရင်ထံ သွားရောက်
တောင်းဆို၍ “ အရှင်မင်းကြီး
ကျွန်ုပ်သည် ၇ ဗာနီး ဩဂျန်
ပါ၏ ” ဟု တောင်းဆိုလေသည်

မင်းကြီးကလည်း
“ကောင်းပြီ သူငွေကြီး
သင်အလိုရှိတိုင်း ပြုလော့”
ဟု ကောင်းမွန်စွာ အခွင့်
ပေးလေသည်။

ထိုကြောင့် သူငွေကြီးသည်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်၍
အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကာ ..

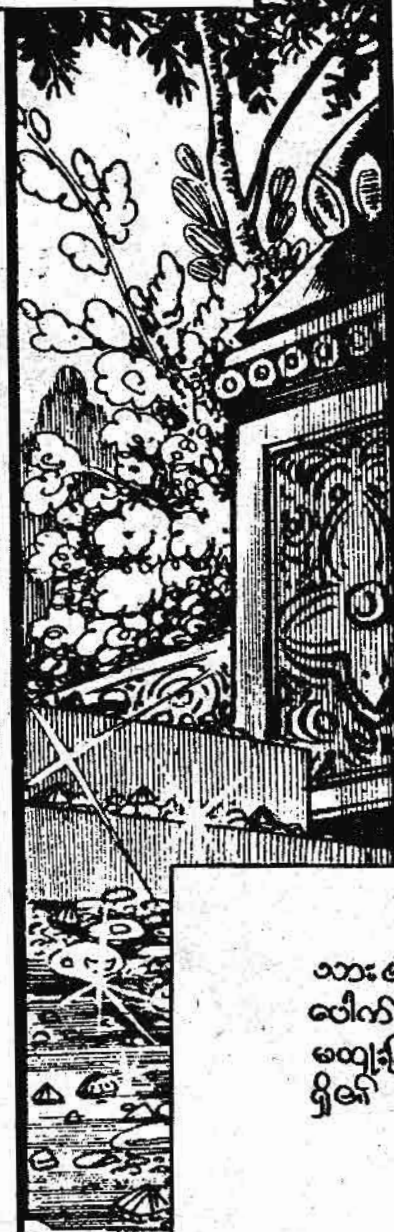

အိမ်ရှေ့ကလျှင် သားသုံးယောက်ကို
ပေါ်ရှိ.. ငွေအချိုးတင်ထားသော..
မိန့်ပေါက်ချွန်းကို ဦးစွာသားအကြီးဆုံး
အား ပေးရှိ.. " သားအိမ်အရောက်သက်
ငွေတောင်မှ ငွေနိုင်ခဲတစ်ခဲကို ဈေးယျ၊
ခဲဟော့ " ဟု စေဆိုင်းလေအည် ..

သားအကြီးသည် ငွေတောင်ကို
မိန့်ချွန်းဖြင့် တအားပေါက်ပေဟ်
လည်း ကျောက်ဖျာကို ပေါက်၇
သကဲ့သို့သာ ရှိ၏ ..

ထိုကြောင့် သားကြီးလက်မှ
စိန်ချွန်းကို သျှကာ သား
ဇာလတ်ဘေး လေး၍ ရှေးနည်း
ဆရာ နှင်းဖြူသည် ..

သား ဇာလတ်က
ပေါက်ဖောက်လည်း
မထူးခြားဘဲ
ရှိ၏ ..

ဇနက်ဆုံး စိန်ချွန်းကို ယျာလာ
သားဇာလယ်အား ပေး၏ ..
သားလယ်ပေါက်သောအခါ ..
ဌာတောင်အပွင့် အလွယ်တကူ
အထပ်ထပ် အလွှာလွှာ ..
ပုံကျလေသည် ..

ထိုအခါ ဇဌိလက
သားဇာလွှီးနှင့် အာလတ်အား
“ချစ်သားတို့ ဤဌာတောင်
သည် သင်တို့ ဘုန်းကံကြောင့်
ပေါ်လာသည် မဟုတ် ..”

“ငါနှင့် သင်တို့ ခုခိုလယ်၏
ဘုန်းကံကြောင့်သာ ..
ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်”

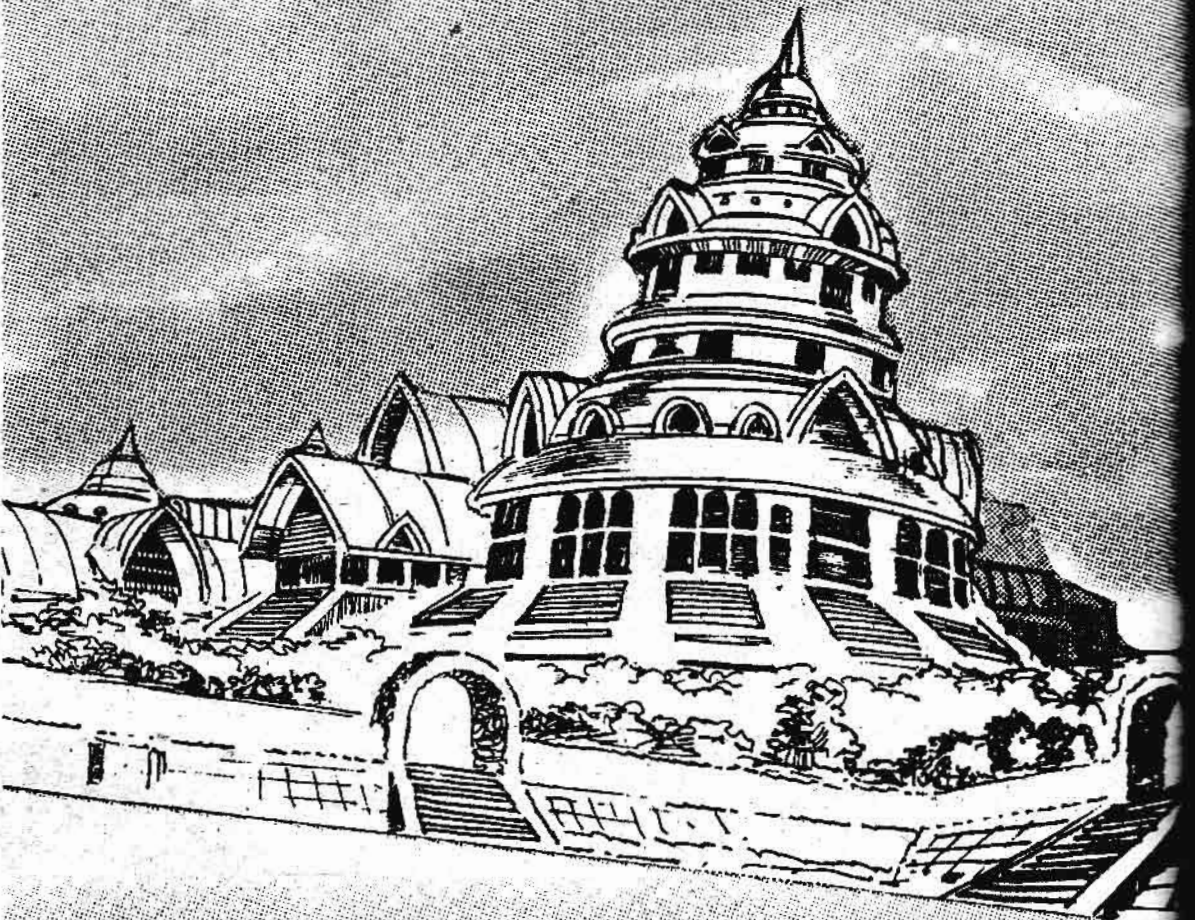
“သို့ဖြစ်ရကား ခုခိုလယ်
ဒိတ်တျာဝမ်းတျာ ဖြူကာ
တပေါင်းတည်း ဖြစ်၍ ..
စားသုံးကြစော့” ဟု
ဗွာကြွားကာ သျှာသွယ်
ဒိတ်က ထွတ်၍ ..

ဇာတိသွားရာအထိ
သွားပြီး ရဟန်း
ပြုလေသည် ..

ရဟန်းပြုပြီးနောက်
ရဟန်းတရားများကို
ပွားများ အားထုတ်သဖြင့်
နစ်ဂုဏ် သုံးဂုဏ် အတွင်း
ရဟန္တာ ဖြစ်ပါလေတော့သည်

ထိုသူငယ်ကြီး ဇနီးလနှင့်အတူ
မိန့်ညီအစ်မ ခင်းကြီး လက်ထက်
ထက်တွင် ဇောထိက မေတ္တာက
သူငယ်ထိုနှင်းအပြိုင် ကာဠဝဠိယ
ဗျာဠာသူငယ်ကြီး တစ်ဦးလည်း
ရှိလေသည် ..

သူ့အကြောင်းကား
ဤသို့ ဖြစ်၏ ..

ယခင်ကာလများက ကာဠဝဋ်ယ
သည် ဂုဇပြုလိခြင်းဟု
ဆောင်းရှဆုံးဟု ဆိုနိုင်သော
အုတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့၏ ..

တစ်နေ့၌ ကာဠဝဋ်ယ
၏ ဇနီးသည် အူ စားသောက်
ရန် ယင်းဂုဏ်နှင့် ယာဂု
လျှိုထား၏ ..

ဆင်းရှသောကြောင့်
ထမင်း ချက်မစားနိုင်
ယာဂု ဖြုတ်ရာ၌လည်း
ဒဿာ မထည့်နိုင် ..

ထိုနေ့မှာပင် အရှင်မဟာကဿပ
ဝေသာရီမြတ်သည် နိဂျာဓယမာပတိ
မှ ထွက် .. “ ယနေ့ ငါ ဘယ်သူ့ကို
အိုးမြှောက်ရပါစံ့နည်း ” ဟု ဉာဏ်
ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်လတ်သော် ..
ကာဠုဝဠိယ ဆင်းရဲသားကို ..
ဖြင်တော်မူသဖြင့် ..

ထိုအိမ်ရှေ့သို့
ကြွသွားကာ ဆွမ်း
ရုပ်တော်မူလေသည်

ကာဠုဝဠိယ၏ ဇနီးသည်
မထေရ်လက်မှ သပိတ်ကို
တောင်း၍ ဗာဂုအားလုံးကို
သပိတ်တွင် လောင်းထည့်၍
မထေရ်အား ဆက်ကတ်
လျှူဒါန်းလေသည် ..

ထိုအကျိုးမျိုးကို ..
ဒိဂုဝလေသဒါဒ
ကိုယ်တို့ မျှော်လင့်
အကျိုးဟု ခေါ်လေသည်

ရှင်မဟာ ကဿပသည်
တေျာင်းတော်သို့ သွားကာ
တို့လာရအား ဆုရားရှင်အား
ဆက်သပ်လေသည် ..

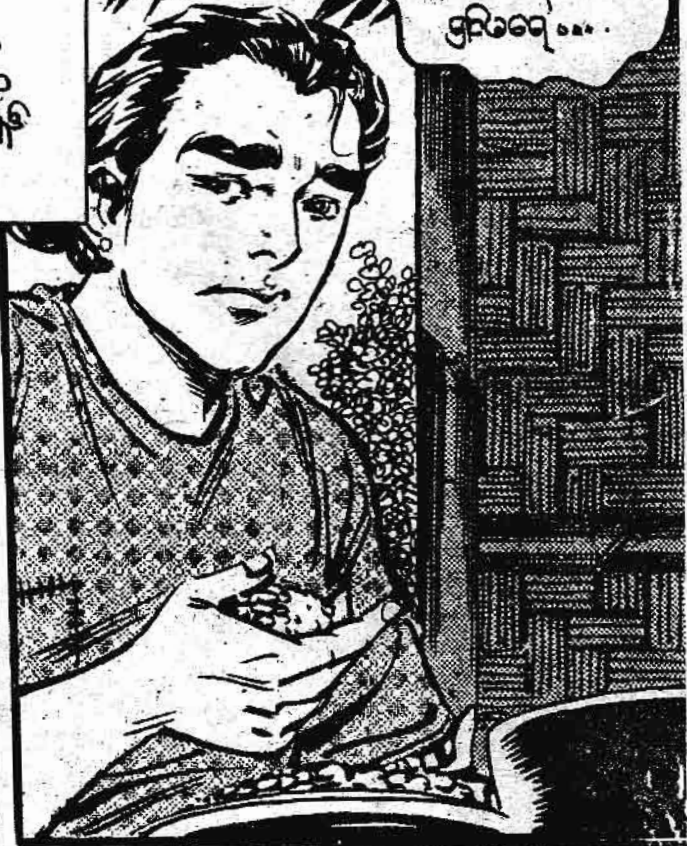
ဆုရားရှင်သည်
မျှတရှိသာ ..
ပံ့ပိုးတော်မူသည်

ကျန်လော ယာရုဗ္ဗာ...တေျာင်းတွင်
ရှိသော ရဟန်း ငါးရာ တို့ကိုပင်
ကျေးဇူးရန် လောကဌလေသည်

ကားညိုဝဋ်ယာ ဆင်းရဲသားသည်
ဆွမ်းကြွင်း ဆွမ်းကျွတ် ..
တောင်းခံရန် ယာဂုဏေယော
ထိုနေရာသို့ ရောက်လာလေရာ
ယာဂုဆုခံခြင်းငယ် စားသုံးရန်
ရလေသည် ..

ဒီဘေးပါး.. ဓားကို
ကောင်းလိုက်တာ
ဖြစ်ရေ ..

အရှင်ဗဟကသာဗက
ဘုရားရှင်အား ယာဂုအာဇ္ဈာရှင်
အာတွက် ရရှိမည့် အကျိုးကို
မေးလျှောက်သောအခါ ..
ဘုရားရှင်က ..

“ဤနေ့မှစ၍ ငါ့ဂုဏ်ကြောက်
လာ နေ့တွင် ကာဠဝဠိယသည်
ဘုရား ထီးဖြူ ရဟန်းမည်” ဟု
မိန့်တော်မူလေသည် ..

ထိုကားကို
ကာဠဝဠိယလည်း
ဣဒါကာ ဖိတ်ဖြင့်
လာခဲ့၏ ..

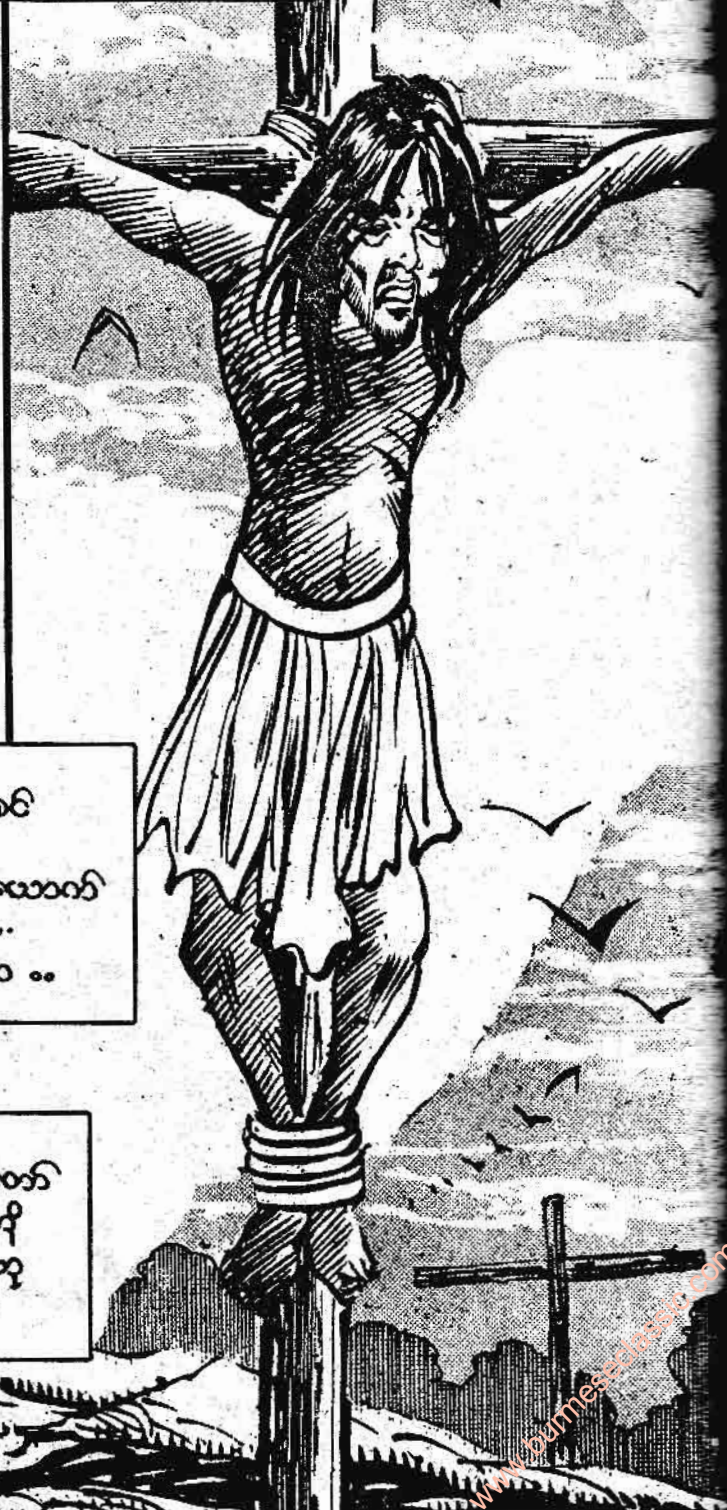

အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ
 ထိုအကြောင်းကို ဇနီးသည်
 အား ပြန်ဖြောင်း ဖြောဖြန်
 ဖေသည် .

ထိုအခါ၌ ..
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်
 မြို့ကို လှည့်လည်
 ကြည့်ရှုတော် မူသည်
 ရှိသော် ..

ရာဇဝင်သားများကို
အပြစ်ပေးသော နေရာ
သို့ ရောက်လာ၏ ..

ထိုနေရာတွင် ကားစင်
တင်ထားသော
ရာဇဝင်သား တစ်ယောက်
သည် ခင်းကြီးကို ..
ခြင်လျှင် အင်အားရှိကာ ..

“အရှင်မင်းကြီး ပြုတော်
မူသည် လာမင်းကို
စားကိုပါသည်” ဟု
အော်လေသည် ..

နန်းတော် ဖြန့်လှောက်၍ ..
ညာစာပွဲတော် တည်ပြီး
ယောဇာ၏ ထိုဂတိစကား
ကို သတိရ၍ ..

-ဤပွဲတော်စာကို ရာဇဝတ်
သားထံ ပို့နိုင်မည် သျှာကို
ခံစားကြ။” ဟု ဆိုကာ
စာမတ်တို့ကို မိန့်တော်
မူသည်။

www.burmeseclassics.com

ရာဇဂြိုဟ်ဩဇာ၏ အမိန့်အတိုင်း
မြို့ပြင်တာ အလွန်ကြမ်းတမ်း
သည့် ဘီလူးများ လှည့်ဝတ်
သွားလာကျက်စားရာ အရှက်ကြင်
သည့်အတွက် နာဘက် မြို့ပြင်
ထွက်ရုံသည့်အထိ ဖြစ်ချေ..

ထိုကြောင့် ..
မြို့တွင်း၌ ..
မောင်းခတ်ကာ..

မြို့ပြင် ကားစင်ရှိုရာ ရှာလတ်
သာမတ် ထမ်းသွားပျံ့ရုံ့ချာကို
အာသြာ တစ်ထောင် ဆိုခြင်း
ရည်ဟု ကြေငြာစေသည် ..

ကပ္ပဝဋ်ယ၏ ဇနီးသည်
ထို တစ်ထောင်ထုပ်ကို ..
မင်းချင်းတို့ လက်ခံ ယူကာ
သျှာသွားပျံ့ရုံ့ဟု ဆိုလေသည်

ထိုနောက် သျှမသည်
ယောက်ျားအသွင် ဝတ်ဆင်၍
ပွဲတော်အုပ်ကို သျှဆောင်ကာ
မြို့.မြင်သို့ ထွက်ခဲ့လေသည်

မြို့.မြင် ထမ်းပင်၍ ..
နေသော ဒီဃကာလ
သီလျားထ မြင်ကြ၍
“ဂုဏ်လော . သင် .
ငါ့ဇာတာ ဖြစ်ပြီ ”

“ငါ့ဖွင့်အစာမဟုတ်
မင်းကြီး၏ တမန်တော်
ဖြစ်သည်”

“အခု ဘယ်သူ့
မုတ်ဒုတိ”

“အရှင်လတ်လတ် ကာမော်
တင်ထားသော ဂုဇဝတ်
သားထံ သွားကာ ထမင်း
ပို့မည်”

“သင် သတင်းစကား
လျှောက်ထားသွားနိုင်
မည်လော”

မွန်နိုင်ငံပါမင်း

“ ဒါဆို သုမဒဒုတ်မင်းကြီး၏ သမီး
ဒီလာတာက ဘီလူး၏ ဇနီး ကာဠိ
မည်သော နတ်သမီးသည် သား
တစ်ပါး မွေးဖွားခဲ့ပြီဟု ..
လမ်းပျောက် ကြွေးကြော်ကာ ..
သွားပါလော့ ” ..

“ ဤထန်းပင် မြေရင်း၌
ရွှေအိုး (၇) အိုး အရှိသည်
ကြွေးကြော်သ စာရေဖြင့်
သင်ယူပါလော့ ” ..

ထိုခါနီးပေသော်
ကောင်းမြီဟုဆိုကာ
လမ်းတလျှောက်
ထိုအထိုင်း ကြွေးကြော်
ကာသွားသည်။

ထိုအသံကို သူမနုနုတစ်ဆင့်ကြား
သည် နတ်ဘီလူး အရည်အဝေး
ထိုင်နေရာမှ ကြားရသော်
အင်မတန် နှစ်သက်သဘောကျ
သဖြင့် ခေါ်ဝင်ကာ..

“ဤသစ်ပင်ရင်း လားပတ်လည်
အင်္ဂါ ဖြန့်ရာ အရပ်၌ ..
ဧည့်အိမ်များ ရှိသည် တွေ့ရပါက
ဟုဆိုကာ လေးလေသည်။

အဖေသည်
ဂုဇတိသားထံ
ရောက်သွားကာ
ထမင်း
ကျွေးလေသည်

ဂုဇတိသားသည် အဖေ၏
လက်မှ နှိုးသံသော အထိဒါတွေ
ကြောင့် မိန်းမဟု သိသဖြင့်
ခံထုံးကို ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်၍
ထားလေသည် .

www.burmeseclassics.com

သျှမသျှတ် ငါးဖြူအိမ်ထောင်
 ဧါးဖြူ ဆံထုံးကို ဣတ်၍
 ငြိမ့်မှ ဖြန့်လာခဲ့၏ ။

ရောက်လျှင်
 “မယ်မင်း ထမင်း ကျေးခဲ့ဖို့
 အကြောင်း ဘယ်လို ယက်သေ
 ခြင်္သေ့နည်း” ဟု အေးလေးအေး

ရာဇဝတ်သားထံတွင် ကျန်ခဲ့သော
ဆံလုံးအမှတ်အသားဖြင့် ဆီနိုင်း
ပါသည်ဟု ဖြောဆိုကာ သူ
တွေ ဤသို့ရသည် ကိစ္စအားလုံးကို
ဖျင်းချေ၍ ဖြောပြလေသည်

မင်းကြီးကလည်း မင်းချင်း
တို့ကို အမိန့်ပေးကာ
ထိုရွာအိုးများကို တူးဖော်
စေသည်။

နောက်.. ထို
ရွာအိုးများကို
တူးဖော်စေပြီး

များမတ်တို့အား “ ဤမျှ
များပြားသော နွားပစ္စည်း
တို့ကို တွေ့မြင်ဖူးပါသလော”
ဟု မေးသည် ..

များမတ်ထိုက
မတွေ့ မမြင်ဖူးပါ
ဟု ဖြေရှက်ကြလေသည်

မင်းကြီးကလည်း သူတို့
အနီးကပ်အောင် ရှိလာခြင်း
ကြောင့် သူတို့ ဇနီး
မောင်နှံသာ ငိုအိုက်ထိုက်သည်
ဟု ဆိုကာ ..

ထိုဇနီးမောင်နှံအား
ဠာအိုးများ ပေးအပ်ကာ

ကာဠုဝဠိယကို သူ့လှော်
အောက်အာယောင်
ထီးဖြူနှင့်တကွ နေသော
ယုသောသွဲ့ကို အပ်နှင်းတော်
မူသည် .

ယာဂု ဆွမ်းဇာလျှ
 အကျိုးကြောင့်
 ဆင်ရဲယားဇနီးမောင်နှံ
 လှည်း ချမ်းသာစွာ
 ရေတုဇာတကော့ယံပွဲ